



การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนใน
สถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี

RELATIONSHIP BETWEEN SCHOOL CLIMATE AND STUDENT VICTIMIZATION IN
RATCHABURI PRIVATE SCHOOL

สุธาสินี สมบุญทรัพย์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2567

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนใน
สถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี



ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ



SUTHASINEE SOMBOONSAP

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(M.Ed.(Educational Administration))
Faculty of Education, Srinakharinwirot University
2024
Copyright of Srinakharinwirot University

ปรินญาณินพนธ์
 เรื่อง
 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน
 จังหวัดราชบุรี
 ของ
 สุธาสินี สมบูรณ์ทรัพย์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
 ปรินญาณการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปรินญาณินพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิศิลป์ กุลนาคดล)

..... ประธาน
 (รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชรามรณ)

..... กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์ศม ภูติอริยวัฒน์)

..... กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิศิลป์ กุลนาคดล)

ชื่อเรื่อง	การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี
ผู้วิจัย	สุธาสินี สมบูรณ์ทรัพย์
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2567
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทวีศิลป์ กุลนภาดล

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาระดับบรรยากาศโรงเรียน และการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนกับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี 3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บรรยากาศโรงเรียนส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ปีการศึกษา 2566 จำนวน 345 คน ได้จากการกำหนดตามตารางเครจซี่และมอร์แกน จากนั้นสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยแบ่งตามตำแหน่งการทำงานเป็นชั้น เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นของบรรยากาศโรงเรียนเท่ากับ .954 และค่าความเชื่อมั่นของการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนเท่ากับ .954 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน สหสัมพันธ์พหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบวิธีการคัดเลือกเข้า ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับบรรยากาศโรงเรียนของสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ระดับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด 3) บรรยากาศโรงเรียนโดยรวม มีความสัมพันธ์ในทางแปรผกผันกับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่าง -.290 ถึง -.186 แสดงว่าตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับ ต่ำ 4) บรรยากาศโรงเรียนโดยรวมส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบรรยากาศโรงเรียนด้านความปลอดภัย มีอำนาจพยากรณ์การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ได้มากที่สุด ได้ร้อยละ 8.2 ส่วนตัวแปรด้านที่เหลือ ไม่มีอำนาจพยากรณ์การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี

คำสำคัญ : บรรยากาศโรงเรียน, การตกเป็นเหยื่อของนักเรียน

Title	RELATIONSHIP BETWEEN SCHOOL CLIMATE AND STUDENT VICTIMIZATION IN RATCHABURI PRIVATE SCHOOL
Author	SUTHASINEE SOMBOONSAP
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2024
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Taweetil Koolnaphadol

The aims of this research are as follows: 1) to study the level of school climate and student victimization in Ratchaburi private schools 2) to study the level of victimization among students of Ratchaburi private schools 3) to construct a predictive equation for the school climate that affect student victimization in Ratchaburi private schools. The sample size of 345 participants including administrators and teachers in the 2023 academic year was determined using Krejcie and Morgan's table and selected through stratified random sampling-based position. The tool in this research was a five-level estimation scale questionnaire with an accuracy rate between 0.80-1.00, and the reliability rate of school climate and student victimization were both .954. The statistics for data analysis included percentage, mean, standard deviation, Pearson correlation coefficient, multiple correlation, and multiple regression analysis by the selection method. The results are as follows: 1) the overall level of school climate in Ratchaburi private schools was at the highest level. 2) the overall level of student victimization was the least. 3) school climate was significantly related to student victimization at the statistical level of .01, with a correlation coefficient between -.290 to -.186, indicating a low relationship between the two variables, and 4) school climate affected student victimization with a statistical significance of 0.05, In terms of safety predicted student victimization at 0.082. However, the remaining variables cannot predict student victimization among students in Ratchaburi private schools.

Keyword : School Climate, Victimization

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทวี ศรมิ ภูติอริยวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวี ศิลปี กุลนาคด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภาพ เพชรมาลัยกุล คณะกรรมการพิจารณาและสอบเค้าโครง ปรินญาณพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย และขอขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบปรินญาณพนธ์ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการทำปรินญาณพนธ์ให้ ถูกต้อง มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และมีคุณภาพตามหลักสูตรปรินญาณการศึกษาหาบัณฑิต

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่าในการตรวจสอบ แก้ไข และให้คำแนะนำ เพื่อให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสมบูรณ์และมีคุณภาพ และขอขอบพระคุณคณะ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ที่ให้ความร่วมมือในการตอบ แบบสอบถามและการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ให้เป็นที่ยอมรับ

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นปรินญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อน พี่ น้อง นายพงศธร สมบูรณ์ทรัพย์ และนางสุชาดา สมบูรณ์ทรัพย์ อันเป็นบิดาและมารดาของข้าพเจ้า ซึ่งมี ส่วนสนับสนุนให้คำปรึกษาและแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ เป็นกำลังใจอย่างดีต่อการทำงานวิจัยให้ ประสบความสำเร็จ คุณค่าและประโยชน์จากการทำปรินญาณพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเพื่อพัฒนา การศึกษา และนอกเหนือจากนั้นขอขอบเป็นเครื่องบูชาคุณบิดามารดา และครูอาจารย์ทุกท่านผู้ประ สติธิประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัยตลอดมา

สุธาสินี สมบูรณ์ทรัพย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	6
ความสำคัญของงานวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	6
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ตัวแปรที่ศึกษา	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดในงานวิจัย.....	8
สมมติฐานในงานวิจัย.....	9
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	10
1. การจัดการศึกษาเอกชน	10
1.1 ประวัติความเป็นมา.....	10
1.2 สภาพทั่วไปของการจัดการศึกษาเอกชน	11

1.3 นโยบายความปลอดภัยของสถานศึกษาเอกชน	13
1.4 การจัดการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี	14
2. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับบรรยากาศโรงเรียน	15
2.1 ความหมายของบรรยากาศโรงเรียน	15
2.2 ความสำคัญของบรรยากาศโรงเรียน	18
2.3 แนวคิดและทฤษฎีบรรยากาศโรงเรียน	19
3. การตกเป็นเหยื่อ	29
3.1 ความเป็นมาของทฤษฎีเหยื่อวิทยา และความหมายของเหยื่ออาชญากรรม	29
3.2 ความหมายและแนวคิดทฤษฎีการตกเป็นเหยื่อ	32
3.3 ทฤษฎีเหยื่อวิทยา (Victimization Theory)	33
3.4 ความหมายของความรุนแรงในโรงเรียน	37
3.5 ประเภทของความรุนแรงในโรงเรียน	39
4. บรรยากาศโรงเรียนที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา	46
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
5.1 งานวิจัยในประเทศ	48
5.2 งานวิจัยต่างประเทศ	49
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	51
1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	51
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	51
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
4. การเก็บและรวบรวมข้อมูล	53
5. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	54
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย	55

บทที่ 4 ผลการดำเนินงานวิจัย	56
1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล	57
2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	79
สรุปผลการวิจัย	79
อภิปรายผลการวิจัย	82
ข้อเสนอแนะ	88
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก.....	104
ภาคผนวก ก	105
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	106
ภาคผนวก ข	107
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญและขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย	108
ภาคผนวก ค	113
ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (IOC).....	114
ภาคผนวก ง	123
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	124
ภาคผนวก จ	133
หนังสือรับรองการพิจารณารับรองจริยธรรมการวิจัย	134
ภาคผนวก ฉ	136
การรับรองการนำไปใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย	137
ประวัติผู้เขียน.....	141

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 การดำเนินนโยบายซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการของระบบการศึกษาเอกชน	12
ตาราง 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี	58
ตาราง 3 แสดงระดับบรรยากาศโรงเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี แยกตามรายด้าน	60
ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบรรยากาศโรงเรียน ด้านความปลอดภัย แยกตามรายชื่อ	61
ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบรรยากาศโรงเรียน ในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ด้านความสัมพันธ์ แยกตามรายชื่อ.....	62
ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบรรยากาศโรงเรียน ในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ด้านการสอนและการเรียนรู้ แยกตามรายชื่อ	64
ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบรรยากาศโรงเรียน ในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน แยกตามรายชื่อ	65
ตาราง 8 แสดงระดับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวมและแยกตามรายด้าน	67
ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ด้านร่างกาย แยกตามรายชื่อ	68
ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ด้านจิตใจ แยกตามรายชื่อ.....	69
ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ด้านการละเมิดทางเพศ แยกตามรายชื่อ	71
ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ด้านการระรานทางไซเบอร์ แยกตามรายชื่อ	72
ตาราง 13 ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี.....	74

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบตัวแปรตามพหุนาม (Multivariate Multiple Regression: MMR) ด้วยวิธี Enter..... 75

ตาราง 15 ค่า Coefficients จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบตัวแปรตามพหุนาม (Multivariate Multiple Regression: MMR) ด้วยวิธี Enter 76



สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในงานวิจัย	9
--	---



บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

นโยบายทางการศึกษาของไทยในการพัฒนาคุณภาพของประชากรไทย นอกจากจะพัฒนาทักษะทางด้านอาชีพ ยังเน้นไปถึงความปลอดภัยของผู้เรียนตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติการ โดยมุ่งเน้นถึงความปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของผู้เรียน ในระดับนโยบาย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา (2565) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) มีเป้าหมายหลักในการพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่และการมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม คือ ความยากจนลดลงและได้รับการคุ้มครองจากสังคมที่เพียงพอ ประชาชนสามารถยับยั้งสถานะและได้รับการคุ้มครองทางสังคมอย่างเหมาะสม กล่าวคือ ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มุ่งเน้นไปที่ประเด็นการพัฒนาทุนทรัพยากรมนุษย์เชิงคุณภาพ ต่อเยาวชนในประเทศ ทั้งในด้านทักษะทางด้านอาชีพและทักษะทางด้านพฤติกรรม โดยเน้นส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาทักษะอาชีพที่มีคุณภาพ แก่เด็กและเยาวชนจากครัวเรือนยากจน พร้อมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่มีการบูรณาการอย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมความมั่นคง ในชีวิตให้ทุกคนในสังคมได้รับความคุ้มครองทางสังคมอย่างเหมาะสมเพียงพอ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) กำหนดวิสัยทัศน์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 คือ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” โดยมีเป้าหมายของการจัดการศึกษา คือ จัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง แก่ผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มศักยภาพอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง พัฒนาการจัดการศึกษา เพื่อการจัดระบบการดูแลและป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ อาทิ อาชญากรรมและความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ ภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น ประกาศนโยบายและจุดเน้น

นโยบายที่กำหนดลงไปสู่ระดับการปฏิบัติงานของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (2566) ประกาศนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ในการจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย สร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม และป้องกันภัยคุกคามในชีวิตทุกรูปแบบ โดยมีการดำเนินการตามแผนและมาตรการด้าน

ความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครู และบุคลากร ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเข้มข้น ให้มีการปลูกฝัง ทัศนคติ พฤติกรรม และองค์ความรู้ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์และไซเบอร์ อย่างสร้างสรรค์ ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม สร้างความตระหนักรู้และ จิตสำนึกในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ พัฒนابทบาทและภารกิจด้านความปลอดภัยของทุก หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วน

นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาของไทย นอกจากจะให้ความสำคัญในด้านเสริมสร้างทักษะฝีมือเพื่อประกอบอาชีพ ยังให้ความสำคัญใน ด้านความปลอดภัยระหว่างการเรียนรู้ในสถานศึกษา จากภัยคุกคามในทุกรูปแบบของชีวิต รวมไปถึง การเสริมสร้างพฤติกรรมและปลูกฝังทัศนคติเชิงสร้างสรรค์ ต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมทั่วไปและ สังคมออนไลน์ เพื่อตอบสนองและปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าว เลขาธิการคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2567) ประกาศขอความร่วมมือจากโรงเรียนเอกชนทบทุนมาตรการ รักษาความปลอดภัยในโรงเรียน โดยประสานความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ รวมทั้งนำเครื่องมือเทคโนโลยีเข้ามาใช้เพื่อสร้างความปลอดภัยให้แก่ครูและบุคลากรในโรงเรียน และศึกษาธิการจังหวัดราชบุรี (2567) ออกหนังสือราชการแจ้งถึงความสำคัญของการสร้าง ความปลอดภัยในโรงเรียนจะต้องมีครบทุกมิติทั้งด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ และให้โรงเรียนเอกชนใน สังกัดเตรียมความพร้อมในการเปิดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยคำนึงถึงความปลอดภัย ของนักเรียนตั้งแต่เดินทางเข้าสู่รั้วโรงเรียนจนออกนอกรั้วโรงเรียน

พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงนั้น ไม่เป็นที่ยอมรับในจากคนในสังคม จากการศึกษา แนวคิดเกี่ยวกับความรุนแรง สรุปได้ว่า ความรุนแรงในโรงเรียนหมายถึง การกระทำใด ๆ ที่เป็นการ ละเมิดทางร่างกาย การละเมิดทางจิตใจ และการละเมิดทางวาจา ที่ส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อ นักเรียนทั้งด้านร่างกาย ทรัพย์สิน หรือจิตใจ ไม่ว่าจะการกระทำดังกล่าวจะเกิดขึ้นภายในโรงเรียน หรือข้างนอก เกิดขึ้นในสังคมออนไลน์ หรือสถานที่จัดกิจกรรมที่ทางโรงเรียนให้การสนับสนุน โดย การกระทำเหล่านี้ อาจเกิดจากการกระทำของนักเรียน ครู หรือบุคลากรในโรงเรียนต่อนักเรียน รวม ไปถึงการทำร้ายตนเองด้วย นอกจากนี้ความรุนแรงในโรงเรียนยังครอบคลุมไปถึงการล่วงละเมิด ทางเพศ และการกระทำความผิดทางไซเบอร์

ในปี พ.ศ. 2561 อธิบดีกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ให้สัมภาษณ์ว่าพบว่ามี นักเรียนตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในโรงเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาล มีเด็กถูกรังแกในสถานศึกษาปีละ ประมาณ 6 แสนคน ประเทศไทยอยู่ในอันดับ 2 ของโลก ที่มีสัดส่วนนักเรียนตกเป็นเหยื่อจากเพื่อน

นักเรียนในโรงเรียนและในสังคมออนไลน์สูงถึงร้อยละ 40 และในปี พ.ศ. 2563 เครือข่ายปกป้องเด็กและเยาวชน เครือข่ายนักกฎหมายเพื่อเด็กและเยาวชน ได้ลงพื้นที่สำรวจความคิดเห็นเรื่อง “บูลลี่ กลั่นแกล้ง ความรุนแรง ในสถานศึกษา” โดยผลสำรวจพบว่า เด็กกว่า ร้อยละ 91 เคยถูกบูลลี่ ทั้งการละเมิดทางร่างกาย การละเมิดทางวาจา และการระรานทางไซเบอร์ (Jamigorn Wongchompoo, 2563)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2565 กรุงเทพโพลล์เปิดเผยผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชน เรื่อง “เยาวชน กับการบูลลี่ในสังคมไทย” พบว่าเยาวชนส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในโรงเรียนและสังคมออนไลน์ร้อยละ 87.6 โดยเรื่องที่ตกเป็นเหยื่อมากที่สุดคือ การละเมิดทางวาจา และเยาวชนร้อยละ 40.7 มีความเห็นต่อการกลั่นแกล้งในโรงเรียนและโลกออนไลน์ใน ว่าเป็นเรื่องที่ร้ายแรงกระทบต่อจิตใจทำให้เป็นโรคซึมเศร้า ทำร้ายตัวเองและทำร้ายผู้อื่นได้ (กรุงเทพโพลล์, 2565) และเมื่อเร็ว ๆ นี้ ปีพ.ศ. 2566 อธิปไตยกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ รายงานการเก็บข้อมูลพฤติกรรมกรรมการถูกกลั่นแกล้งรังแก (บูลลี่) ของเด็กและเยาวชน ในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด พบว่าเด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อการกลั่นแกล้งในโรงเรียนถึงร้อยละ 86.9 โดยตกเป็นเหยื่อเป็นการละเมิดทางวาจาสูงที่สุด รองลงมาคือการทำร้ายร่างกาย (PPTV Online, 2566) จากสถิติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของนักเรียนในโรงเรียน ไม่ได้มีแนวโน้มลดลงแต่อย่างใด

การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในโรงเรียน เกิดขึ้นได้กับนักเรียนตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับมัธยมศึกษา โดยตกเป็นเหยื่อทั้งทางด้านร่างกาย การละเมิดทางด้านจิตใจ รวมไปถึงการละเมิดทางเพศ และการรุกรานทางไซเบอร์ ดังจะเห็นได้จากการรายงานข่าวประจำวัน ยกตัวอย่างเช่น กรณีนักเรียนระดับอนุบาล 1 ตกเป็นเหยื่อทางด้านร่างกาย จากครูพี่เลี้ยง จนเกิดการบาดเจ็บและหวาดกลัวการไปโรงเรียน (PPTV Online, 2563) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตกเป็นเหยื่อทางด้านจิตใจจากเพื่อนนักเรียนร่วมชั้น จนเกิดภาวะซึมเศร้า (Thai PBS, 2566b) นักเรียนชั้นประถมศึกษาตกเป็นเหยื่อด้านการละเมิดทางเพศจากครูผู้สอน (Thai PBS, 2567) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ฆ่าตัวตายจากการถูกล้อเลียนจากเพื่อนในโรงเรียน (Thai PBS, 2566a) เป็นต้น จะเห็นได้ว่าการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของนักเรียนในโรงเรียนส่งผลโดยตรงต่อนักเรียนที่ตกเป็นเหยื่อทั้งด้านร่างกาย จิตใจ จะไปถึงการสูญเสียชีวิต

สำหรับผลกระทบของการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในโรงเรียนนั้น นอกจากเกิดผลกระทบต่อนักเรียนที่ตกเป็นเหยื่อ ทำให้เหยื่อเกิดความเครียด หวาดกลัว วิตกกังวลซึมเศร้า ไม่ยอมไปโรงเรียน หากรุนแรงมาก อาจพยายามทำร้ายตัวเอง หรือฆ่าตัวตายได้ ยังส่งผลกระทบต่อนักเรียน

ที่เป็นคนใช้ความรุนแรงนั้นและนักเรียนผู้เห็นเหตุการณ์ได้อีกด้วย ในนักเรียนกลุ่มที่เป็นคนใช้ความรุนแรง จะมีปัญหาการเรียน ปัญหาอารมณ์และพฤติกรรม หรือปัญหาด้านอื่น ๆ เช่น ไม่ได้รับการรักษาโรคที่ส่งผลต่อพฤติกรรม เช่น สมาธิสั้น หรือใช้สารเสพติด เป็นต้น ทำให้นักเรียนกลุ่มนี้ขาดความมั่นใจในตนเอง จนต้องใช้ความรุนแรงในการระบายความเครียดและการได้มาซึ่งความยอมรับและความสนใจจากเพื่อน ส่วนกลุ่มนักเรียนที่เห็นเหตุการณ์จะเกิดการเรียนรู้ว่าการใช้ความรุนแรงนั้นเป็นเรื่องสนุกและมีอำนาจ ได้รับการยอมรับจากเพื่อน จนเป็นสาเหตุให้เกิดพฤติกรรมใช้ความรุนแรงในเวลาต่อมา (ปรานี ปวีณชนา, ม.ป.ป.)

โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษาที่ทำหน้าที่ให้การศึกษา รวมไปถึงการปลูกฝังพฤติกรรมแก่เด็กและเยาวชนในสังคม เป็นพื้นที่ที่ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้และประสบการณ์ชีวิตในการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคม ดังนั้น โรงเรียนจึงควรเป็นพื้นที่ปลอดภัยของผู้เรียนจากภัยคุกคามและความรุนแรงในทุกรูปแบบ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยสรุปความหมาย บรรยายภาพโรงเรียน หมายถึง คุณลักษณะทางสังคมของชีวิตในโรงเรียน จากกลุ่มมวลประสบการณ์ของแต่ละบุคคลในโรงเรียน ที่สะท้อนไปถึงวิถีทัศน์ ค่านิยม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การจัดการเรียนรู้ และโครงสร้างขององค์กร สิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อความประพฤติและอุปนิสัยของบุคคล โดยบรรยายภาพโรงเรียนมีทั้งด้านเชิงบวก และเชิงลบ สังคมในโรงเรียนที่มีบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวก จะมีความเข้มแข็ง นักเรียนรู้สึกปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ทุกคนในโรงเรียนมีความสัมพันธ์แบบร่วมมือกันทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของโรงเรียน นอกจากนี้บรรยากาศโรงเรียนยังรวมไปถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพของโรงเรียนอีกด้วย

การสร้างบรรยากาศโรงเรียนจึงเป็นส่วนสำคัญ ในการสร้างบรรยากาศที่ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ พื้นที่ที่ทุกคนเห็นคุณค่า และให้โอกาสเรียนรู้จากความผิดพลาด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะและพฤติกรรมบรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษา โรงเรียนใดมีบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวก จะช่วยลดพฤติกรรมก้าวร้าวและความรุนแรงของนักเรียน (Gregory et al., 2010) ลดการกลั่นแกล้ง (Bradshaw, Sawyer, & O Brennan, 2009) และลดการคุกคามทางเพศภายในโรงเรียน (Attar-Schwartz, 2009) ส่งผลให้บรรยากาศโรงเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญในการลดการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของนักเรียนในโรงเรียน โดยพบว่าบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกช่วยลดการตกเป็นเหยื่อจากความรุนแรงในโรงเรียนถึง 3 ประเภท ได้แก่ ความรุนแรงด้านร่างกาย ความรุนแรงทางวาจา และความรุนแรงจากความสัมพันธ์ Chun et al. (2020) แต่อย่างไรก็ตามบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกที่ช่วยลดการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในโรงเรียน มีความแตกต่างกันในแต่ละระดับช่วงชั้นของนักเรียน (A., A., & Larson Alvin O., 2014)

แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2566b) ได้กำหนดสาระสำคัญของการศึกษาเอกชนไว้ คือ “สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ มาตรฐาน ด้วยความรับผิดชอบต่อผู้เรียน ภายใต้การกำกับ ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาเอกชนที่มุ่งความเท่าเทียมและเป็นธรรม” จึงกล่าวได้ว่า การศึกษาเอกชนนั้นเป็นองค์การหนึ่งที่เกิดขึ้นมาช่วยรัฐในการจัดการศึกษาให้กับพลเมืองของประเทศไทย สถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี ประเภทสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในการกำกับดูแลของ ศึกษาธิการจังหวัดราชบุรี มีจำนวนทั้งหมด 31 โรงเรียน ซึ่งแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกันออกไป ทั้งในด้านกายภาพ มีทั้งโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก

แม้ว่าโรงเรียนเอกชนจะมีอิสระในการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนมากกว่าโรงเรียน ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐบาลและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูง โดยค่าเฉลี่ย ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2566 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของโรงเรียนภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐบาลในทุกรายวิชา (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2567) แต่ในด้านพฤติกรรมความรุนแรงภายในโรงเรียน ยังพบว่ามียุทธศาสตร์นักเรียนตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง เช่น ครูทำร้ายนักเรียนออนไลน์ (PPTV Online, 2563) นักเรียนถูกละเมิดทางด้านร่างกายและส่งผลต่อจิตใจจากเพื่อนนักเรียนด้วยกัน (PPTV Online, 2567) นักเรียนถูกละเมิดทางด้านร่างกายและถูกระรานทางไซเบอร์ (แนวหน้า, 2567) เป็นต้น

จากปัญหาและความสำคัญที่กล่าวไว้ข้างต้น ตลอดจนความจำเป็นในการสร้างบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวก ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาระดับบรรยากาศโรงเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี และสร้างสมการพยากรณ์บรรยากาศโรงเรียนส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาระดับบรรยากาศโรงเรียน และการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนกับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บรรยากาศโรงเรียนส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี

ความสำคัญของงานวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงระดับของบรรยากาศโรงเรียน และระดับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี
2. ทำให้ทราบถึงแนวทางการพัฒนาบรรยากาศโรงเรียน ที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี
3. ใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการบรรยากาศโรงเรียน ในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี
4. เป็นข้อมูลพื้นฐานให้สถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี นำข้อมูลที่ได้ในงานวิจัย ใช้เป็นประโยชน์ในการวางแผน กำหนดนโยบายในการส่งเสริมพัฒนาบรรยากาศโรงเรียนที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในโรงเรียน ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดราชบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษา จังหวัดราชบุรี ปีการศึกษา 2566 จำนวนทั้งสิ้น 1,785 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดราชบุรี ปีการศึกษา 2566 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสูตรเครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970) จำนวน 317 คน จากนั้นนำมาสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนตำแหน่งการทำงาน เป็นผู้บริหาร 10 คน และครูจำนวน 307 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรพยากรณ์: บรรยายภาคโรงเรียน ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่
 - 1.1 ด้านความปลอดภัย (Safety)
 - 1.2 ด้านความสัมพันธ์ (Relationships)
 - 1.3 ด้านการสอนและการเรียนรู้ (Teaching and Learning)
 - 1.4 ด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน (Environmental-Structural)
2. ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในโรงเรียน (Student Victimization)

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้นิยามความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย ดังนี้

1. บรรยายภาคโรงเรียน หมายถึง คุณลักษณะทางสังคมของชีวิตในโรงเรียน จากกลุ่มมวลด ประสพการณ์ของแต่ละบุคคลในโรงเรียน ที่สะท้อนไปถึงวิถีทัศน์ ค่านิยม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การจัดการเรียนรู้ และโครงสร้างขององค์กร และยังรวมไปถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพของโรงเรียนอีกด้วย โดยบรรยายภาคโรงเรียนประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบดังนี้ 1. ความปลอดภัย หมายถึง ความรู้สึกปลอดภัยจากความรุนแรงทางด้านร่างกาย และความรุนแรงทางด้านอารมณ์ โดยมีองค์ประกอบความปลอดภัยทางด้านร่างกาย ได้แก่ มีแผนเผชิญเหตุ มีกฎระเบียบด้านความปลอดภัยที่ชัดเจน และใช้กฎเกณฑ์นั้นอย่างสม่ำเสมอ มีการช่วยเหลือเยียวยาฟื้นฟูเหยื่อความรุนแรง และองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ได้แก่ มีเจตคติที่ไม่ดีต่อความรุนแรงและการใช้กำลัง มีเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ จิตสำนึก เจตคติ ที่ดีเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการตอบสนองต่อการกลั่นแกล้ง และมีความเคารพกฎเกณฑ์ของโรงเรียน

2. ความสัมพันธ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน, นักเรียนกับครูและบุคลากร, ครูและบุคลากรกับผู้บริหาร รวมไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและชุมชน ที่เกิดขึ้นในโรงเรียน 3. การสอนและการเรียนรู้ หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ กิจกรรม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียน ที่เกิดจากการวางแผนอย่างมีหลักการ และมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักเรียนทั้งในด้านสติปัญญาและด้านอารมณ์ ประกอบไปด้วยมิติด้านคุณภาพการสอน, ด้านสังคม และด้านการพัฒนาวิชาชีพครู และ 4. สิ่งแวดล้อมในสถาบัน หมายถึง ทรัพยากรและลักษณะทางกายภาพภายในโรงเรียน ได้แก่ ขนาดโรงเรียน ขนาดห้องเรียน ความสะอาด อาคาร สนามกีฬาหรือแหล่งเรียนรู้ พื้นที่ วัสดุและอุปกรณ์ สิ่งแวดล้อมในสถาบัน

ต้องมีความพร้อมในด้าน ความสวยงาม ความสะอาด ความสะดวก ความปลอดภัย และความเพียงพอ

3. การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา หมายถึง การที่นักเรียนที่ได้รับความเสียหายทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ ความรุนแรงทางเพศ และทรัพย์สิน จากการกระทำใด ๆ ที่เป็นการละเมิดทางร่างกาย การละเมิดทางจิตใจ และการละเมิดทางวาจา ตลอดจนการล่วงละเมิดทางเพศ และการระรานทางไซเบอร์จากบุคคลในสถานศึกษา ไม่ว่าการกระทำดังกล่าวจะเกิดขึ้นภายในโรงเรียนหรือข้างนอก เกิดขึ้นในสังคมออนไลน์ หรือสถานที่จัดกิจกรรมที่ทางสถานศึกษาให้การสนับสนุน

4. สถานศึกษาเอกชนในจังหวัดราชบุรี หมายถึง โรงเรียนประเภทสามัญศึกษาในระบบสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในการกำกับดูแลของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดราชบุรี ปีการศึกษา 2566 ประกอบไปด้วย 31 โรงเรียน จากอำเภอเมืองราชบุรี อำเภอโพธาราม อำเภอบ้านโป่ง อำเภอดำเนินสะดวก อำเภอปากท่อ และอำเภอวัดเพลง

กรอบแนวคิดในงานวิจัย

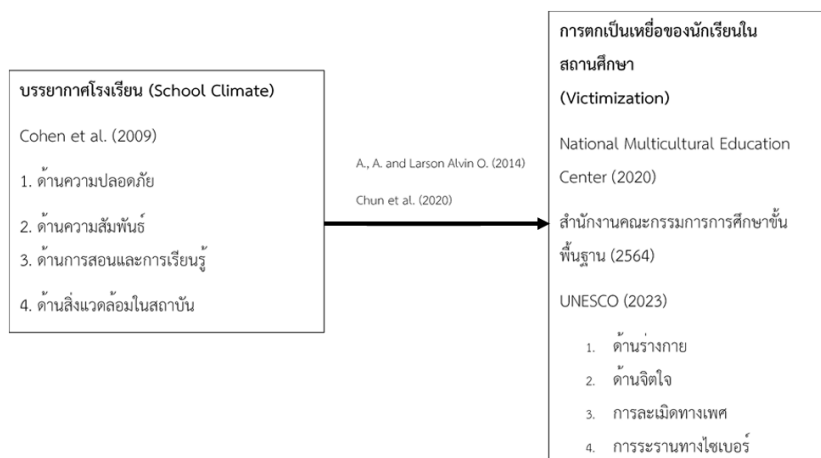
จากการศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีเรื่องบรรยากาศโรงเรียนที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีที่ศึกษามาประยุกต์ใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในงานวิจัย ดังนี้

บรรยากาศโรงเรียน ได้นำแนวคิดของ Cohen et al. (2009) ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความปลอดภัย ด้านความสัมพันธ์ ด้านการสอนและการเรียนรู้ และด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน

การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในโรงเรียน ได้นำแนวคิดที่สอดคล้องกันของ National Multicultural Education Center (2020) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) และแนวคิดของ UNESCO (2023) ซึ่งได้จัดประเภทของการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในโรงเรียนไว้ด้วยกัน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ การละเมิดทางเพศ และการระรานทางไซเบอร์

ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในโรงเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของ A., A. and Larson Alvin O. (2014) และ Chun et al. (2020) พบว่าบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกช่วยลดการตกเป็นเหยื่อจากความรุนแรงในโรงเรียนถึง 3 ประเภท ได้แก่ ความรุนแรงด้านร่างกาย ความรุนแรงทางวาจา และความรุนแรงจากความสัมพันธ์ โดยบรรยากาศโรงเรียนส่งผลต่อการเป็นเหยื่อของนักเรียนในโรงเรียนต่างกันขึ้นอยู่กับช่วงชั้นการเรียนของนักเรียน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดจากนักวิชาการดังกล่าวมาบูรณาการกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในงานวิจัยชิ้นนี้ โดยมีตัวแปรพยากรณ์คือ บรรยากาศโรงเรียน ส่งผลต่อตัวแปรเกณฑ์คือการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา ดังภาพประกอบที่ 1



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในงานวิจัย

สมมติฐานในงานวิจัย

1. บรรยากาศโรงเรียนสัมพันธ์ต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี
2. บรรยากาศโรงเรียนสามารถพยากรณ์การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ หลักการ แนวคิด และทฤษฎีจากเอกสาร หนังสือ ตำรา รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำ เสนอประเด็นได้ ดังนี้

1. การจัดการศึกษาเอกชน
2. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับบรรยากาศโรงเรียน
 - 2.1 ความหมายของบรรยากาศโรงเรียน
 - 2.2 ความสำคัญของบรรยากาศโรงเรียน
 - 2.3 แนวคิดและทฤษฎีบรรยากาศโรงเรียน
3. แนวคิดและทฤษฎีการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน
 - 3.1 ความเป็นมาของทฤษฎีเหยื่อวิทยา และความหมายของเหยื่ออาชญากรรม
 - 3.2 ความหมายและแนวคิดทฤษฎีการตกเป็นเหยื่อ
 - 3.3 ความหมายของความรุนแรงในโรงเรียน
 - 3.4 ประเภทของความรุนแรงในโรงเรียน
4. บรรยากาศโรงเรียนที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. การจัดการศึกษาเอกชน

1.1 ประวัติความเป็นมา

การจัดการศึกษาเอกชนได้เริ่มต้นตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา โดยเริ่มจากสมัย สมัย สมเด็จพระนารายณ์มหาราช (พ.ศ. 2199 – 2231) จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์จดหมายเหตุของมองซิเออซานิเยร์ กล่าวว่า เจ้าพระยาวิชาเยนทร์ได้ทรงสร้างโรงเรียนราชบุรี ไว้หลายโรงเรียน และจากจดหมายเหตุของบาทหลวงเดอซัวลี ซึ่งเข้ามาอยู่ในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2228 ได้กล่าวถึงโรงเรียนราชบุรี 3 โรง คือ โรงเรียนศรีอยุธยา โรงเรียนนวมัสสพณด์ และโรงเรียนสามเณร

ต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์เริ่มมีมิชชันนารีจากต่างประเทศเข้ามาจัดตั้งโรงเรียนราชบุรี ได้แก่ ได้แก่ โรงเรียนของนามัททูน (Mrs. Mattoon) เปิดสอนในปี พ.ศ. 2395 ซึ่งถือเป็นโรงเรียนราชบุรีแห่งแรกในสมัยนั้น โรงเรียนคริสเตียนไฮสกูล (The Christian High School)

ปัจจุบันคือ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย) ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2431 โรงเรียนกุลสตรีวังหลัง (Kunsatree Wang Lang School) ปัจจุบันคือ โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2417 และโรงเรียนไทย – ฝรั่งเศส (Thai Farang School) ปัจจุบันคือ โรงเรียนอัสสัมชัญ (Assumption School) ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2420 ในระยะแรกการดำเนินการโรงเรียนราษฎรดังกล่าว มิได้ถูกควบคุมโดยหน่วยงานของรัฐแต่อย่างใด จนกระทั่งปี พ.ศ. 2448 กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงธรรมการ) เข้ามามีบทบาทในการดูแลโรงเรียนราษฎร ช่วงระยะเวลานี้เองโรงเรียนราษฎรซึ่งมีคนไทยเป็นเจ้าของ ก็ได้รับการจัดตั้งขึ้นชื่อโรงเรียนบำรุงวิทยา (Bamrung Wittaya School) และลงทะเบียนขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2566a)

ในช่วงปี พ.ศ. 2461 มีการขยายตัวของโรงเรียนราษฎรมากขึ้น รัฐบาลจึงได้ประกาศพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนครั้งแรก โดยมีจุดประสงค์เพื่อจะตรวจนิเทศโรงเรียนเอกชนทั่วราชอาณาจักร และเพื่อปรับปรุงแก้ไข กฎ และระเบียบโรงเรียนเอกชน และในปี 2476 รัฐบาลได้ประกาศพระราชบัญญัติกระทรวงศึกษาธิการขึ้น โดยจัดตั้งกองโรงเรียนราษฎร สังกัดกรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อควบคุมดูแลโรงเรียนราษฎรทั้งหมด จากนั้นในปี พ.ศ. 2515 ได้มีการปรับปรุงกองโรงเรียนราษฎร เป็นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยใช้ชื่อย่อว่า สช. มีฐานะเทียบเท่ากรมหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2566a)

ในปัจจุบันตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 54 ประกอบกับพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 มาตรา 14(2) กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (กช.) ตามกรอบระยะเวลาและทิศทางการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2566b)

1.2 สภาพทั่วไปของการจัดการศึกษาเอกชน

จากอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จะเห็นได้ว่าการศึกษาเอกชนเป็นระบบการศึกษาที่ช่วยยกระดับคุณภาพทางการศึกษาของประเทศ สร้างความเจริญทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม อีกทั้งยังช่วยพัฒนาคุณภาพของเยาวชนให้เป็นกำลัง

สำคัญในการพัฒนาประเทศมาอย่างยาวนานและต่อเนื่อง ทั้งนี้บทบาทของการศึกษาเอกชนที่สำคัญได้แก่

1. ยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศ
2. สร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้เรียนในการเข้าถึงการศึกษาที่มีมาตรฐาน
3. แบ่งเบาภาระงบประมาณของรัฐ
4. ช่วยให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพภายในระบบการศึกษาของประเทศ

รวมทั้งรัฐได้ใช้ประโยชน์จากทักษะและความชำนาญจากสถานศึกษาเอกชน

การดำเนินการที่สำคัญตามนโยบายของการศึกษาเอกชน ตั้งแต่มีการปฏิรูปการศึกษาในปี พ.ศ. 2542 สามารถกล่าวโดยสรุปโดยสังเขปได้ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 การดำเนินนโยบายซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการของระบบการศึกษาเอกชน

ปี พ.ศ.	การดำเนินนโยบายของการศึกษาเอกชน
2542	ประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 - มาตรา 45 ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด - มาตรา 46 รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือลดเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม - มาตรา 60 กำหนดให้รัฐจัดสรรงบประมาณ โดยจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนรายบุคคลแก่ผู้เรียนทางการศึกษาภาคบังคับ และการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่สถานศึกษาที่จัดโดยรัฐและเอกชนอย่างเท่าเทียมกัน
2546	ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 - ลดสถานะของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจากส่วนราชการจากระดับกรมเป็นระดับสำนัก - โอนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และอำนาจที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเอกชนในส่วนภูมิภาคไปเป็นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
2547	ออกระเบียบว่าด้วยสถาบันศึกษาปอเนาะ พ.ศ. 2547 ให้สถาบันศึกษาปอเนาะอยู่ภายใต้การส่งเสริมสนับสนุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา

ปี พ.ศ.	การดำเนินนโยบายของการศึกษาเอกชน
	เอกชน
2551	ประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2551 ให้การจัดการศึกษาเอกชนมีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีคณะกรรมการบริหารทำหน้าที่บริหารและจัดการศึกษาเอกชนให้มีอิสระ โดยมีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและมาตรฐานเช่นเดียวกับการจัดการศึกษาของรัฐ
2552	จัดตั้งสำนักงานการศึกษาเอกชนใน 5 จังหวัดชายแดนใต้
2554	ประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 - กำหนดให้โรงเรียนนอกระบบหมายความว่ารวมถึงศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) และสถาบันการศึกษาปอเนาะ - กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีฐานะเป็นอธิบดีและอาจมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุญาตตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน
2559	- โอนการดำเนินงานเกี่ยวกับโรงเรียนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา - กำหนดนิยามการศึกษาขั้นพื้นฐาน 15 ปี ตั้งแต่การประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือ ปวช. 3 รวมไปถึงการศึกษาพิเศษ และการศึกษาสงเคราะห์
2560	- กำหนดให้มีสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ให้การส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชน โดยให้ศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้อนุญาตแทนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา (ยกเว้น 5 จังหวัดภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร)

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2566b)

1.3 นโยบายความปลอดภัยของสถานศึกษาเอกชน

จากสถานการณ์ความไม่ปลอดภัยที่เกิดขึ้นกับเด็ก และเยาวชนในสังคมไทย ยุคปัจจุบัน เป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมทั้งเทคโนโลยีที่ล้ำหน้าอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตจนเกิดภัยต่าง ๆ ขึ้นในเด็ก และเยาวชนไทยหลายรูปแบบ ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ทวีความรุนแรงมาก

ยิ่งขึ้น เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตอบสนองนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยได้เน้นย้ำถึงเรื่องความปลอดภัยของทั้งเรียนทั้งในช่วงเปิดภาคเรียน และปิดภาคเรียน และให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เผยแพร่คู่มือแนวทางการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียนสำหรับโรงเรียนเอกชน โดยปรับปรุงเนื้อหาให้ทันต่อสถานการณ์ เพื่อให้โรงเรียนเอกชนใช้เป็นแนวทางในการจัดทำมาตรการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา ให้สามารถดำเนินการคุ้มครอง และช่วยเหลือนักเรียนให้มีความปลอดภัยจากภัยอันตรายต่าง ๆ ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ รวมทั้งให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ติดตาม และช่วยเหลือคุ้มครองนักเรียน ได้อย่างเหมาะสม ทันต่อเหตุการณ์ (Thailand Plus Online, 2566) และออกหนังสือราชการถึงผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเอกชนให้ดูแลความปลอดภัยของสถานศึกษา โดยบูรณาการประสานการรักษาความปลอดภัยกับหน่วยงานในพื้นที่และชุมชน โดยให้นำเทคโนโลยีมาใช้ เพื่อสร้างความปลอดภัยให้กับสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2567)

1.4 การจัดการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี

เนื่องจากในปี พ.ศ. 2560 มีคำสั่งจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 11/2559 ให้มีสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดราชบุรี จึงถูกจัดตั้งตามคำสั่งดังกล่าวโดยมีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัดราชบุรี ดังนี้

1. รับผิดชอบงานธุรการของ กศจ. ออกศจ. คณะอนุกรรมการบริหารราชการเชิงยุทธศาสตร์คณะอนุกรรมการเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา คณะอนุกรรมการและคณะทำงาน รวมทั้งปฏิบัติงานราชการ ที่เป็นไปตามอำนาจและหน้าที่ของ กศจ. และตามที่ กศจ. มอบหมาย
2. จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาและแผนปฏิบัติการ
3. ส่งการ กำกับ ดูแล เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของส่วนราชการ หรือหน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ
4. จัดระบบ ส่งเสริม และประสานงานเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
5. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาเพื่อคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ

6. ดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ กศจ. และ อศจ.

7. ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ การนิเทศ และแนะแนวการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท รวมทั้งติดตามและประเมินผลระบบบริหารและการจัดการศึกษา

8. ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบด้านการบริหาร การเงิน และการบัญชีของส่วนราชการ หรือหน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

9. ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา

10. ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชน

11. ปฏิบัติภารกิจตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการหรือตามที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของกระทรวงศึกษาธิการ และประสานงานต่าง ๆ ในจังหวัด (กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดราชบุรี, 2566)

ในส่วนของบริษัทจัดการศึกษาเอกชนของจังหวัดราชบุรี จากรายงานแผนพัฒนาการศึกษา จังหวัดราชบุรี พ.ศ. 2566 - 2570 สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดราชบุรี (2566) รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดังนี้ ในปีการศึกษา 2564 นักเรียนสถานศึกษาเอกชนในกำกับของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดราชบุรี มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าระดับประเทศทุกวิชา และทุกกลุ่มสาระ ตามลำดับ ส่วนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงกว่าระดับประเทศ 4 กลุ่มสาระ ได้แก่ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และวิทยาศาสตร์ และมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละต่ำกว่าระดับประเทศ 1 กลุ่มสาระ ได้แก่ สังคมศึกษา ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี มีการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับบรรยากาศโรงเรียน

2.1 ความหมายของบรรยากาศโรงเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยนักวิชาการทั้งไทยและต่างประเทศได้ให้ความหมายของบรรยากาศโรงเรียน (School Climate) ดังนี้

The National School Climate Council (2007) อ้างถึงใน (Thapa et al., 2012) แห่งประเทศสหรัฐอเมริกา ได้กำหนดความหมายของบรรยากาศโรงเรียนดังนี้ บรรยากาศโรงเรียน

ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ชีวิตของผู้คนในโรงเรียน และสะท้อนถึงบรรทัดฐาน เป้าหมาย ค่านิยม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การสอนและการฝึกปฏิบัติการเรียนรู้ และโครงสร้างองค์กร บรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกและยั่งยืนช่วยส่งเสริมการพัฒนาเยาวชน และการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับชีวิตที่มีประสิทธิภาพ คุณประโยชน์ และความพึงพอใจในสังคมประชาธิปไตย บรรยากาศโรงเรียนนี้ ยังรวมไปถึงบรรทัดฐาน ค่านิยม และความคาดหวัง ที่ช่วยสนับสนุนผู้คนให้รู้สึกปลอดภัยทางสังคม อารมณ์ และทางร่างกาย ผู้คนมีส่วนร่วมและให้ความเคารพ นักเรียน ผู้ปกครอง และบุคลากรทางการศึกษาทำงานร่วมกัน เพื่อพัฒนาชีวิต และนำไปสู่การมีชีวิตที่ดีร่วมกัน บุคลากรทางการศึกษาเป็นแบบอย่าง และปลูกฝังทัศนคติที่เน้นประโยชน์และความพึงพอใจจากการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ซึ่งนำไปสู่การดำเนินการของโรงเรียน ตลอดจนการดูแลสุขภาพแวดล้อมทางกายภาพ

Cohen et al. (2009) ได้ให้ความหมายบรรยากาศโรงเรียน หมายถึง คุณภาพและคุณลักษณะของชีวิตในโรงเรียน บรรยากาศโรงเรียนมีรากฐานมาจากรูปแบบของประสบการณ์ของชีวิตในโรงเรียน และสะท้อนถึงบรรทัดฐาน เป้าหมาย ค่านิยม, ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในโรงเรียน, การสอนและการฝึกประสบการณ์เรียนรู้ และโครงสร้างขององค์กร บรรยากาศโรงเรียน คือกลุ่มประสบการณ์ซึ่งใหญ่กว่าประสบการณ์ของแต่ละบุคคล บรรยากาศโรงเรียนเชิงบวก โรงเรียนที่มีบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็กและการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นต่อประสิทธิภาพ, การมีส่วนร่วม และความพึงพอใจในชีวิต ในสังคมประชาธิปไตย

Block (2011) ได้ให้ความหมายบรรยากาศโรงเรียน หมายถึง บรรยากาศทางสังคมของสภาพแวดล้อมหรือสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่นักเรียนมีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับระเบียบปฏิบัติที่ครูและผู้บริหารกำหนดไว้

Borgonovi and Pál (2016) ได้ให้ความหมายบรรยากาศโรงเรียน หมายถึง หัวใจและจิตวิญญาณของโรงเรียน คุณภาพและลักษณะของชีวิตในโรงเรียน และคุณภาพของความสัมพันธ์ระหว่าง นักเรียน ครู และบุคลากรในโรงเรียน บรรยากาศโรงเรียนสามารถให้ความปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัย มีความเหนียวแน่นหรือแตกแยก ร่วมมือกันหรือแข่งขันกัน สิ่งเหล่านี้มักถูกกำหนดด้วยคำว่าเชิงบวก หรือเชิงลบ โรงเรียนที่มีบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวก นักเรียนจะรู้สึกปลอดภัยทั้งทางกายและจิตใจ ครูมีการสนับสนุนกัน มีความกระตือรือร้น และตอบสนองกัน ผู้ปกครองอาสาให้ความร่วมมือในกิจกรรมของโรงเรียน ชุมชนโรงเรียนถูกสร้างด้วยความแข็งแกร่ง การให้เกียรติซึ่งกันและกัน มีความสัมพันธ์แบบร่วมมือกัน และทุกคนช่วยกันดูแลโรงเรียน และ

ทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาจิตวิญญาณของโรงเรียนที่สร้างสรรค์ บรรยากาศโรงเรียนยังรวมไปถึง สภาพแวดล้อมในโรงเรียน สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ และวัฒนธรรมของโรงเรียน

Moran (2016, September 15) ได้ให้ความหมายบรรยากาศโรงเรียน หมายถึง สิ่งแวดล้อมทางสังคมและการศึกษา ที่ไม่เพียงแค่สร้างสิ่งแวดล้อมเชิงบวกในการเรียนรู้, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการเติบโตของนักเรียน แต่รวมไปถึงความพยายามในการต่อต้านการ กลับแก้งอีกด้วย

พิศุทธิ์ สร้อยโมรี (2559) ได้ให้ความหมายบรรยากาศโรงเรียนหมายถึง ความรู้สึก การรับรู้ หรือความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อโรงเรียนที่ตนเองปฏิบัติงานอยู่ โดยความแตกต่างของ ลักษณะของแต่ละโรงเรียนขึ้นอยู่กับพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น พฤติกรรมผู้นำ พฤติกรรมเพื่อน ผู้ร่วมงาน สภาพแวดล้อม การให้ผลตอบแทน ความอบอุ่น การให้การช่วยเหลือ รวมไปถึงพฤติกรรม การบริหารงาน ที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน

อนุชา เงินแพทย์ (2559) ได้ให้ความหมายบรรยากาศโรงเรียนหมายถึง สภาพวะที่เกิดขึ้นในโรงเรียนจากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของบุคลากรภายในโรงเรียนโดยส่วนรวม และ สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรให้บรรลุเป้าหมายของ โรงเรียน

สุนิสา เนาวรัตน์ (2563) ให้ความหมายของบรรยากาศโรงเรียน หมายถึง บรรยากาศในการทำงานในโรงเรียนที่สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของแต่ละบุคคลของสมาชิกในโรงเรียน การ ได้รับขวัญกำลังใจ ความพึงพอใจในการทำงาน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันพฤติกรรมต่าง ๆ และการบริหารงานของผู้บริหารที่ก่อให้เกิดบรรยากาศโรงเรียน

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ (2565) ได้ให้ความหมายบรรยากาศโรงเรียนหมายถึง เป้าหมาย ปรัชญา และค่านิยมที่โรงเรียนยึดถือ ภาวะความเป็นผู้นำของครูใหญ่ ขวัญและกำลังใจ ของบุคลากร การดูแลอาคารและทรัพย์สินของโรงเรียน ผลทางวิชาการ (academic effectiveness) มีความสัมพันธ์โดยตรงกับสิ่งที่เกิดขึ้นในห้องเรียน (class room-based factors) ในขณะที่ความประพฤติและอุปนิสัยมีความสัมพันธ์มากต่อบรรยากาศโรงเรียน

จากการศึกษาความหมายของบรรยากาศโรงเรียนจากนักวิชาการต่าง ๆ ผู้วิจัยสรุป ได้ว่า บรรยากาศโรงเรียน หมายถึง คุณลักษณะทางสังคมของชีวิตในโรงเรียน จากกลุ่มมวล ประสพการณ์ของแต่ละบุคคลในโรงเรียน ที่สะท้อนไปถึงวิถีทัศน์ ค่านิยม ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล การจัดการเรียนรู้ และโครงสร้างขององค์กร สิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อความประพฤติและอุปนิสัย ของบุคคล โดยบรรยากาศโรงเรียนมีทั้งด้านเชิงบวก และเชิงลบ สังคมในโรงเรียนที่มีบรรยากาศ

โรงเรียนเชิงบวก จะมีความเข้มแข็ง นักเรียนรู้สึกปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ทุกคนในโรงเรียนมีความสัมพันธ์แบบร่วมมือกันทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของโรงเรียน นอกจากนี้บรรยากาศโรงเรียนยังรวมไปถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพของโรงเรียนอีกด้วย

2.2 ความสำคัญของบรรยากาศโรงเรียน

นักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของบรรยากาศโรงเรียนไว้ดังนี้ บรรยากาศโรงเรียน เป็นเป้าหมายสำคัญในการปฏิรูปโรงเรียนในด้านพฤติกรรม, วิชาการ และสุขภาพจิตใจของนักเรียน (Thapa et al., 2012) โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนที่มีบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวก จะช่วยลดปัญหาการลงโทษนักเรียน (Thapa et al., 2013) ช่วยลดพฤติกรรมก้าวร้าวและรุนแรงของนักเรียน (Gregory et al., 2010) และลดปัญหาการหยุดเรียนของนักเรียนในระดับมัธยมปลาย (Lee et al., 2011) บรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกยังช่วยลดการใช้แอลกอฮอล์ และสารเสพติด (LaRusso, Romer, & Selman, 2008) การกลั่นแกล้ง (Bradshaw, Sawyer, & O Brennan, 2009) และการคุกคามทางเพศภายในโรงเรียน (Attar-Schwartz, 2009) บรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกยังช่วยลดปัจจัยเสี่ยงของนักเรียน ช่วยพัฒนาผู้เรียนไปในทางที่ดี ส่งผลต่อแรงจูงใจ และการมีส่วนร่วมในด้านวิชาการ (Eccles et al., 1993) และช่วยยกระดับสภาพจิตใจของผู้เรียนให้สูงขึ้น (Ruus et al., 2007) ในด้านวิชาการบรรยากาศโรงเรียน สัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (แพรวพรรณ ตีใหม่, สุวิมล ตีรกันันท์, & บุญมี พันธุ์ไทย, 2559) ด้านความสัมพันธ์ บรรยากาศโรงเรียนได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน สิ่งแวดล้อมทางสังคมของโรงเรียน และกฎและระเบียบวินัย สัมพันธ์ในทางบวกกับความสุขของนักเรียน (ธีรภัทร กุโลภาส, 2560) จึงไม่น่าแปลกใจว่าโรงเรียนที่ส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่ดีดูใจ จะมีแนวโน้มการหยุดเรียนของนักเรียนต่ำ (Gottfredson et al., 2005) และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ดีขึ้น (Stewart, 2008)

บรรยากาศโรงเรียนยังมีความสำคัญต่อครู และผู้สนับสนุนด้านการศึกษา (Bradshaw, Waasdorp et al., 2010) เมื่อครูรู้สึกได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร จะเพิ่มระดับความพึงพอใจและการมีส่วนร่วมในการทำงาน ในทำนองเดียวกัน โรงเรียนที่มีครูเปิดรับฟังความเห็นของผู้อื่น ครูรู้สึกได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน และสร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน จะทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมและผลการเรียนที่ดีขึ้น (Brown & Medway, 2007) พิศุทธิ์ สร้อยโมรี (2559) กล่าวว่า บรรยากาศโรงเรียนเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับครู และครูกับเพื่อนครูด้วยกัน ทำให้เกิดความพึงพอใจในงาน และได้ผลการทำงานสำเร็จเป็นที่น่าสนใจ แ่งน้อย เพ็งพันธ์ (2562) กล่าวว่า บรรยากาศโรงเรียนมีความสำคัญ

ต่อความรู้สึกของบุคคลทุกคนในโรงเรียน โรงเรียนที่มีบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกจะทำให้บุคคลในโรงเรียนรู้สึกน่าอยู่ บรรยากาศโรงเรียนเชิงลบทำให้รู้สึกเบื่อหน่าย และบรรยากาศโรงเรียนยังส่งผลต่อการบริหารงาน โดยเฉพาะการบริหารงานบุคคล ในด้านการบำรุงขวัญและกำลังใจในการทำงาน เพื่อให้บุคลากรดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายของโรงเรียน อีกทั้งบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกยังช่วยเพิ่มความพึงพอใจ และลดอัตราการลาออกของครูอีกด้วย (Boe, Cook, & Sunderland, 2008) นอกจากนี้บรรยากาศโรงเรียนยังมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อประสิทธิผลของโรงเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม (พิศุทธิ์ สร้อยโมรี, 2559; โภชนงค์, 2562)

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า บรรยากาศโรงเรียนมีความสำคัญต่อทั้งระดับตัวบุคคลในโรงเรียน ได้แก่ นักเรียน และครู ทั้งยังส่งผลไปถึงประสิทธิผลในการบริหารโรงเรียนอีกด้วย เนื่องจากบรรยากาศโรงเรียนเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของทุกคนในโรงเรียน หากผู้บริหารสามารถสร้างบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกได้นั้น จะทำให้ลดพฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรง การคุกคามทางเพศ และการหยุดเรียนของนักเรียน ครูรู้สึกพึงพอใจในการทำงาน ส่งผลให้เพิ่มระดับประสิทธิผลของโรงเรียน

2.3 แนวคิดและทฤษฎีบรรยากาศโรงเรียน

Fox et al. (1973) อ้างถึงใน อนุชา เงินแพทย์ (2559) ได้สรุปองค์ประกอบของบรรยากาศโรงเรียน ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 8 ด้าน ดังนี้ 1) การยอมรับนับถือ 2) การไว้วางใจ 3) การมีขวัญกำลังใจสูง 4) การมีโอกาสในการทำงาน 5) การก้าวหน้าทางวิชาการ และสังคมอย่างต่อเนื่อง 6) การฝึกกำลังในการทำงาน 7) การปรับปรุงหน่วยงาน และ 8) การเอื้ออาทรต่อกัน

Litwin and Stringer (2002) อ้างถึงใน พิศุทธิ์ สร้อยโมรี (2559) ได้สรุปองค์ประกอบของบรรยากาศโรงเรียน ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านโครงสร้าง 2. ด้านมาตรฐาน 3. ด้านการยอมรับ 4. ด้านการสนับสนุน และ 5. ด้านความผูกพัน(Block, 2011)

National School Climate Center : NSCC (2009) อ้างถึงใน Cohen et al. (2009) ได้สรุปองค์ประกอบของบรรยากาศโรงเรียน ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านความปลอดภัย 2. ด้านการสอนและการเรียนรู้ 3. ด้านความสัมพันธ์ และ 4. ด้านสิ่งแวดล้อมและโครงสร้าง

Zullig et al. (2010) อ้างถึงใน (ธีรภัทร กุลโสภาส, 2560) ได้สังเคราะห์และสรุปองค์ประกอบของบรรยากาศโรงเรียน ไว้ 8 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและนักเรียน 2) ความสัมพันธ์กับโรงเรียน 3) การสนับสนุนด้านวิชาการ 4) กฎและระเบียบวินัย 5)

สิ่งแวดล้อมทางกายภาพของโรงเรียน 6) สภาพแวดล้อมทางสังคมของโรงเรียน 7) การรับรู้เกี่ยวกับสิทธิพิเศษ และ 8) ความพึงพอใจด้านวิชาการ

Thapa et al. (2012) ได้สรุปองค์ประกอบของบรรยากาศโรงเรียน ไว้ 5 องค์ประกอบประกอบไปด้วย 1. ด้านความปลอดภัย 2. ด้านความสัมพันธ์ 3. ด้านการสอนและการเรียนรู้ 4. ด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน และ 5. ด้านบรรยากาศโรงเรียน (กระบวนการปรับปรุงโรงเรียน)

Wang and Degol (2016) ได้สรุปองค์ประกอบของบรรยากาศโรงเรียน ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. ด้านความปลอดภัย 2. ด้านความเป็นชุมชน 3. ด้านวิชาการ และ 4. ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน

Ryberg et al. (2020) ได้สังเคราะห์องค์ประกอบของบรรยากาศโรงเรียน ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1. ด้านการยึดมั่นถือมั่น (Engagement) 2. ด้านความปลอดภัย และ 3. ด้านสิ่งแวดล้อม

Kearney, Sanmartín and González (2020) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบของบรรยากาศโรงเรียน ประกอบไปด้วย 9 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1. การสนับสนุนและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง (Parent Involvement and Support) 2. ความคิดเชิงวิชาการ (Academic Mindset) 3. การเรียนรู้ทางอารมณ์ทางสังคม (Social Emotional Learning) 4. ความปลอดภัย (Safety) 5. ความปลอดภัยทางกายภาพ (Physical Safety) 6. การกลั่นแกล้ง (Bullying) 7. ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment and Resources) 8. การเคารพในความหลากหลาย (Respect for Diversity) และ 9. การรับรู้ผลการปฏิบัติงานของโรงเรียน (Perceptions of School Performance)

กรรณิการ์ สุขสม (2558) ได้สังเคราะห์องค์ประกอบของบรรยากาศโรงเรียน ประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. ด้านโครงสร้าง 2. ด้านมาตรฐาน 3. ด้านการยอมรับ 4. ด้านการสนับสนุน และ 5. ด้านความผูกพัน

วัชรศักดิ์ สุดหล้า (2560) ได้สังเคราะห์องค์ประกอบของบรรยากาศโรงเรียน ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. ด้านความปลอดภัย 2. ด้านวิชาการ 3. ด้านประชาคมโรงเรียน และ 4. สภาพแวดล้อมของสถาบัน

แน่นน้อย เพ็งพันธ์ (2562) ได้สังเคราะห์องค์ประกอบของบรรยากาศโรงเรียน ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. ด้านความปลอดภัย 2. ด้านความสัมพันธ์ 3. ด้านกฎเกณฑ์ และ 4. ด้านความเป็นวิชาการ

สุวิตรา บุญแจ้ง et al. (2566) ได้พัฒนาองค์ประกอบของบรรยากาศโรงเรียน ประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. ความปลอดภัย 2. การสอนและการเรียนรู้ 3. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 4. สภาพแวดล้อมของโรงเรียน และ 5. สื่อสังคม

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีของ Cohen et al. (2009) ได้กำหนดองค์ประกอบของบรรยากาศโรงเรียนไว้ 4 ด้าน คือ 1. ด้านความปลอดภัย 2. ด้านความสัมพันธ์ 3. ด้านการสอนและการเรียนรู้ และ 4. ด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน มาเป็นแนวคิดหลักในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อ (Victimization) ของนักเรียนในสถานศึกษา เนื่องจากเป็นทฤษฎีที่น่าสนใจ มีความเป็นสากล และได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีความสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารสถานศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เป็นแนวคิดหลักของกรอบงานวิจัย และใช้แนวคิดอื่น ๆ ที่มีความคล้ายคลึงกันมาสนับสนุนแนวคิดหลัก โดยจะอธิบายดังต่อไปนี้

1. ความปลอดภัย

Cohen et al. (2009) กล่าวว่าความปลอดภัย ประกอบด้วย 2 มิติสำคัญและองค์ประกอบย่อยดังนี้ 1) มิติด้านกายภาพ ได้แก่ มีแผนเผชิญวิกฤติ, มีการสื่อสารกฎเกณฑ์อย่างชัดเจน, มีการตอบสนองต่อการละเมิดอย่างชัดเจนและสม่ำเสมอ, ประชากรในโรงเรียนรู้สึกปลอดภัยทางร่างกาย และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อความรุนแรง 2) มิติด้านสังคมและอารมณ์ ได้แก่ ทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคล, ทัศนคติและการตอบสนองของนักเรียนและผู้ใหญ่ในโรงเรียนต่อการกลั่นแกล้ง, มีการสอนเกี่ยวกับการแก้ปัญหาความขัดแย้งในโรงเรียน และมีความเคารพในกฎของโรงเรียน

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2565) กล่าวถึงขอบข่ายความปลอดภัยของสถานศึกษา 4 กลุ่มภัย ดังนี้ 1) ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ (Violence) 2) ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ (Accident) 3) ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ (Right) 4) ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ (Unhealthiness) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) ได้กำหนดกรอบแนวคิดความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน ประกอบด้วยสามเสาหลัก (Three Pillars) ได้แก่ 1) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย (Safer Learning Facilities) 2) ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา (School Disaster Management) และ 3) ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ (Risk Reduction and Resilience Education) และได้มีนโยบายการบริหารจัดการความปลอดภัยเป็นมาตรการความปลอดภัยของสถานศึกษามุ่งเน้นให้เกิดความปลอดภัยต่อนักเรียน ครู

และบุคลากรทางการศึกษาอย่างยั่งยืน โดยเน้นมาตรการที่เข้มงวดในมาตรการ 3 ป ดังนี้ 1) การป้องกัน หมายถึง การดำเนินการเพื่อไม่ให้เกิดปัญหา อุบัติเหตุ หรือความไม่ปลอดภัย ต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา 2) การปลูกฝัง หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ จิตสำนึก และเจตคติที่ดี และการสร้างเสริมประสบการณ์เพื่อให้เกิดทักษะในการป้องกันภัยแก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา และ 3) การปราบปราม หมายถึง การดำเนินการจัดการแก้ไขปัญหา การช่วยเหลือ เยียวยา ฟื้นฟู และดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย

Wang and Degol (2016) ได้สังเคราะห์แนวคิดของความปลอดภัยประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้านสังคมและอารมณ์ ได้แก่ การให้คำปรึกษาเรื่องการกลั่นแกล้ง 2) ด้านระเบียบวินัยและการสั่งการ ได้แก่ การแก้ไขข้อขัดแย้ง, ความเป็นธรรม, การใช้กฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอ และเคารพกฎของโรงเรียน และ 3) ด้านกายภาพ ได้แก่ การลดความรุนแรงและก้าวร้าว, นักเรียนและบุคลากรรู้สึกปลอดภัย และมาตรการรักษาความปลอดภัย เช่น มีเครื่องตรวจจับโลหะ หรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

Srichai et al. (2013) กล่าวถึงความปลอดภัยว่า ความปลอดภัยในโรงเรียนมีความหลากหลายตั้งแต่ สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ไปจนถึงความรุนแรงในชุมชน, อันตรายทางธรรมชาติ และผลกระทบทางด้านจิตใจต่อการกลั่นแกล้ง ความหลากหลายเหล่านี้ แสดงถึงความท้าทายโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนที่เพิ่งเริ่มมีแนวคิดเรื่องความปลอดภัยในโรงเรียน

ศิริพร อนุสุภา (2556) ให้ความหมายของความปลอดภัย หมายถึง การดำรงชีวิตอยู่อย่างสุขกาย สุขใจ ไม่เสี่ยงภัย มีความมั่นใจในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ และมีการเตรียมการป้องกันภัยไว้ล่วงหน้าอย่างถูกต้องเหมาะสม และสม่ำเสมอ

สุชีรา ใจหวัง (2560) ให้ความหมายของความปลอดภัย หมายถึง การใช้วิธีการต่าง ๆ ในการป้องกัน แก้ไข หลีกเลี่ยง รวมทั้ง การให้บริการแก่นักเรียน เพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ และมีมาตรการป้องกันความปลอดภัยไว้ล่วงหน้า อย่างถูกต้อง และเหมาะสม

สุกัญญา พรน้อย (2562) ให้ความหมายของความปลอดภัย หมายถึง การดำเนินงานของโรงเรียนตามมาตรการ แนวทางหรือกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน ที่มุ่งเพื่อสร้างความปลอดภัยแก่นักเรียน โรงเรียนดำเนินงานทุกวิถีทางที่ทำให้เด็กปลอดภัยเมื่อดำเนินชีวิตในโรงเรียน มีสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ทางสังคมที่ปลอดภัย มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัยของนักเรียน และได้สังเคราะห์ตัวบ่งชี้ความปลอดภัยในโรงเรียนได้ 4 ดังบ่งชี้หลัก

ได้แก่ 1) ตัวบ่งชี้หลักสิ่งแวดล้อมกายภาพ 2) ตัวบ่งชี้หลักการเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ฉุกเฉิน และภัยพิบัติ 3) ตัวบ่งชี้หลักสูตรความปลอดภัย และ 4) ตัวบ่งชี้ระบบคุ้มครองและช่วยเหลือ

Caven Meg (2022) ให้ความหมายของความปลอดภัยว่า คือประเด็นเรื่อง ความเสมอภาคในโรงเรียน โรงเรียนที่มีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดนั้นทำร้ายนักเรียน ที่ต้องการจะปกป้อง ผู้นำของโรงเรียนควรมีส่วนร่วมกับชุมชน เมื่อต้องตัดสินใจในการกำหนด มาตรการทางความปลอดภัย โดยความปลอดภัยในโรงเรียนประกอบด้วย ความปลอดภัยจาก ความรุนแรงทางร่างกาย ความปลอดภัยจากความรุนแรงทางอารมณ์ และความปลอดภัยจากความรุนแรงเชิงโครงสร้าง

ธนัทวัฒน์ วรวัชรบรรชัย et al. (2567) กล่าวว่า ความปลอดภัย เป็นความต้องการพื้นฐานที่บุคคลในโรงเรียนต้องได้รับก่อนที่จะเลื่อนขึ้นไปสู่ระดับที่สูงขึ้น นักเรียนและบุคลากรต้องรู้สึกปลอดภัยก่อนที่จะมุ่งความสนใจไปที่การเรียนการสอน ในขณะที่โรงเรียนต้องพยายามปรับปรุงและสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทั้งทางร่างกายและจิตใจสำหรับทุกคนในโรงเรียน ความปลอดภัยในโรงเรียนทำให้นักเรียนและบุคลากรได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริม ส่งเสริมการเรียนรู้ทางสังคมและความคิดสร้างสรรค์

สรุปได้ว่า ความปลอดภัย หมายถึงการที่ประชากรทุกคนในโรงเรียนรู้สึก ปลอดภัยจากความรุนแรงทางร่างกาย และความรุนแรงทางอารมณ์ โดยมีองค์ประกอบ ความปลอดภัยในด้านร่างกาย ได้แก่ มีแผนเผชิญเหตุ มีกฎระเบียบด้านความปลอดภัยที่ชัดเจน และใช้กฎเกณฑ์นั้นอย่างสม่ำเสมอ มีการช่วยเหลือ เยียวยาฟื้นฟูเหยื่อความรุนแรง และประชากร ในโรงเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อความรุนแรง และการใช้กำลัง องค์ประกอบในด้านอารมณ์ ได้แก่ เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ จิตสำนึก เจตคติ ที่ดีเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคล การตอบสนองต่อการกลั่นแกล้ง และการแก้ปัญหาความขัดแย้ง มีความเคารพกฎเกณฑ์ของโรงเรียน

2. ความสัมพันธ์

Cohen et al. (2009) กล่าวว่าความสัมพันธ์ ประกอบด้วย 3 มิติสำคัญคือ 1) การเคารพในความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่ในโรงเรียน (ผู้บริหาร ครู และบุคลากร) มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน, ผู้ใหญ่ในโรงเรียนและนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน, นักเรียนในโรงเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน, มีการตัดสินใจร่วมกัน, มีการเปิดโอกาสในการวางแผนงาน วิชาการ, ให้คุณค่าต่อความหลากหลาย, นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดการเรียนรู้และ กฎระเบียบ, มีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน และมีการป้องกันการเกิดความขัดแย้งและความรุนแรง 2) ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชน ได้แก่ มีการสนับสนุนซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง, การมี

ส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและชุมชน, ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกับทางโรงเรียน, การมีส่วนร่วมระหว่างผู้ปกครองและครูในการสร้างการเรียนรู้และดูแลพฤติกรรมนักเรียน และมีโครงการช่วยเหลือครอบครัวนักเรียน และ 3) ขวัญกำลังใจและความผูกพัน ได้แก่ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้, ครูและบุคลากรมีความกระตือรือร้นในการทำงาน และนักเรียนครูและผู้ปกครองรู้สึกดีต่อโรงเรียนและสังคมในโรงเรียน

Thapa et al. (2012) ให้ความหมายของความสัมพันธว่า นอกจากจะเป็นความสัมพันธ์กับผู้อื่นแล้ว ยังหมายถึงความสัมพันธ์กับตนเอง หรือเรารู้สึกกับตนเองหรือดูแลตนเองอย่างไร โรงเรียนที่มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนและครู จะมีปัญหาด้านพฤติกรรมนักเรียนต่ำ

National Center on Safe Supportive Learning Environments (2014) ให้ความหมายของความสัมพันธ หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างนักเรียน ผู้ใหญ่ในโรงเรียน และเพื่อนวัยเดียวกัน ที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์เชิงบวกและสร้างสภาพแวดล้อมที่มีความไว้วางใจและสนับสนุนซึ่งกันและกัน การได้มาซึ่งความสัมพันธ์เหล่านี้จำเป็นต้องมีมุมมองที่โอบรับทัศนคติและความเชื่อเชิงบวก, ความรอบรู้ทางวัฒนธรรมและภาษา, ความเข้าใจถึงความจำเป็นและประสบการณ์ของนักเรียน และความเข้าใจในสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

Organisation for Economic Co-operation. and Development หรือ OECD (2019) ให้ความหมายของความสัมพันธ หมายถึง ความสัมพันธ์ที่นักเรียน ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองและชุมชนสร้างไว้ภายในโรงเรียน รวมไปถึงความร่วมมือและการแข่งขันของนักเรียน ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน และความมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

Wang and Degol (2016) ได้สรุปความหมายของความสัมพันธ หมายถึง ความสม่ำเสมอ, ความถี่ และลักษณะของความสัมพันธที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและครู, ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเชิงบวกมีลักษณะคือ การสนับสนุนซึ่งกันและกัน, ความเชื่อใจ, ความเคารพ และการเอาใจใส่ นอกจากนี้ความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้บริหารก็มีความสำคัญเช่นกัน เมื่อครูและบุคลากรสามารถสื่อสาร ทำงานร่วมกัน และสนับสนุนซึ่งกันและกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะแสดงถึงปฏิสัมพันธ์และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเชิงบวก

Mentally Healthy Schools (2019) ให้ความหมายของความสัมพันธ หมายถึง ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบุคลากรในโรงเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกันเป็นสิ่งที่ควรได้รับการหล่อเลี้ยงและสนับสนุน โรงเรียนควรทำให้มั่นใจว่านักเรียนรู้สึกเป็น

ส่วนหนึ่งที่มีคุณค่าต่อสังคมในโรงเรียน นักเรียนควรรู้สึกว่าได้ความสัมพันธ์ที่ดีและอยู่บนพื้นฐานของความไว้วางใจและความเคารพซึ่งกันและกันอย่างสม่ำเสมอกับผู้ใหญ่ในโรงเรียน โรงเรียนควรช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนในวัยเดียวกันผ่านทางส่งเสริมการเรียนรู้ นโยบายป้องกันการกลั่นแกล้ง และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

วัชรศักดิ์ สุธหล้า (2560) ให้ความหมายของความสัมพันธ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ของสมาชิกในโรงเรียนในลักษณะการสนับสนุน ส่งเสริมช่วยเหลือระหว่างกัน อันเป็นประโยชน์เมื่อเข้าอยู่ร่วมกันในโรงเรียน ตลอดจนเปิดโอกาสให้แต่ละคนมีส่วนร่วมในโรงเรียน ซึ่งจะทำให้รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน

แน่นน้อย เพ็งพันธ์ (2562) ให้ความหมายของความสัมพันธ์ หมายถึง พฤติกรรมของบุคลากรในโรงเรียนที่แสดงออกถึงความผูกพัน เกี่ยวข้อง การติดต่อกัน ความเกี่ยวพันกัน ในการบริหารจัดการศึกษาและดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน

สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ หมายถึง ลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน, นักเรียนกับครูและบุคลากร, ครูและบุคลากรกับผู้บริหาร รวมไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและชุมชน ที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของความไว้วางใจ และการเคารพซึ่งกันและกัน ประกอบไปด้วยมิติสำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการเคารพความหลากหลาย 2) ด้านการให้ความร่วมมือ และ 3) ด้านขวัญและกำลังใจ ซึ่งการมีความสัมพันธ์เชิงบวกเกิดขึ้นในโรงเรียนนั้น จะทำให้ทุกคนในโรงเรียนเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน และร่วมมือกันดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน

3. การสอนและการเรียนรู้

Cohen et al. (2009) กล่าวว่า การสอนและการเรียนรู้ประกอบด้วย 4 มิติสำคัญ คือ 1) ด้านคุณภาพของการสอน ได้แก่ มีความคาดหวังสูงต่อความสำเร็จของนักเรียน, ให้เกียรติการเรียนรู้ในทุกรูปแบบ, มีการให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น, มีการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงได้กับชีวิตจริง, มีการชื่นชมให้กำลังใจ, เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการสอนและการเรียนรู้, มีวิธีการสอนที่หลากหลาย, มีความเป็นผู้นำด้านการสอน และให้คุณค่าต่อความคิดสร้างสรรค์ 2) ด้านการเรียนรู้ทางสังคม อารมณ์และจริยธรรม ได้แก่ มีการสอนหรือให้คุณค่าทั้งการเรียนรู้เชิงวิชาการและเชิงสังคมอารมณ์, ชื่นชมต่อความฉลาดในทุกด้าน และการเชื่อมโยงข้ามสาขาวิชา 3) ด้านการพัฒนาวิชาชีพ ได้แก่ มีการปรับปรุงมาตรฐานและมาตรการในการสนับสนุนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง, การพัฒนาวิชาชีพอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง, การขับเคลื่อนด้วยข้อมูลที่เชื่อมโยงกับการเรียนรู้, มีการประเมินระบบโรงเรียน และครูรู้สึกมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องและเห็นถึง

ประโยชน์ของการพัฒนาวิชาชีพ 4) ด้านความเป็นผู้นำ ได้แก่ มีวิสัยทัศน์ที่น่าสนใจและสื่อสารได้อย่างชัดเจน, มีระบบดูแลช่วยเหลือที่เข้าถึงได้ และผู้นำในโรงเรียนให้เกียรติทุกคนในโรงเรียน

Thapa et al. (2012) กล่าวว่าการสอนและการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย องค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การให้การศึกษาด้านสังคม อารมณ์ พลเมืองและจริยธรรม 2) การเรียนรู้การบริการ และ 3) การรับรู้บรรยากาศโรงเรียน

Wang and Degol (2016) กล่าวว่าการสอนและการเรียนรู้ ได้แก่ คุณภาพของการสอน, การประเมินนักเรียน, ความพึงพอใจของครู, แรงจูงใจของนักเรียน, ความคาดหวังของครู, โครงสร้างเป้าหมายความสำเร็จ และการใช้แนวปฏิบัติสนับสนุนของครู

OECD (2019) ให้ความหมายของการสอนและการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติในชั้นเรียนและพฤติกรรมของครู ที่กำหนดประสบการณ์การเรียนรู้ และส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็ก รวมไปถึงความกระตือรือร้นของครู, การสนับสนุนและแนวทางการปฏิบัติการสอนของครู และพฤติกรรมของครูที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน การสอนและการเรียนรู้ประกอบไปด้วย ด้านการสอนได้แก่ การสนับสนุนทางวิชาการ, ข้อเสนอแนะและความกระตือรือร้น ด้านหลักสูตรได้แก่ การเรียนรู้ความเป็นพลเมือง และทักษะทางสังคมและอารมณ์ ด้านการพัฒนาวิชาชีพครูและความเป็นผู้นำของโรงเรียนได้แก่ ความร่วมมือระหว่างครู, การประเมินครู, การสนับสนุนจากด้านการบริหาร และวิสัยทัศน์ของโรงเรียน

Munna and Kalam (2021) ให้ความหมายของการสอนและการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงของความรู้จากครูสู่นักเรียน เป็นการผสมผสานของ องค์ประกอบต่าง ๆ ภายในกระบวนการที่นักการศึกษากำหนดและสร้างวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และพัฒนาทรัพยากรการสอน และดำเนินการตามกลยุทธ์การสอนและการเรียนรู้ ในทางกลับกัน การสอนและการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญที่ครูต้องพิจารณาขณะทำการสอนนักเรียน

จรรยา ฉายศรี (2550) ให้ความหมายของการสอนและการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดให้ผู้เรียน และส่งเสริมเกิดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้คิด ค้นคว้า และสร้างความรู้ด้วยตนเอง ได้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน มีส่วนร่วมกันสร้างความรู้ยามี กระบวนการอันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมที่ดี ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน ดังนี้ 1) การวางแผนจัดการเรียนรู้ 2) การปฏิบัติงานของครูผู้สอน และ 3) การวัดและประเมินผล

อดิศักดิ์ ศุภธนสินเชษม (2554) อ้างถึงใน นพธิ หอมชื่นชม (2565) ให้ความหมายของการสอนและการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด แนวทางปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีประสบการณ์ เจตคติ

และพฤติกรรมตามเป้าหมายที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการอาศัยกระบวนการการจัดการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน

ประภารัตน์ ธิติศุภกุล (2559) ให้ความหมายของการสอนและการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ของครูเพื่อส่งเสริมหรือพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถหรือทักษะที่จำเป็นของนักเรียน โดยมีการดำเนินการดังนี้ ดำเนินการเรียนการสอน เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ จัดการเรียนการสอนที่หลากหลายเข้าใจง่าย มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนที่น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อหน่าย เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับความรู้อย่างเต็มที่ ใช้กิจกรรมที่เหมาะสม เป็นไปตามความสนใจของ นักเรียนเพื่อให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามในเรื่องที่กำลังเรียน

พัชรมัย อินอ่อน (2564) ให้ความหมายของการสอนและการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่มุ่งเน้นเพื่อพัฒนาผู้เรียน ได้ลงมือปฏิบัติ ค้นคว้า หาความหมาย ได้ดู ได้เห็น ได้รับ สิ่งใหม่หรือองค์ความรู้ใหม่ ๆ ได้ศึกษาเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง เพื่อแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและได้ใช้ความคิด และจินตนาการของตนเองได้เต็มที่ ในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากการลงมือปฏิบัติ และสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยการอำนวยความสะดวก ส่งเสริม สนับสนุน ชี้แนะจากครูผู้สอน ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่เป็นแนวทางที่จะนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้

นพธิ หอมชื่นชม (2565) ให้ความหมายของการสอนและการเรียนรู้ หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยผ่านกระบวนการที่มีแบบแผน หลักการ แนวคิด โดยจัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ มีจุดมุ่งหมาย สามารถใช้ได้จริง ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยการสอนนั้นทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีสติปัญญา ความคิด ทักษะ ค่านิยม แนวคิด วิธีการแสดงออกตามความคิดของตนเอง

สรุปได้ว่าการสอนและการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดความรู้ กิจกรรม รวมไปถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน ที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียน โดยกระบวนการที่เกิดขึ้นนั้นมาจากการวางแผน อย่างมีหลักการ และมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักเรียนทั้งในด้าน สติปัญญาและด้านอารมณ์ การดำเนินการสอนและการเรียนรู้ที่สามารถเพิ่มประสิทธิผลของนักเรียน ประกอบไปด้วยมิติด้านคุณภาพการสอน, ด้านสังคม และด้านการพัฒนาวิชาชีพครู

4. สิ่งแวดล้อมในสถาบัน

Cohen et al. (2009) สรุปว่าสิ่งแวดล้อมในสถาบัน ได้แก่ ความสะอาด, การมีพื้นที่และวัสดุที่พอเพียง และความสวยงามและขนาดโรงเรียน

Thapa et al. (2012) กล่าวว่าสิ่งแวดล้อมในสถาบันสามารถจัดได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) ความมีส่วนร่วมของโรงเรียน หมายถึงความเชื่อของนักเรียนที่ว่า ผู้ใหญ่และเพื่อนในโรงเรียนใส่ใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของพวกเขาในฐานะปัจเจกบุคคล และ 2) รูปแบบทางกายภาพและบริเวณโดยรอบของโรงเรียน ได้แก่ ขนาดของโรงเรียน และพื้นที่โรงเรียน อันได้แก่ แผนผังห้องเรียน, ตารางกิจกรรมการเรียนรู้ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน

Wang and Degol (2016) ได้สังเคราะห์องค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมในสถาบันไว้ 3 องค์ประกอบหลักคือ 1) ด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความร้อน, ความสว่าง, เครื่องปรับอากาศ, เสียง, ความสะอาด, การรักษาความสะอาด และคุณภาพของอาคาร 2) ด้านการจัดการโครงสร้าง ได้แก่ ขนาดของห้องเรียน และขนาดโรงเรียน และ 3) ความพร้อมของทรัพยากร ได้แก่ ความเพียงพอของอุปกรณ์ ทรัพยากร วัสดุ เทคโนโลยี และการจัดการทรัพยากร

OECD (2019) กล่าวว่าสิ่งแวดล้อมในสถาบันประกอบไปด้วย ทรัพยากรในโรงเรียน ได้แก่ อาคาร, สิ่งอำนวยความสะดวก, ทรัพยากรและเทคโนโลยีทางการศึกษา และตัวชี้วัดขององค์กรโรงเรียน ได้แก่ ขนาดห้องเรียน, ขนาดโรงเรียน และการจัดกลุ่มความสามารถ

สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2552) ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในสถาบัน หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเด็กหรือบุคลากรในโรงเรียนให้มีความปลอดภัยทั้งภายในและภายนอกอาคาร รวมถึงสิ่งแวดล้อมโดยรวมในบริเวณโรงเรียน เพื่อให้เด็กสามารถมีชีวิตอยู่ได้อย่างปลอดภัย เรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ และเติบโตอย่างสมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ โดยคำนึงถึง 5 เรื่อง คือ 1) สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ 2) การจัดสนามกีฬา สนามเด็กเล่นและเครื่องเล่นสนาม 3) การส่งเสริมความปลอดภัยในการเดินทาง/จราจร 4) การป้องกันอุบัติเหตุ แผนสาธารณภัย และระบบส่งต่อฉุกเฉิน และ 5) การส่งเสริมพฤติกรรมด้านความปลอดภัยและการประหยัดทรัพยากรธรรมชาติ

สุจิน คุ่มครอง (2555) ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในสถาบัน หมายถึง องค์ประกอบภายในสถานศึกษา ได้แก่ สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการเรียนการสอน, ความสัมพันธ์กับเพื่อนรวมทั้งความเป็นระเบียบ, ความสะอาดของอาคารสถานที่, การจัดอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียน สามารถพัฒนาตนเองให้ไปสู่จุดมุ่งหมายตามที่สถานศึกษานั้น ๆ กำหนด

อารียา สตาร์ตัน (2556) ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในสถาบัน หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาที่มีผลกระทบหรือมีอิทธิพลกับผู้ที่อยู่ใน

สถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียน ในการแสดงออก ซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งในด้านบวกและด้านลบ

ธวัชรรัตน์ มงคลลัภย์ (2560) ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในสถาบัน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบ ภายในสถานที่ที่เป็นทั้งวัตถุ สิ่งของ ตัวบุคคล วิธีการ หรือกระบวนการต่าง ๆ สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่สวองามร่มรื่นเป็นระเบียบและมีบรรยากาศดี มีความปลอดภัย มีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างการพัฒนาการและเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลายทั้งด้านบวกและด้านลบ ที่เป็นส่วนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) กำหนดองค์ประกอบ สภาพแวดล้อมในสถาบัน ได้แก่ การมีแผนเผชิญเหตุหรือภัยพิบัติ มีมาตรการรักษาความปลอดภัย ในโรงเรียน มีสิ่งปลูกสร้าง อาคารเรียน สิ่งแวดล้อมที่เพียงพอและปลอดภัยต่อการจัดการเรียนรู้

เนตรชนก ทองดำ (2565) ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในสถาบัน หมายถึง ลักษณะหรือสภาพต่าง ๆ ในสถานศึกษาที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน ที่พฤติกรรมภายในและภายนอกเป็นสิ่งที่มียู่โดยรอบหรือปะปนกันทั้งที่มีอยู่ตามธรรมชาติหรือสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดการรับรู้ต่อลักษณะสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของสถานศึกษา ทั้งด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริหารบรรยากาศการเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียนและผู้บริหาร ซึ่งมีอิทธิพลและผลกระทบต่อการเรียนการสอนทั้งทางตรงและทางอ้อม การจัดสภาพแวดล้อมที่ดีมีความปลอดภัย มีวัสดุ อุปกรณ์เสริมสร้างพัฒนาการและการเรียนรู้จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่าสิ่งแวดล้อมในสถาบัน หมายถึง ทรัพยากรและลักษณะทางกายภาพภายในโรงเรียน ได้แก่ ขนาดโรงเรียน ขนาดห้องเรียน ความสะอาด อาคาร สนามกีฬา หรือแหล่งเรียนรู้ พื้นที่ วัสดุและอุปกรณ์ รวมไปถึงการมีส่วนร่วมของบุคคลในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้ที่อยู่ในโรงเรียน และส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยการบริหารสิ่งแวดล้อมในสถาบันต้องคำนึงถึง ความสวยงาม ความสะอาด ความสะดวก ความปลอดภัย และความเพียงพอ ต่อการกระตุ้นและพัฒนาให้นักเรียนให้ไปสู่เป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้อย่างเหมาะสม

3. การตกเป็นเหยื่อ

3.1 ความเป็นมาของทฤษฎีเหยื่อวิทยา และความหมายของเหยื่ออาชญากรรม

จากการศึกษาแนวคิดของทฤษฎีเหยื่อวิทยา Victimology หรือ เหยื่อวิทยา เป็นสาขาหนึ่งของอาชญาวิทยา ซึ่งมุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับภัยหรือความเสียหายทางร่างกาย อารมณ์

และทรัพย์สิน โดยเน้นศึกษาถึงผลกระทบของผู้เสียหายมากกว่าตัวผู้กระทำความผิด โดยศึกษาว่าผู้เสียหายหรือเหยื่อได้รับการปฏิบัติอย่างไรจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา และคณะกรรมการพิจารณาลงโทษ และช่วยเหลือเหยื่อให้กลับสู่ภาวะปกติ

ผู้ที่บัญญัติคำว่า Victimology หรือเหยื่อวิทยา คือ Frederic Wertham ในปี 1949 แต่การศึกษาเหยื่อวิทยาในช่วงเวลานี้ยังเน้นไปที่การศึกษาผู้ที่กระทำผิดมากกว่าผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ แต่ความมุ่งหมายในการศึกษาเหยื่อวิทยาได้เริ่มขึ้นก่อนหน้านี้ โดยในปี 1948 Hans Von Henting และ Benjamin Mendelshon ได้เสนอแนะลงในหนังสือและบทความถึงแนวคิดในการศึกษาเหยื่ออาชญากรรม โดยเห็นว่าควรมีการมุ่งเน้นในการศึกษาถึงตัวเหยื่ออาชญากรรมนั้นด้วย

ในปี 1960 รัฐบาลกลางของประเทศสหรัฐอเมริกาได้ตั้งกรมมาธิการที่เรียกว่า President's Commission on Law Enforcement and the Administration of Justice ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้ได้ออกมากระตุ้นให้นักวิชาการให้ความสนใจในเรื่องของเหยื่อมากยิ่งขึ้น และในปี 2004 องค์การสหประชาชาติได้มีการลงนามที่เรียกว่า “กฎบัตรแมกนาคาร์ตาสำหรับเหยื่ออาชญากรรม” (Magna Carta for Crime victims) ส่งผลให้ในหลาย ๆ ประเทศมีกฎหมายรับรองสิทธิของเหยื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศญี่ปุ่นและฝรั่งเศส

Jan Van Dijk ได้แบ่งรูปแบบการศึกษาศาสตร์ด้านเหยื่อวิทยาในปัจจุบันออกเป็น 2 รูปแบบ โดยรูปแบบแรกคือ General victimology ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับเหยื่อวิทยาในบริบทที่กว้างทั้งเหยื่ออาชญากรรม และเหยื่อจากอุบัติเหตุ รวมทั้งเหยื่อจากภัยธรรมชาติทั้งอุทกภัยและวาตภัย เหยื่อสงคราม เป็นต้น และรูปแบบที่ 2 คือ Penal Victimology หมายถึงการศึกษาเหยื่ออาชญากรรมเท่านั้น ซึ่งเป็นเหยื่อจากการกระทำผิดทางอาญา หรือเป็นเหยื่อที่ได้รับผลจากการกระทำผิดทางอาญา ในงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดด้านเหยื่อวิทยาในรูปแบบ Penal Victimology มาประยุกต์ใช้ในการให้ความหมายของเหยื่อความรุนแรงในโรงเรียน โดยเริ่มจากการศึกษาความหมายของเหยื่ออาชญากรรม ดังนี้

องค์การสหประชาชาติ อ้างถึงใน (กชพรรณ มณีภาค, 2561) ได้ให้ความหมายเหยื่ออาชญากรรม หมายถึง “ผู้ประสบภัย” หรือบุคคลที่ได้รับความเดือดร้อน อาจเป็นปัจเจกบุคคลหรือเป็นกลุ่มบุคคล ซึ่งได้รับบาดเจ็บอันตราย ความทุกข์ทรมาน ทั้งทางร่างกายจิตใจ การสูญเสียทางเศรษฐกิจและสิทธิขั้นพื้นฐาน ผ่านการกระทำผิดหรือการละเว้นที่เป็นการละเมิดกฎหมาย รวมถึงการใช้อำนาจในทางที่มิชอบ

อนุสัญญายุโรปว่าด้วยการชดเชยเหยื่ออาชญากรรมรุนแรง อ้างถึงใน (ศรีสมบัติ โชคประจักษ์ชัด, 2561) ได้กำหนดกลุ่มเหยื่ออาชญากรรม ได้แก่

- 1) ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บทางร่างกายอย่างรุนแรงหรือการส่งผลต่อสุขภาพที่เกี่ยวข้อง
เนื่องจากอาชญากรรมรุนแรงโดยเจตนา
- 2) ผู้ที่อยู่ในความพึงพิงของเหยื่ออาชญากรรมที่เสียชีวิต อันเป็นผลมาจาก
อาชญากรรมรุนแรงดังกล่าว

Council of Europe Committee of Ministers (2006) อ้างถึงใน (ศรีสมบัติ โชค
ประจักษ์ชัด, 2561) ให้คำจำกัดความของคำว่าเหยื่ออาชญากรรม ดังนี้ เหยื่ออาชญากรรม
หมายถึง บุคคลธรรมดาที่ได้รับความเสียหายทางร่างกายและสภาพจิตใจ การสูญเสียทางการเงิน
ซึ่งเกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำซึ่งเป็นการละเมิดกฎหมายอาญาของประเทศสมาชิก
ซึ่งหมายรวมถึงสมาชิกครอบครัว หรือผู้อยู่ในความพึงพิงของเหยื่ออาชญากรรม

ศรีสมบัติ โชคประจักษ์ชัด (2561) ได้สรุปความหมายของเหยื่ออาชญากรรมตาม
กฎหมายไทย หมายถึง บุคคลที่ได้รับบาดเจ็บ ถูกทำร้ายหรือถูกฆ่า เนื่องจากการกระทำที่ละเมิด
ต่อกฎหมายอาญา

สราวุธ เบญจกุล (2551) ให้ความหมายของเหยื่ออาชญากรรมหมายถึง ผู้ประสบ
ผลร้ายหรือความเสียหาย ทั้งด้านชีวิต ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สิน อันเนื่องมาจากการละเมิด
กฎหมาย ไม่ว่าจะเหยื่ออาชญากรรมนั้นจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล นอกจากนี้ เหยื่อ
อาชญากรรมยังรวมถึงสมาชิกครอบครัว หรือผู้ที่ต้องพึ่งพาผู้เสียหายโดยตรง และผู้ที่ต้องทุกข์
ทรมานจากการเข้าช่วยเหลือผู้เสียหายที่อยู่ในภาวะคับขัน หรือเข้าป้องกันผู้อื่นไม่ให้ตกเป็น
ผู้เสียหาย

จุฑารัตน์ เชื้ออานวย (2551) อ้างถึงใน (อุธนา สุระคณัย, 2561) ให้ความหมายของ
เหยื่ออาชญากรรมว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลผู้ซึ่งได้รับอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือได้รับความ
เสียหายต่อทรัพย์สิน หรือได้รับผลกระทบใด ๆ จากการก่ออาชญากรรม หรือเสียสิทธิจากการกระทำ
หรือละเว้นการกระทำที่ใดอันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา เช่น ถูกลักทรัพย์ ถูกทำ
ร้ายร่างกาย ถูกข่มขืน ถูกหน่วงเหนี่ยวกักขัง เป็นต้น

กชพรรณ มณีภาค (2561) ให้ความหมายของเหยื่ออาชญากรรมหมายถึง บุคคลใด
ๆ ไม่ว่าจะปัจเจกบุคคล กลุ่มบุคคล หรือองค์กร รวมทั้งสังคมและ ประเทศชาติ ซึ่งได้รับความ
เสียหายแก่ทรัพย์สิน ร่างกาย หรือจิตใจ หรือแม้แต่การไม่เป็นธรรมของ กฎหมาย และการเสียสิทธิ
ต่าง ๆ ที่ได้รับตามกฎหมาย จะเห็นได้ว่าทุกคนในสังคมมีโอกาสตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมได้
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหยื่ออาชญากรรมทางออนไลน์ นั้น สังคมต้องตระหนักและให้ ความสำคัญกับ

การป้องกันผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นหรือการลดโอกาสที่จะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม อย่างจริงจังต่อไป

พิสิฐ ระวังวงศ์ (2561) ให้ความหมายของเหยื่ออาชญากรรมหมายถึง บุคคลหรือคณะบุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำของอาชญากร รวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบเสียหาย โดยผู้ประสบร้ายหรือความเสียหายนั้น ส่งผลกระทบทั้งด้านร่างกาย จิตใจ ด้านความรุนแรงทางเพศ ด้านทรัพย์สิน และการถูกทอดทิ้ง อันเนื่องมาจากการกระทำที่เป็นการละเมิดกฎหมาย ซึ่งลักษณะของผู้ตกเป็นเหยื่อคือตกอยู่ในความทุกข์ หรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม

กล่าวโดยสรุป เหยื่ออาชญากรรมหมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ได้รับความเสียหายทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ ความรุนแรงทางเพศ และทรัพย์สิน รวมไปถึงได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เนื่องจากการละเมิดกฎหมาย รวมไปถึงผู้ที่อยู่ในความพึงพิงของเหยื่อ อาทิ เช่น ครอบครัว เป็นต้น

3.2 ความหมายและแนวคิดทฤษฎีการตกเป็นเหยื่อ

John P. J. Dussich (2006) ให้ความหมายของการตกเป็นเหยื่อ หมายถึงกรณีที่บุคคล ชุมชน และสถาบัน ได้รับความเสียหายหรือได้รับบาดเจ็บอย่างมีนัยสำคัญ บุคคลที่ได้รับผลกระทบจากบุคคลหรือเหตุการณ์นั้น ๆ จะถูกละเมิดสิทธิหรือถูกรบกวนต่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีอย่างมีนัยสำคัญ

Erika et al. (2009) ให้ความหมายของการตกเป็นเหยื่อ หมายถึงบุคคลที่ถูกบุคคลอื่นทำให้กลายเป็นเหยื่อ และเกิดขึ้นได้ทั้งในรูปแบบความรุนแรงทางจิตใจและความรุนแรงทางร่างกาย ซึ่งทั้งสองรูปแบบนี้สร้างความเสียหายให้กับบุคคลที่ตกเป็นเหยื่อ

Muratore Maria Giuseppina (2014) ให้ความหมายของการตกเป็นเหยื่อ หมายถึงกระบวนการของการตกเป็นเหยื่อ จากความรุนแรงทางร่างกาย ความรุนแรงทางจิตใจ ศีลธรรม รวมไปถึงการละเมิดทางเพศ

กชพรรณ มณีภาค (2561) ให้ความหมายของการตกเป็นเหยื่อ หมายถึงกระบวนการที่ทำให้บุคคลตกเป็นผู้ถูกกระทำ ความเสียหายทั้งด้านชีวิต ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการกระทำผิดใด ๆ ที่เป็นการละเมิดต่อกฎหมาย

สรุปได้ว่า การตกเป็นเหยื่อหมายถึง การที่บุคคลใดได้รับผลกระทบจากการถูกละเมิดสิทธิ หรือความรุนแรงทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ ส่งผลให้เกิดการรบกวนการใช้ชีวิต เกิดความเสียหายทั้งทางด้านร่างกาย ทรัพย์สิน หรือจิตใจต่อบุคคลนั้น

3.3 ทฤษฎีเหยื่อวิทยา (Victimization Theory)

ทฤษฎีเหยื่อวิทยาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคือ แนวคิดทฤษฎียุคแรก ได้แก่ การจำแนกประเภทของเหยื่อโดยเฮ็นทิก (Hentig's victim classification) การจำแนกประเภทของเหยื่อโดย เบ็นเนียมิน เม็นเดนซอน (Mendelssohn's Theory) การจำแนกประเภทของเหยื่อโดย สตีเฟน เชีปเฟอร์ (Stephen Schafer) กลุ่มที่ 2 คือ แนวคิดทฤษฎีด้านเหยื่อวิทยายุคใหม่ ได้แก่ ทฤษฎีกับดักทางวัฒนธรรม ทฤษฎีการจุดชนวนของเหยื่อ ทฤษฎีกิจวัตรประจำวัน ทฤษฎีเทคโนโลยีสมัยใหม่

การจำแนกประเภทของเหยื่อโดยเฮ็นทิก

Hans Von Hentig ได้แยกประเภทของเหยื่ออาชญากรรมโดยใช้ปัจจัยส่วนบุคคลสัมพันธ์กับปัจจัยการตกเป็นเหยื่อ และจำแนกออกเป็น 13 ประเภทด้วยกัน ดังนี้

1. ผู้เยาว์ มีแนวโน้มในการตกเป็นเหยื่อสูงเพราะ ขาดวุฒิภาวะ และมีความเปราะบางต่อการถูกทำร้าย
2. ผู้หญิงหรือสตรี มีความเปราะบางง่ายต่อการเป็นเหยื่อ โดยเฉพาะการถูกทำร้ายจากผู้ชาย เนื่องจากสถานภาพทางเพศอ่อนแอกว่า
3. ผู้สูงอายุ
4. ผู้ที่บกพร่องทางจิตและวิกลจริต
5. ผู้ที่อพยพมาจากที่อื่น มีความเปราะบางเนื่องจาก ขาดความคุ้นเคยกับสถานที่ วัฒนธรรมใหม่ ๆ
6. ชนกลุ่มน้อย เป็นการมองถึงสถานภาพความด้อยกว่าทางเชื้อชาติ การมีอคติทางเชื้อชาติ
7. ผู้ที่โง่โดยกำเนิด เนื่องจากสถานภาพทางสติปัญญาต่ำ
8. ผู้ที่มีจิตใจหดหู่ เนื่องจากความสามารถทางด้านร่างกายและจิตใจตกต่ำทำให้ขาดความสามารถในการต่อสู้ หรือการต่อต้าน
9. ผู้ที่โง่ เป็นผู้ที่เห็นแก่ได้และหวังผลประโยชน์
10. ผู้เสียพล หมายถึง ผู้ที่ประพฤติดำเนินการมีเพศสัมพันธ์กับคู่ชาจำนวนมาก
11. ผู้ที่โดดเดี่ยวและผู้ที่อกหัก เป็นกลุ่มที่ต้องการความสัมพันธ์ใกล้ชิดเพื่อความสุข ดีกว่าการต้องถูกทิ้งอยู่โดดเดี่ยว
12. ผู้ที่ตกอยู่ในความทุกข์ทรมาน

13. ผู้ที่ถูกตัดโอกาส ถูกละเลย และต่อสู้อย่างถึงหนือที่ถูกหักหลัง ถูกรวโรก
เป็นต้น

การจำแนกประเภทของหนือโดย เบ็นเนียมิน เม็นเดลซอน

เบ็นเนียมิน เม็นเดลซอน ได้แยกประเภทของหนืออาชญากรรมโดยใช้ปัจจัยทาง
สถานการณ์การตกเป็นหนือไว้ 6 ประเภทดังนี้

1. หนือผู้บริสุทธิ์ เป็นหนือที่ไร้เดียงสาอย่างยิ่ง เพราะไม่ได้ตระหนักว่าตนเองจะ
ตกเป็นหนือและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใด ๆ
2. หนือที่มีส่วนกระทำผิดเล็กน้อย หรือหนือที่มีส่วนกระทำผิดน้อยกว่าอาชญา
กร เป็นหนือที่มีส่วนในการทำให้ตนเองได้รับการทำร้ายโดยไม่เจตนา
3. หนือที่มีความผิดเท่าอาชญากร หรือเป็นหนือด้วยความสมัครใจ หมายถึง
หนือและอาชญากรร่วมมือกันกระทำความผิดมาก่อน
4. หนือที่มีความผิดมากกว่าอาชญากร หมายถึงหนือที่มีความผิดยิ่งกว่า
อาชญากร โดยหนือมีส่วนเป็นผู้กระตุ้นยั่วยุให้ผู้อื่นลงมือกระทำความผิด
5. หนือที่มีความผิดมากที่สุด เป็นหนือที่มีความก้าวร้าว อาจถูกทำร้ายโดย
บุคคลที่ต้องการป้องกันตนเอง
6. หนือปลอม หนือจินตนาการ หมายถึงผู้ที่พยายามทำให้คนอื่นเข้าใจ ว่า
ตนเองเป็นหนือ ด้วยการบิดเบือนข้อมูล

การจำแนกประเภทของหนือโดย สตีเฟน เชปเฟอร์

สตีเฟน เชปเฟอร์ ได้แบ่งประเภทของหนือโดยยึดความรับผิดชอบและการมีส่วนร่วม
ของหนือเป็นสำคัญ ไว้ 7 ประเภท ดังนี้

1. หนือที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชญากร เป็นหนือที่ไม่มีความสัมพันธ์ใด ๆ กับ
อาชญากร เป็นเพียงผู้รับเคราะห์จากอาชญากรเท่านั้น
2. หนือที่ยั่วยุท้าทายให้เกิดอาชญากรรม เป็นหนือที่ได้กระทำบางอย่างให้เป็นที่
ขัดใจแก่อาชญากร
3. หนือที่จุดชนวนให้เกิดอาชญากรรม เป็นหนือที่ไม่ได้ตั้งใจแต่กลับไปเปิด
โอกาส จูงใจให้อาชญากรกระทำความผิดต่อหนือเอง
4. หนือที่มีความอ่อนแอทางชีวภาพ เป็นหนือเนื่องจากเพศ อายุ ความพิการ
เป็นต้น

- 5.เหยื่อที่มีความอ่อนแอทางสังคม เป็นผู้ที่ไม่สามารถทำให้สังคมยอมรับเข้าเป็นสมาชิกได้
6. ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของตนเอง
7. เหยื่อการเมือง เป็นเหยื่อที่ได้รับความทุกข์ทรมานจากผู้ที่ เป็นปฏิปักษ์กัน ในทางการเมือง

ทฤษฎีกับดักทางวัฒนธรรม (Cultural Trapping Theory)

กล่าวคือกับดักทางวัฒนธรรมและการตกเป็นเหยื่อมีความสัมพันธ์กัน วัฒนธรรมคือ สิ่งที่รวมถึงค่านิยม บรรทัดฐาน ทศนคติ ความเชื่อ อื่น ๆ ที่ปรากฏอยู่ในสังคม ความสัมพันธ์ทาง สังคม สื่อมวลชน กิจกรรมบันเทิง และธุรกิจทางการค้า สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้เกิดกับดักทาง สังคม กับดักทางวัฒนธรรมจะเกิดขึ้นเมื่อข้อมูลทางวัฒนธรรมเกิดความบกพร่องขึ้น เป็นเหตุให้อยู่ ในวิสัยที่เป็นไปได้ที่ทำให้เกิดความรุนแรง และการตกเป็นเหยื่อ เมื่อวัฒนธรรมใด ๆ ปลอ่ยให้เกิด การกระทำที่ขาดมนุษยธรรมแก่บุคคล เด็ก ๆ สามารถเข้าถึงความรุนแรงทั้งที่บ้าน โรงเรียน สังคม เช่น วิดีโอเกมที่นิยมความรุนแรง หรือภาพยนตร์ที่แสดงถึงความรุนแรง ย่อมเปิดโอกาสไปสู่ อิทธิพลทางลบ นำไปสู่ความรุนแรงและอาชญากรรม และเหยื่อของความรุนแรง เหยื่อของการถูก ช่มเหรงรังแก เป็นต้น

ทฤษฎีการจู่โจมของเหยื่อ (Victim Precipitation Theory)

ทฤษฎีการจู่โจมของเหยื่อเป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงการตกเป็นเหยื่อเป็นผลมาจากตัว แปรการจู่โจมของเหยื่อหรือการเปิดช่องโอกาสให้ก่ออาชญากรรม ทฤษฎีนี้ถูกนำเสนอโดย Marvin Wolfgang (1957) อธิบายว่า บุคคลที่ประกอบกิจที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม หรือเข้าไปมีส่วนร่วมในพฤติกรรมเบี่ยงเบน แม้ว่าจะเป็นการชั่วคราวก็จะเปิดช่องโอกาสให้กลายเป็นเหยื่อ หรือเป็นผู้กระทำผิดได้ การจู่โจมนั้นพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะ ลักษณะแรกคือ เป็นตัวกระทำ (Active Precipitation) คือสถานการณ์ที่เหยื่อมีส่วนช่วยหรือกระทำการบางอย่างไปกระตุ้น อาชญากร ให้เกิดการเผชิญหน้ากันอย่างรุนแรง หรือการใช้คำพูดที่เป็นเหตุให้เกิดการปะทะกัน ด้วยกำลัง ลักษณะที่ 2 คือ เป็นตัวถูกระทำ (Passive Precipitation) คือสถานการณ์ที่เหยื่อเป็น ผู้ถูกระทำโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัวว่าเหยื่อเองได้เป็นผู้ช่วย รวมถึงผู้ที่เป็นเหยื่อของอาชญากรรมแห่ง ความเกลียดชัง และลัทธิเหยียดผิว

ทฤษฎีกิจกรรมประจำวัน (Routine Activity Approach of Routine Activity Theory)

ทฤษฎีกิจกรรมประจำวันถูกพัฒนาขึ้นโดย Lawrence Cohen และ Marcus Felson ในปี ค.ศ. 1979 กล่าวคือ กิจกรรมหรือการกระทำใดของบุคคลที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งหรือเป็นประจำทั้งที่รู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ซึ่งการกระทำเป็นประจำจนเป็นปกติวิสัยนั้น อาจทำให้อาชญากรรมมองเห็นโอกาสหรือช่องโหว่ที่จะก่อเหตุอาชญากรรมได้ ซึ่งจุดสำคัญของทฤษฎีนี้ก็คือ โอกาส ความใกล้ชิด การเปิดเผยตัวของเหยื่อเอง และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ โดยมีปัจจัยขั้นต่ำ 3 ประการ ที่เกี่ยวข้องคือ

1. ผู้กระทำความผิดที่ได้รับแรงจูงใจ หมายถึงตัวอาชญากร ซึ่งมีแรงจูงใจในการก่ออาชญากรรมด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น ความยากจน ติดยาเสพติด เป็นต้น นอกจากนี้ ความต้องการและสภาพจิตใจของอาชญากรที่มีความประสงค์จะประกอบอาชญากรรม เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดพฤติกรรมอาชญากรรมนั้นขึ้น
2. เป้าหมายที่เหมาะสม หมายถึงตัวเหยื่อ การที่เหยื่ออยู่ในสถานการณ์ที่เสี่ยงแก่การก่ออาชญากรรม เช่น เดินทางคนเดียวในสถานที่เปลี่ยว หรือความประมาทของเหยื่อ เช่น การวางทรัพย์สินมีค่าไว้ตามที่สาธารณะ เป็นต้น
3. การขาดผู้คุ้มครอง หมายถึงการขาดผู้ดูแล หรือมีผู้ดูแลแต่ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้ดูแลเป็นได้ทั้งคนหรือสิ่งใดก็ตามที่สามารถยับยั้งไม่ให้อาชญากรรมเกิดขึ้น เช่น พนักงานรักษาความปลอดภัย ตำรวจลาดตระเวน เพื่อนบ้าน คนเฝ้าประตู กล้องวงจรปิด เป็นต้น

ทฤษฎีเทคโนโลยีสมัยใหม่ (The New Technology)

Meadows Robert J (2007) อ้างถึงใน (ศรีสมบัติ โชคประจักษ์ชัด, 2561) ได้กล่าวถึงทฤษฎีเทคโนโลยีสมัยใหม่ว่า เป็นทฤษฎีที่ชี้ให้เห็นถึงความเจริญทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีความเกี่ยวข้องกับการเกิดเหตุอาชญากรรม ด้วยความที่ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีที่เป็นการอำนวยความสะดวก ความบันเทิง การเข้าถึงข้อมูล หรือเพราะมีความจำเป็นต้องใช้ ย่อมทำให้เกิดการนำไปใช้หาผลประโยชน์ในทางที่ผิด ขณะเดียวกันเทคโนโลยีก็ได้กลายเป็นแหล่งที่ส่งเสริมการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้เหมือนกัน โดยการทำให้คนที่ขาดวุฒิภาวะและผู้ที่ไร้เดียงสา ต้องตกเป็นเหยื่ออันมีผลมาจากเทคโนโลยีนั้น ที่เรียกว่า อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต ได้แก่ การคุกคามโดยพวกอาชญากร การล่อลวง การคุกคามโดยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การเผยแพร่ภาพลามกของเด็ก ๆ การล่อลวง การเจาะระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ มักจะเป็นเด็กหรือวัยรุ่น โดยเฉพาะเยาวชนที่มีความเปราะบางทาง

อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเรื่องเพศ จะมีความเสี่ยงสูงมากกว่าในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

Ezzat A. Fattah (2000) ได้บูรณาการทฤษฎีด้านเหยื่ออาชญากรรม และแบ่งองค์ประกอบสำคัญที่มีส่วนต่อการเกิดอาชญากรรมออกเป็น 10 องค์ประกอบด้วยกัน คือ

1. โอกาส เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมาย กิจกรรม และพฤติกรรมของสิ่งที่เป็นเป้าหมาย
2. ปัจจัยเสี่ยง เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลและสังคม เช่น อายุ เพศ เชื้อชาติ ยาเสพติด เป็นต้น
3. ผู้กระทำความผิดได้รับแรงจูงใจ เป็นการเลือกเหยื่อแบบเฉพาะเจาะจง ไม่ใช่เลือกแบบสุ่ม
4. การเปิดเผยตัว การเปิดเผยตัวของเหยื่อต่ออาชญากรและต่อสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงสูง อาจตกเป็นเหยื่อได้ง่าย
5. การคบค้าสมาคม บุคคลที่คบค้าสมาคมกับอาชญากร มีโอกาสตกเป็นเหยื่อสูงกว่า
6. ช่วงเวลาที่ไม่เหมาะสม และสถานที่ที่เสี่ยงอันตราย การอยู่ผิดที่ผิดเวลาเป็นการเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อ
7. พฤติกรรมเสี่ยงอันตราย เช่น การยั่วเย้า ก้าวร้าว ความประมาท เพิ่มความเสี่ยงในการตกเป็นเหยื่อ
8. กิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูง เช่น การแสวงหาความสุขร่วมกัน การกระทำความผิดกฎหมายร่วมกัน อาชีบบางอาชีพ เช่น โสเภณี
9. พฤติกรรมการป้องกันตัว หรือพฤติกรรมการหลีกเลี่ยง ผู้ที่ชื่นชอบความเสียงมักตกเป็นเหยื่อง่ายกว่าผู้ที่ระมัดระวังตัว
10. ความโน้มเอียงทางโครงสร้างและทางวัฒนธรรม เช่น การทำดวง การเสี่ยงโชค หรือเสี่ยงตาย เป็นต้น

3.4 ความหมายของความรุนแรงในโรงเรียน

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 1995) อ้างถึงใน สุวิมล จันประเสริฐ et al. (2554) ให้ความหมายของความรุนแรงหมายถึง การจงใจใช้กำลังหรืออำนาจทางกายเพื่อข่มขู่หรือกระทำต่อตนเอง ต่อผู้อื่น ซึ่งมีผลทำให้เกิดหรือมีแนวโน้มที่จะมีผลให้เกิดการ

บาดเจ็บ ตาย หรือเป็นอันตรายต่อจิตใจ หรือเป็นการยับยั้งการเจริญงอกงามหรือการกีดกันหรือปิดกั้น ทำให้สูญเสียสิทธิบางประการ และขาดการได้รับในสิ่งที่สมควรจะได้รับ

ศรัญญา อธิติตะ (2553) ให้ความหมายของความรุนแรงหมายถึง การใช้กำลังทางกาย ก่อให้เกิดผลเสีย ทั้งต่อร่างกาย จิตใจ และเพศ ของผู้อื่น รวมทั้งการฆ่าตัวตาย และการทำร้ายตนเอง ในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการใช้วาจาคุกคามหรือการข่มขู่ด้วย สำหรับผลที่เกิดจากความรุนแรงที่ระบุไว้ครอบคลุมทั้งอันตรายต่อจิตใจและทำให้เกิดการพัฒนาไปในทางที่ไม่ดี เช่น การบาดเจ็บและการเสียชีวิต

Thomas Miller (2008) หน้า 15 ได้สรุปว่าความรุนแรงในโรงเรียนหมายถึง พฤติกรรมใด ๆ ก็ตามได้แก่ การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนและครู, การกระทำผิดของนักเรียนและครู, การแสวงหาผลประโยชน์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ, การตกเป็นเหยื่อทางสังคมออนไลน์, การคุกคามและการกลั่นแกล้งทางสังคมออนไลน์, การทะเลาะวิวาท, การกลั่นแกล้ง, ความผิดปกติภายในห้องเรียน, การได้รับบาดเจ็บทั้งด้านร่างกายและจิตใจของครูและนักเรียน, วัฒนธรรมภายในโรงเรียนที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมและกิจกรรมในโรงเรียน, การล่อลวงละเมิดทางเพศ และการใช้อาวุธ โดยพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นภายในโรงเรียน

ฐาศุภร์ จันประเสริฐ et al. (2554) ให้ความหมายของความรุนแรงในโรงเรียน หมายถึง การกระทำใด ๆ แก่ นักเรียน ในลักษณะที่ทำให้เกิดความเสียหายทั้งทางร่างกายและจิตใจแก่นักเรียนรวมทั้งความรุนแรงทางเพศ และ ความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสิทธิของเด็กและเยาวชนที่สมควรได้รับในฐานะของนักเรียนคนหนึ่งโดยตัวนักเรียนเองสามารถเป็นได้ทั้งผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรง

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา อ้างถึงใน จินดารัตน์ โพธิ์นอก (2561, 14 กุมภาพันธ์) ให้ความหมายของความรุนแรงในโรงเรียน หมายถึง การกระทำของผู้เรียน ผู้สอนและบุคลากร ที่เป็นการทำร้ายจิตใจ ร่างกาย ทรัพย์สิน และอาจเป็นอันตรายต่อผู้อื่น ทำให้เกิดเหตุการณ์ที่รุนแรงขึ้นในโรงเรียน โดยเฉพาะถ้าบุคคลเหล่านั้นใช้อาวุธ ยิ่งเป็นอันตรายมากขึ้น ความรุนแรงอาจเกิดขึ้นในกลุ่มคนภายในโรงเรียน หรือเกิดขึ้นโดยบุคคลต่างสถาบันหรือต่อสังคมโดยรวม

Centers for Disease Control and Prevention (2016) ให้ความหมายว่า ความรุนแรงในโรงเรียนหมายถึง ความรุนแรงต่อเยาวชนที่เกิดขึ้นในบริเวณโรงเรียน หรือระหว่างทางไปยังกิจกรรมที่โรงเรียนสนับสนุน หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนให้การสนับสนุน โดยนักเรียนสามารถเป็นได้ทั้งเหยื่อและผู้กระทำผิด หรือพยานของความรุนแรงนั้น ๆ ความรุนแรงในโรงเรียนอาจส่งผลกระทบต่อผู้ใหญ่นักเรียนได้ด้วย ความรุนแรงในโรงเรียนรวมถึงพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น การกลั่น

แกล้ง หรือการกดดันซึ่งเป็นการทำร้ายทางจิตใจมากกว่าร่างกาย หรือความรุนแรงในรูปแบบอื่น ๆ เช่น ความรุนแรงหรือการทำร้ายร่างกายจากกลุ่มคนที่อาจจะมีความอึดหรือไม่มีก็ได้ ซึ่งนำมาสู่ความบาดเจ็บหรือเสียชีวิต

UN Educational (2017) หน้า 9 ให้ความหมายว่า ความรุนแรงในโรงเรียนนั้นครอบคลุมถึง ความรุนแรงด้านร่างกาย ได้แก่ การลงโทษทางด้านร่างกาย และความรุนแรงด้านจิตใจ ได้แก่ การละเมิดทางวาจา รวมไปถึงการข่มขืนและคุกคามทางเพศ การกลั่นแกล้ง และการระรานทางไซเบอร์ โดยความรุนแรงเหล่านี้เกิดขึ้นภายในโรงเรียน หรือระหว่างทาง ไป-กลับโรงเรียน ความรุนแรงในโรงเรียนมีสาเหตุจากการกระทำของนักเรียน ครู และบุคลากรในโรงเรียน หรือความรุนแรงนั้นอาจเกิดขึ้นระหว่างทางไป-กลับโรงเรียนได้

National Multicultural Education National Multicultural Education Center (2020) หรือ ศูนย์การศึกษาหลากหลายวัฒนธรรมแห่งชาติ แห่งประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ให้ความหมายว่า ความรุนแรงในโรงเรียนหมายถึงการกระทำใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อนักเรียนทั้งทางร่างกายหรือจิตใจ ไม่ว่าจะกระทำภายในโรงเรียนหรือข้างนอก รวมถึงความเสียหายต่อทรัพย์สินโดยการทำร้ายร่างกาย ข่มขู่ กักขัง ลักพาตัว การใส่ร้ายป้ายสีดูถูก กบฏชิงทรัพย์ บังคับขู่เข็ญ การใช้ความรุนแรงทางเพศ กลั่นแกล้งหรือการกลั่นแกล้งบนอินเทอร์เน็ต รวมถึงการเผยแพร่ข้อมูลที่เหยียดหยามหรือรุนแรงผ่านเครือข่ายข้อมูลและการสื่อสาร

ดังนั้นจากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของความรุนแรงในโรงเรียนจากนักวิจัยและองค์กรต่าง ๆ ผู้วิจัยสรุปได้ว่าความรุนแรงในโรงเรียนหมายถึง การกระทำใด ๆ ที่เป็นการละเมิดทางร่างกาย การละเมิดทางจิตใจ และการละเมิดทางวาจา ที่ส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อนักเรียนทั้งด้านร่างกาย ทรัพย์สิน หรือจิตใจ ไม่ว่าจะการกระทำดังกล่าวจะเกิดขึ้นภายในโรงเรียนหรือข้างนอก เกิดขึ้นในสังคมออนไลน์ หรือสถานที่จัดกิจกรรมที่ทางโรงเรียนให้การสนับสนุน โดยการกระทำเหล่านี้อาจเกิดจากการกระทำของนักเรียน ครู หรือบุคลากรในโรงเรียนต่อนักเรียน รวมไปถึงการทำร้ายตนเองด้วย นอกจากนี้ความรุนแรงในโรงเรียนยังครอบคลุมไปถึงการล่วงละเมิดทางเพศ และการระรานทางไซเบอร์

3.5 ประเภทของความรุนแรงในโรงเรียน

องค์การอนามัยโลก อ้างถึงใน Krug et al. (2002) แบ่งประเภทของความรุนแรงไว้ 3 ประเภท ได้แก่

1. ความรุนแรงต่อตนเอง หมายถึง ความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลนั้นต่อตนเอง ได้แก่ พฤติกรรมการฆ่าตัวตาย และการทำร้ายร่างกายตนเอง รวมไปถึงการมีความคิดในการพยายามฆ่าตัวตาย

2. ความรุนแรงระหว่างบุคคล หมายถึง ความรุนแรงที่กระทำโดยผู้อื่น หรือกลุ่มบุคคลอื่น สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 ความรุนแรงในครอบครัว คือความรุนแรงที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวหรือคู่ครอง และส่วนมากเกิดขึ้นภายในบ้าน

2.2 ความรุนแรงในชุมชน คือความรุนแรงที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลที่ไม่ได้มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกัน และเกิดขึ้นภายนอกบ้าน

นอกจากนี้ความรุนแรงระหว่างบุคคลยังรวมถึงการทารุณกรรมเด็ก ความรุนแรงจากคู่ครอง และการล่วงละเมิดผู้สูงอายุรวมถึงเยาวชนด้วย การกระทำรุนแรงโดยไม่ได้ตั้งใจ เช่น การทำร้ายร่างกายโดยคนแปลกหน้า การข่มขืน การล่วงละเมิดทางเพศ และความรุนแรงในสถาบันเช่น โรงเรียน สถานที่ทำงาน เรือนจำ และบ้านพักคนชรา

3. ความรุนแรงระหว่างกลุ่มบุคคล คือความรุนแรงที่กระทำโดย กลุ่มบุคคลกลุ่มใหญ่ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และสามารถแบ่งเป็นความรุนแรงทางสังคม ทางการเมืองและทางเศรษฐกิจ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี อ้างถึงใน (ปิยนารถ ประยูร, 2556) ได้แบ่งประเภทของความรุนแรงต่อเด็กและสตรีเป็น 3 ประเภท คือ

1. การกระทำรุนแรงทางกาย หมายถึง การใช้กำลังหรืออุปกรณ์ใด ๆ เป็นอาวุธทำร้ายร่างกายเกินกว่าเหตุ มีผลทำให้ร่างกายได้รับบาดเจ็บ การเตะ ต่อย เลื่อยตี การใช้วัตถุต่าง ๆ ทำให้ได้รับบาดเจ็บ

2. การกระทำรุนแรงทางจิตใจ หมายถึง การกระทำทั้งทางวาจาและอารมณ์หรือกระทำใด ๆ ที่มีผลให้ผู้ถูกกระทำได้รับความกระทบกระเทือนด้านจิตใจหรือเสียสิทธิเสรีภาพ ได้แก่ การทอดทิ้ง การดูถูกเหยียดหยามหรือดูต่ำ การขู่ ตะคอก การกักขังหน่วงเหนี่ยว การเพิกเฉยไม่สนใจ ซึ่งในบางกรณีทำให้ได้รับความเสียหายมากกว่าความรุนแรงทางกายด้วยซ้ำ

3. การกระทำรุนแรงทางเพศ หมายถึง การกระทำที่มีผลให้ผู้ถูกกระทำได้รับความกระทบกระเทือนหรือเสียหายเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ได้แก่ การถูกข่มขืน การถูกลวนลาม อนาจาร

มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก (2563) ได้แบ่งประเภทของความรุนแรงต่อเด็กไว้ 5 ประเภท คือ

1. ความรุนแรงทางด้านร่างกาย คือ การกระทำใด ๆ ก็ตามที่ทำให้เด็กเกิดการบาดเจ็บทางร่างกาย โดยตั้งใจ รวมถึงการฝึกวินัยที่มีการลงโทษทางกาย ทั้งการใช้และไม่ใช้วัตถุ เช่น การชกต่อย ตบตี ใช้ของร้อน การกดน้ำ การใช้สารพิษ การผูกมัด รวมถึงการเขย่าเด็กเล็ก

2. ความรุนแรงด้านจิตใจ คือ การที่ผู้ดูแลไม่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ดูแล หรือมีการทำร้ายจิตใจหรืออารมณ์ของเด็ก รวมถึงการไม่สนับสนุนให้เด็กเติบโตได้อย่างมั่นคงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ จิตวิญญาณ ความดีงาม และการอยู่ร่วมในสังคม ตัวอย่างเช่น การมีปฏิสัมพันธ์หรือปฏิบัติต่อเด็กอย่างต่อเนื่อง ในลักษณะที่ทำให้รู้สึกต่ำต้อย ด้อยค่า ไม่มีตัวตน ต่ำหนิ ไม่เป็นที่รัก ไม่เป็นที่ต้องการ แสดงท่าทีที่ไม่ต้องการเด็ก ทำให้เด็กเป็นส่วนเกิน หรือทำที่ที่รังเกียจเด็ก การทำร้ายสัตว์เลี้ยง หรือทำลายของรักของเด็ก โดยตั้งใจให้เกิดผลกระทบต่ออารมณ์ความรู้สึกของเด็ก การขู่ให้กลัวซ้ำ ๆ ขู่ทำร้าย ขู่ว่าจะทิ้ง ไม่ดูแล

3. ความรุนแรงด้านเพศ คือ การให้เด็กเข้าไปมีส่วนร่วมกิจกรรมทางเพศของผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดก็ตาม ซึ่งตามพัฒนาการแล้วเด็กมักจะไม่มี ความเข้าใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น ผู้กระทำอาจเป็นผู้ใหญ่หรือเป็นเด็กที่โตกว่า ซึ่งสามารถใช้อายุ หรือพัฒนาการที่มากกว่า ทำให้เด็กถูกควบคุม ชักนำหรือใช้กำลังบังคับให้ร่วมกิจกรรมทางเพศ ทั้งนี้อาจมีหรือไม่มีการจับต้องเด็ก ในกรณีที่ไม่ได้จับต้องเด็ก เช่น การเปิดเผยอวัยวะเพศให้เด็กดู การแอบดู การถ่ายภาพเด็กเพื่อเป็นการโฆษณาการค้าทางเพศรวมถึงการพุดจาที่สื่อไปทางด้านเพศกับเด็ก ส่วนกรณีที่มีการจับต้องเด็ก มีตั้งแต่การจับอวัยวะเพศ หน้าอก สะโพก ก้น หรือการให้เด็กจับต้องร่างกายของผู้กระทำบริเวณดังกล่าว จนถึงการสอดใส่อวัยวะเพศ หรือวัตถุทางช่องคลอดทวารหนัก หรือการใช้อวัยวะเพศกับร่างกายส่วนอื่นของเด็ก

4. การละเลยทอดทิ้ง คือ การทอดทิ้งไม่ให้การดูแลหรือจัดหาสิ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตให้เป็นปกติสุขแก่เด็กทั้งที่อยู่ในฐานะที่สามารถจัดหาได้ อาจเกิดทุกด้านหรือเพียงบางด้าน เช่น อาหาร เสื้อผ้า ที่พักอาศัย ความสะอาดร่างกาย สภาพแวดล้อม การรักษาพยาบาล การรับวัคซีนตามวัย การศึกษา การละเลยหรือไม่ปกป้องเด็กจากอันตราย ไม่ดูแลให้เด็กมีความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน รวมถึงการละเลยด้านอารมณ์จิตใจ ไม่ตอบสนอง ไม่เป็นที่พึ่งพิง

5. ความรุนแรงด้านอื่น ๆ ได้แก่ การแสวงหาผลประโยชน์ การค้าเด็ก การใช้แรงงานเด็ก การใช้ให้เด็กขอทาน ค้ายาเสพติด การให้เด็กขายบริการหรือเป็นส่วนหนึ่งของการขายบริการทางเพศ การบังคับแต่งงาน การบังคับหรือชักจูงเด็กเข้าร่วมในการสู้รบหรือกิจกรรมอื่น

ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อร่างกาย สุขภาพจิต การเรียนรู้ และจิตวิญญาณ รวมถึงการที่ผู้ดูแลมีปัญหา สุขภาพจิต เป็นโรคจิตเภทที่ควบคุมอาการไม่ได้ ผู้ดูแลไม่สามารถควบคุมอารมณ์หรือพฤติกรรมของตนเอง มีความบกพร่องทางสติปัญญา ผู้ดูแลติดแอลกอฮอล์หรือสารเสพติด ผู้ดูแลค้ายาเสพติด หรือทำงานผิดกฎหมาย หรือการเติบโตในครอบครัวที่ใช้ความรุนแรง

Pietro et al. (2019) แบ่งประเภทของความรุนแรงในโรงเรียนได้ ดังนี้

1. การล่วงละเมิดทางกาย ได้แก่ การลงโทษทางร่างกาย และการกลั่นแกล้งต่อร่างกาย

2. ความรุนแรงทางจิตใจ ได้แก่ การล่วงละเมิดทางวาจาและอารมณ์ เช่น การแยกตัว การไม่ให้การยอมรับ การดูถูก การเพิกเฉย การแพร่กระจายข่าวลือ การสร้างเรื่องโกหก การล้อด้วยชื่อ การเยาะเย้ย การทำให้เกิดความละอาย การคุกคาม และการลงโทษที่มีผลต่อจิตใจ

3. ความรุนแรงทางเพศ ได้แก่ การคุกคามทางเพศ การล่วงละเมิดทางเพศ การสัมผัสอันไม่พึงประสงค์ การบีบบังคับทางเพศ และการข่มขืน

National Multicultural Education National Multicultural Education Center (2020) หรือ ศูนย์การศึกษาหลากหลายวัฒนธรรมแห่งชาติ แห่งประเทศสหรัฐอเมริกาหลิ แบ่งประเภทของความรุนแรงในโรงเรียนได้ 7 ประเภท ได้แก่

1. การทำร้ายร่างกาย ได้แก่

1.1 การทำร้ายร่างกายหรือการข่มขู่

1.2 การกักขังหน่วงเหนี่ยว

1.3 การลักพาตัว

1.4 การล่อลวงเพื่อลักพาตัว

การจับตัวหรือบังคับบุคคลในบุคคลหนึ่ง และทำให้เกิดความเสียหายในแบบที่จัดเป็นความรุนแรง

2. การละเมิดทางวาจา

2.1 การหมิ่นประมาท

2.2 การดูถูก

2.3 การข่มขู่

3. การขู่กรรโชก (แบล็กเมล)

3.1 การเรียกร้อยเงินโดยไม่มีเจตนาให้คืน

3.2 การข่มขู่บางสิ่งบางอย่างและไม่คืน

3.3 การเจตนาทำให้สิ่งของเสียหายหรือบังคับให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งไปเรียก
รับเงิน

4. การบีบบังคับ

4.1 การบังคับให้ทำอะไรบางอย่างที่ขัดขวางกับความตั้งใจของผู้เสียหาย

4.2 การรบกวนผู้เสียหายจากสิทธิที่พึงมีหรือใช้ให้บุคคลนั้นทำอะไร
บางอย่างที่ไม่จำเป็นต้องทำด้วยการข่มขู่หรือคุกคาม

5. การกลั่นแกล้ง

5.1 คำว่าบาตรผู้เสียหายอย่างจงใจและทำซ้ำ ๆ

5.2 ล้อเลียน ยั่วเย้า พุดประชดประชัน ต่อว่า ขู่ให้กลัว ทำให้อายหรือเยาะ
เย้ย

5.3 กีดกันบุคคลจากการเข้าสังคมกับคนอื่น

5.4 บังคับให้ผู้เสียหายมีเพศสัมพันธ์ หรือการกระทำทางเพศอื่น ๆ ด้วยการ
ข่มขู่หรือคุกคาม

5.5 การมีเพศสัมพันธ์กับผู้เสียหายเพื่อทำให้ผู้เสียหายเสื่อมเสียทางเพศ ด้วย
การข่มขู่หรือคุกคาม

5.6 การทำให้รู้สึกอับอายทางเพศหรือเสื่อมเสียชื่อเสียง ด้วยคำพูดหรือการ
กระทำทางเพศ

6. ความรุนแรงบนโลกไซเบอร์

6.1 การล่วงละเมิดออนไลน์

6.2 การหมิ่นประมาททางไซเบอร์

6.3 การขู่กรรโชกทางไซเบอร์

6.4 การทำให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งรู้สึกวิตกกังวลและกลัว โดยส่งข้อความ
รูปภาพหรือวิดีโอที่บุคคลนั้นไม่ต้องการซ้ำ ๆ

6.5 การกลั่นแกล้งในโลกไซเบอร์หรือการกักขังหน่วงเหนี่ยวในโลกไซเบอร์

6.6 การคุกคามบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยส่งหรือกระจายภาพลามกอนาจาร
วิดีโอ หรือภาพถ่าย ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของบุคคลนั้นซึ่งละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ผ่านเครือข่าย
ข้อมูลและการสื่อสารโดยไม่ได้รับความยินยอมจากบุคคลนั้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) กำหนดขอบข่ายความ
ปลอดภัยขอสถานศึกษาไว้ 4 กลุ่มภัย ได้แก่ 1) ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ 2) ภัยที่

เกิดจากอุบัติเหตุ 3) ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ และ 4) ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ ซึ่งมีกลุ่มที่สอดคล้องกับความรุนแรงในโรงเรียน 3 กลุ่มภัยคือ

1. ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ ได้แก่
 - 1.1 การล้วงละเมิดทางเพศ
 - 1.2 การทะเลาะวิวาท
 - 1.3 การกลั่นแกล้งรังแก
 - 1.4 การข่มขู่ประทุษร้ายและการจลาจล
 - 1.5 การก่อวินาศกรรม
 - 1.6 การระเบิด
 - 1.7 สารเคมีและวัตถุอันตราย
 - 1.8 การล่อลวง ลักพาตัว
2. ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ ได้แก่
 - 2.1 การถูกปล่อยปละ ละเลย ทอดทิ้ง
 - 2.2 การคุกคามทางเพศ
 - 2.3 การไม่ได้รับความเป็นธรรมจากสังคม
3. ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ ได้แก่
 - 3.1 ภาวะจิตเวช
 - 3.2 ติดเกม
 - 3.3 ยาเสพติด
 - 3.4 โรคระบาดในมนุษย์
 - 3.5 ภัยไซเบอร์
 - 3.6 การพนัน
 - 3.7 มลภาวะเป็นพิษ
 - 3.8 โรคระบาดในสัตว์
 - 3.9 ภาวะทุพโภชนาการ

ราชพล ตุลยวิไลกุล (2564) ได้แบ่งประเภทความรุนแรงในโรงเรียนออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. ความรุนแรงที่กระทำทางกายภาพอันเป็นสาเหตุให้บาดเจ็บ พิการ หรือเสียชีวิต รวมถึงความเสียหายของร่างกายหรือจิตใจด้วย

2. ความรุนแรงโดยใช้กิริยา คำพูด หรือท่าทาง โดยมีเป้าหมายเพื่อลดทอนศักดิ์ศรีหรือใช้คำพูด กิริยาที่ไม่เป็นมิตร เพื่อให้ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเกิดความรู้สึกอับอาย ขายหน้า โกรธ เศร้า หรือขาดความมั่นใจในตัวเอง

3. ความรุนแรงโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้เด็กที่ตกเป็นเหยื่อถูกมองในแง่ลบ

องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือ UNESCO (2023) ได้จำแนกประเภทของความรุนแรงในโรงเรียนได้ 5 ประเภท ดังนี้

1. ความรุนแรงทางร่างกาย หมายถึงการทำร้ายร่างกายทุกรูปแบบโดยมีเจตนาในการทำร้ายเพื่อนนักเรียน เพื่อนร่วมงาน ครู หรือบุคลากรในโรงเรียน

2. ความรุนแรงทางจิตใจ หมายถึงการล່วงละเมิดทางวาจา และการล่งละเมิดทางอารมณ์ อันได้แก่ การแยกตัว การปฏิเสธ การเพิกเฉย การดูถูก การแพร่ข่าวลือ การโกหก การตั้งฉายาเชิงลบ การเยาะเย้ย การทำให้ขายหน้า และการลงโทษเชิงจิตใจ

3. ความรุนแรงทางเพศ หมายถึง การข่มขู่ลักษณะทางเพศ การล่งละเมิดทางเพศ การสัมผัสที่ไม่พึงประสงค์ การบีบบังคับทางเพศรวมไปถึงการข่มขืน โดยความรุนแรงทางเพศกระทำโดยครู บุคลากร เพื่อนร่วมโรงเรียน หรือเพื่อนร่วมชั้นในห้องเรียน

4. การกลั่นแกล้ง เป็นรูปแบบของพฤติกรรมมากกว่าเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งถูกกำหนดไว้ว่าเป็นพฤติกรรมที่ก้าวร้าวกระทำโดยเจตนาต่อเหยื่ออย่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า จำแนกได้เป็น 3 รูปแบบ ได้แก่

4.1 การกลั่นแกล้งทางร่างกาย ได้แก่ การตี การเตะ การทำลายทรัพย์สิน

4.2 การกลั่นแกล้งทางจิตใจ ได้แก่ การล้อเลียน การดูถูกและข่มขู่ หรือกลั่นแกล้งเชิงความสัมพันธ์ เช่น การเผยแพร่ข่าวลือ และการกีดกันออกจากกลุ่ม

5. การกลั่นแกล้งทางเพศ ได้แก่ การล้อเลียนเหยื่อด้วยเรื่องตลก ให้ความเห็นหรือล้อเลียนท่าทางทางเพศ ซึ่งในบางประเทศอาจนิยามได้ว่าเป็นการล่งละเมิดทางเพศ

6. การระรานทางไซเบอร์ หมายถึงการกลั่นแกล้งทางจิตใจหรือกลั่นแกล้งทางเพศ ที่เกิดขึ้นในเครือข่ายออนไลน์ ได้แก่ การโพสต์หรือส่งข้อความ รูปภาพ หรือวิดีโอ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อคุกคาม ข่มขู่ หรือมุ่งเป้าไปที่บุคคลอื่นผ่านสื่อและแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียต่าง ๆ การเผยแพร่ข่าวลือ การโพสต์ข้อมูลที่เป็นเท็จ ข้อความที่สร้างความเสียหาย ความคิดเห็นหรือรูปภาพที่น่าอับอาย หรือการกีดกันบุคคลจากเครือข่ายออนไลน์หรือการสื่อสารอื่น ๆ

Yanyan et al. (2023) ได้แบ่งประเภทความรุนแรงในโรงเรียนออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. ความรุนแรงทางกายภาพ ได้แก่ การทำร้ายร่างกายโดยตรง เช่น การผลักโดยเจตนา และการทำลายทรัพย์สินส่วนบุคคล
2. ความรุนแรงทางจิตใจ ได้แก่ การแสดงความเยินยา กีดกันออกจากกลุ่ม
3. ความรุนแรงทางวาจาหรือข้อความ ได้แก่ การระรานทางไซเบอร์ การดูหมิ่นทางวาจา และการปล่อยข่าวลือให้เกิดความเสียหาย

จากการศึกษาประเภทของความรุนแรง ผู้วิจัยสรุปประเภทของความรุนแรงในโรงเรียนเป็นความรุนแรงประเภทความรุนแรงระหว่างบุคคล กล่าวคือการทำร้ายโดยนักเรียน กลุ่มนักเรียน ครู หรือบุคคลภายในโรงเรียน และสามารถแบ่งประเภทความรุนแรงจากการทำได้ดังนี้

1. ความรุนแรงทางร่างกาย หมายถึง การกระทำใด ๆ ที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บด้านร่างกายต่อผู้ถูกกระทำตั้งแต่การบาดเจ็บเล็กน้อย จนถึงเสียชีวิต
2. ความรุนแรงทางจิตใจ หมายถึง การล่อลวงละเมิดทางวาจาหรืออารมณ์ ที่ส่งผลให้ผู้ถูกกระทำเกิดการเจ็บป่วยทางด้านจิตใจ
3. ความรุนแรงทางเพศ หมายถึง การล่อลวงละเมิดทางเพศทั้งจากการใช้วาจาหรือการบังคับทางร่างกาย
4. การระรานทางไซเบอร์ หมายถึง ความรุนแรงทั้งทางจิตใจและการละเมิดทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคมไซเบอร์

จากการศึกษาเกี่ยวกับความหมายของเหยื่ออาชญากรรม การตกเป็นเหยื่อ รวมไปถึงทฤษฎีกิจกรรมประจำวัน ที่กล่าวถึงผู้กระทำความผิดที่ได้รับแรงจูงใจ เป้าหมายที่เหมาะสม และการขาดผู้คุ้มครอง บุคลากรเข้ากับความหมายของความรุนแรงในโรงเรียนและประเภทของความรุนแรงในโรงเรียน สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การตกเป็นเหยื่อของนักเรียน หมายถึง การที่นักเรียนในโรงเรียนถูกละเมิดสิทธิใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสียหายทั้งทางด้านร่างกาย และด้านจิตใจ อย่างมีนัยสำคัญ จากผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นบุคคลในโรงเรียน โดยการเป็นการละเมิดทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านการละเมิดทางเพศ และการระรานทางไซเบอร์

4. บรรยายภาพโรงเรียนที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา

จากทฤษฎีกิจกรรมประจำวัน จะเห็นได้ว่าสถานศึกษาสามารถสร้างผู้คุ้มครองที่มีประสิทธิภาพให้กับนักเรียนได้ ทั้งในด้านการกำหนดกฎ ระเบียบวินัย การดูแลจากบุคคลใน

โรงเรียน รวมไปถึงจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา และส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรม ที่มุ่งเน้นการขัดเกลาผู้กระทำผิด และผู้ถูกกระทำผิด เป็นการส่งผลในการลดการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนทั้งทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านการละเมิดทางเพศ และการกระทำความผิดทางไซเบอร์ โดยผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศโรงเรียนที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในโรงเรียนทั้งงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

A., A. and Larson Alvin O. (2014) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียน การกลั่นแกล้ง และการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในรัฐ New England ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าในระดับชั้นประถมศึกษา การเป็นตัวอย่างจากผู้ใหญ่ในโรงเรียนโดยเฉพาะครู การที่ครูส่งเสริมให้นักเรียน เกิดความเคารพในความหลากหลาย ทั้งในด้านวัฒนธรรมเพศ ภาษา และสถานะทางการศึกษา ควบคุมการคุกคามและการต่อสู้ของนักเรียน ส่งผลให้การกลั่นแกล้งและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนต่ำลง ในระดับชั้นมัธยมศึกษา การได้รับการสนับสนุนหรือยอมรับจากเพื่อนนักเรียน และการได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการ ช่วยการตกเป็นเหยื่อจากการกลั่นแกล้งได้มากกว่า

Cixin et al. (2018) ศึกษาความสัมพันธ์ของบรรยากาศโรงเรียนที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ในประเทศจีน พบว่าการสร้างบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและครู ช่วยลดพฤติกรรมการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน เมื่อนักเรียนรู้สึกว่าคุณครูให้ความเป็นห่วงต่อตัวนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน นอกจากนี้บรรยากาศโรงเรียนด้านความปลอดภัย ได้แก่ การกำหนดกฎระเบียบที่ชัดเจน และยอมรับความหลากหลาย ลดการกลั่นแกล้งและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน

Chun et al. (2020) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาตามความรับรู้ของผู้ปกครองที่เป็นชาวอเมริกันและชาวจีน พบว่าบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกช่วยลดการตกเป็นเหยื่อจากความรุนแรงในโรงเรียนถึง 3 ประเภท ได้แก่ ความรุนแรงด้านร่างกาย ความรุนแรงทางวาจา และความรุนแรงจากความสัมพันธ์ โดยบรรยากาศโรงเรียนส่งผลต่อการเป็นเหยื่อของนักเรียนในโรงเรียนต่างกันขึ้นอยู่กับช่วงชั้นการเรียนของนักเรียน

Zhu and Yiyong Teng (2022) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนอายุ 15 ปี จากเมืองต่าง ๆ ในประเทศจีน พบว่าบรรยากาศโรงเรียนด้านการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ การสนับสนุนของครูในด้านจิตใจ เครื่องมือ และข้อมูลของครูต่อนักเรียน นอกเหนือจากการประเมินนักเรียน มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อพฤติกรรมการกลั่นแกล้งและการตก

เป็นเหยื่อ นอกจากนี้ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน บรรยากาศในห้องเรียน ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้ง แต่การแข่งขันในโรงเรียนส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อโดยรวม

Marta, Vitor and Maria Romão Ana (2022) ศึกษาความสัมพันธ์ของบรรยากาศโรงเรียนที่ส่งผลต่อการกลั่นแกล้งและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในประเทศโปรตุเกส พบว่าการรับรู้บรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกของนักเรียนด้านความสัมพันธ์ และด้านความปลอดภัย ส่งผลต่อวิถีเชิงบวกในพฤติกรรมกรรมการตกเป็นเหยื่อ และการสร้างบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกช่วยลดพฤติกรรมกรรมการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

ธีรภัทร กุโลภาส (2560) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนที่ส่งผลต่อความสุขของนักเรียนในโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โดยนักเรียนที่มีความสุขมาก จะมีปัญหาเชิงพฤติกรรมน้อยกว่านักเรียนที่มีความสุขน้อย พบว่าบรรยากาศโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ ได้แก่ ความสัมพันธ์อันดีส่งผลต่อความสุขของนักเรียน อิทธิพลของความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและนักเรียน สิ่งแวดล้อมทางสังคมของโรงเรียน และกฎ และระเบียบวินัย มีอิทธิพลต่อความสุขของนักเรียนนอกเหนือจากอิทธิพลที่มาจากภูมิหลังของนักเรียนด้านสภาพครอบครัว และอาชีพผู้ปกครอง ดังนั้น โรงเรียนควรส่งเสริมบรรยากาศโรงเรียนในด้านความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและนักเรียน และบรรยากาศโรงเรียนในด้านความปลอดภัย ได้แก่ การรักษากฎระเบียบอย่างยุติธรรม การใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียนการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในโรงเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศโรงเรียนที่ดี

นฤดา ทวีชีพ (2565) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งในโรงเรียนที่มีต่อความผูกพันของนักเรียนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี พบว่าการกลั่นแกล้งมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงลบต่อความผูกพันของนักเรียน หมายความว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง ไม่ว่าจะเป็นผู้กลั่นแกล้ง ผู้ถูกกลั่นแกล้ง หรือผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ จะมีความผูกพันกับโรงเรียนต่ำ ซึ่งผู้ที่มีความผูกพันต่อโรงเรียนต่ำนั้นจะมีแนวโน้มในการตกเป็นเหยื่อมากกว่าผู้ที่มีความผูกพันสูง บรรยากาศโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ที่ดี ได้แก่ การยอมรับในความหลากหลายและความสัมพันธ์ระหว่างประชากรในโรงเรียน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันของนักเรียน

อุษณา สุระตะนัย (2561) ศึกษาการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ของกลุ่มตัวอย่างในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยบรรยากาศโรงเรียนด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบันส่งผลต่อการ

ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม โดยผู้วิจัยเสนอแนะแนวทางด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมในสถาบัน ได้แก่ การติดกล้องวงจรปิด เพิ่มไฟส่องสว่าง ควบคุมการเข้า-ออก จัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและพัฒนาบุคลากรให้เป็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย สร้างเครือข่ายระหว่างบุคลากร ตำรวจและชุมชนในการรักษาความปลอดภัย

สุภาววัลย์ ชนะศักดิ์ (2561) ทดลองใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกในการกลั่นแกล้งกันบนโลกไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าหลังจาก ใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เกี่ยวกับการกลั่นแกล้งกันบนโลกไซเบอร์ ทั้งหมด 12 กิจกรรม กิจกรรมละ 50 นาที ซึ่งใช้วิธีทัศน์เป็นสื่อการสอนหลัก กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการรู้ ซึ่งถึงความรู้สึกในการกลั่นแกล้งกันบนโลกไซเบอร์สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นการจัดการเรียนรู้เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้ นักเรียนตระหนักถึงการกลั่นแกล้ง เป็นการลดความเสี่ยงของพฤติกรรมรุนแรง และการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Ahmad Nuraini and Md Hassan Nurulhuda (2020) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและความสำเร็จในด้านวิชาการของนักเรียนระดับประถมศึกษาในประเทศมาเลเซีย พบว่าการยอมรับในความหลากหลายส่งผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อความสำเร็จทางด้านวิชาการของนักเรียน จึงสามารถสรุปได้ว่าโรงเรียนต้องสร้างบรรยากาศที่ไม่สร้างความประสพการณ์การถูกเลือกปฏิบัติและยอมรับในความหลากหลายทางภูมิหลังของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลบวกต่อความสำเร็จในด้านวิชาการของนักเรียนระดับประถมศึกษา

Manla Vilma (2021) ศึกษาบรรยากาศโรงเรียนในการรับรู้ของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง ที่สัมพันธ์ต่อความยืดหยุ่นของครูและประสิทธิภาพของโรงเรียน พบว่าบรรยากาศโรงเรียนส่งผลต่อความยืดหยุ่นของครู ในด้านความผูกพันต่อโรงเรียน ความเป็นมืออาชีพและความสัมพันธ์ต่อนักเรียนและเพื่อนร่วมงาน และบรรยากาศโรงเรียนส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน ในด้านอัตราการสำเร็จการศึกษา การออกจากโรงเรียนกลางคัน และผลการทดสอบระดับชาติ

Siti Heri Hidayati (2022) ศึกษาความเป็นไปได้ของบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนการสอนในช่วงสถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 พบว่าบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษา เพื่อให้ได้รับ

การจัดการศึกษาที่เหมาะสม นักเรียนต้องกลับเข้าโรงเรียนด้วยบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวก และมีแนวทางการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่ชัดเจน

Noori Abdul Qawi et al. (2024) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนต่อความพึงพอใจในงานของครูผู้สอนในระดับอาชีวศึกษาในประเทศจีน พบว่าการรับรู้บรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกของครูผู้สอนในระดับอาชีวศึกษาสามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในงานของครูผู้สอนและประสิทธิภาพการสอนของครูแต่ละคนได้

Wang Yigui and Xian Xiang (2024) ศึกษาบทบาทของความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนเชิงบวกที่ส่งผลต่อภาวะหมดไฟในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมปลายในประเทศจีน โดยมีบรรยากาศโรงเรียนเป็นตัวแปรคั่นกลาง พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนเชิงบวกช่วยลดภาวะหมดไฟของนักเรียน และบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกเป็นสื่อกลางของความสัมพัธ์นี้บางส่วน ซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้เป็นการค้นพบข้อมูลเชิงลึกใหม่ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนเชิงบวก และภาวะหมดไฟในการเรียนรู้ของนักเรียน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ในการวิจัยเรื่องบรรยากาศโรงเรียนที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในโรงเรียน ในโรงเรียนเอกชน จังหวัดราชบุรี ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินงานวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บและรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในจังหวัดราชบุรี ประเภทสามัญศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1,785 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาเอกชน ประเภทสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในการกำกับดูแลของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดราชบุรี ปีการศึกษา 2566 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสูตรเครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970) ได้จำนวน 317 คน จากนั้นทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามตำแหน่งการทำงานของผู้บริหารและครู ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร จำนวน 10 คน และครูจำนวน 307 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี จำนวน 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องเพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ในการทำงาน เป็นลักษณะแบบตัวเลือกที่กำหนดคำตอบไว้ (forced choice)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศโรงเรียน แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1. ด้านความปลอดภัย 2. ด้านความสัมพันธ์ 3. ด้านการสอนและการเรียนรู้ 4. ด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน การตอบแบบสอบถามในตอนที่ 2 ของแบบสอบถามความคิดเห็น มีลักษณะ เป็นคำถามชนิดจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับ (Rating Scale) โดยกำหนด ค่าระดับคะแนนของแต่ละช่วงน้ำหนักดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง บรรยากาศโรงเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ให้ค่าน้ำหนักเท่ากับมี 5 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง บรรยากาศโรงเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ให้ค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง บรรยากาศโรงเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ให้ค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง บรรยากาศโรงเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ให้ค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึง บรรยากาศโรงเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้ค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี การตอบแบบสอบถามในตอนที่ 3 ของแบบสอบถามความคิดเห็น มีลักษณะ เป็นคำถามชนิดจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับ (Rating Scale) โดยกำหนด ค่าระดับคะแนนของแต่ละช่วงน้ำหนักดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนอยู่ในระดับ มากที่สุด มีนักเรียนกระทำหรือถูกกระทำคิดเป็นร้อยละ 80-100

ระดับ 4 หมายถึง การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนอยู่ในระดับ มาก มีนักเรียนกระทำหรือถูกกระทำคิดเป็นร้อยละ 60-79

ระดับ 3 หมายถึง การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนอยู่ในระดับ ปานกลาง มีนักเรียนกระทำหรือถูกกระทำคิดเป็นร้อยละ 40-59

ระดับ 2 หมายถึง การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนอยู่ในระดับ น้อย มีนักเรียนกระทำหรือถูกกระทำคิดเป็นร้อยละ 20-39

ระดับ 1 หมายถึง การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนอยู่ในระดับ น้อยที่สุด มีนักเรียนกระทำหรือถูกกระทำคิดเป็นร้อยละ 0-19

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศโรงเรียนที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา เช่น แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ มาสร้างแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียน และการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องในแต่ละด้าน

3. ร่างแบบสอบถามและนำไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาควบคุมปริญญาโทเพื่อขอรับคำแนะนำ ตรวจสอบความถูกต้อง ครอบคลุมของเนื้อหา ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาในแบบสอบถาม

4. นำแบบสอบถามที่ปรับตามคำแนะนำของที่ปรึกษาปริญญาโท ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงด้านเนื้อหา (Content Validity) แบบสอบถาม และหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม และจุดมุ่งหมายของการสอบถาม (Index of Item objective congruence: IOC)

ค่าดัชนี IOC ที่ได้เป็นค่าเฉลี่ยที่ได้จากความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ โดยค่าดัชนี IOC มี 3 ระดับ ได้แก่ คะแนน 1 หมายถึง สอดคล้อง คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ และคะแนน -1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง ถ้าดัชนี IOC มีค่าเท่ากับ 1 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้อง ค่าดัชนี IOC มีค่าเท่ากับ -1 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าไม่มีความสอดคล้อง ค่าดัชนี IOC มีค่าเท่ากับ 0 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นไม่แน่ใจ โดยการกำหนดค่าของความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 เป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้

6. หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มีค่าเท่ากับ .955

4. การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บและรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา เอกชน จังหวัดราชบุรี เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษาที่เป็น กลุ่มตัวอย่าง ช่วยอนุเคราะห์ให้ผู้บริหารและครู ในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี เป็นผู้ให้ข้อมูลโดยตอบแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้

2. อำนวยความสะดวก ส่งแบบสอบถามพร้อมทั้งหนังสือขอความอนุเคราะห์ให้สถานศึกษากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม
3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ที่ได้รับคืน
4. นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาจัดกระทำข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผลการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศโรงเรียน และการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายด้านและรายข้อ โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาดและคณะ, 2553, น. 102)

4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับบรรยากาศโรงเรียนหรือการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี มากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับบรรยากาศโรงเรียนหรือการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี มาก

2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับบรรยากาศโรงเรียนหรือการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี ปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับบรรยากาศโรงเรียนหรือการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี น้อย

1.0 – 1.49 หมายถึง ระดับบรรยากาศโรงเรียนหรือการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี น้อยที่สุด

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรีโดยใช้การวิเคราะห์ค่าประสิทธิสหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของบรรยากาศโรงเรียนซึ่งเป็นตัวแปรเกณฑ์เพื่อพิจารณาความสามารถในการทำนายตัวแปรพยากรณ์ คือ การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา โดย

ใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบตัวแปรตามพหุนาม (Multivariate Multiple Regression: MMR)

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ
 - 1.1 หาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence)
 - 1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990: 204)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.1 การแจกแจงความถี่ (Frequency)
 - 2.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 2.3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
 - 2.4 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
 - 3.1 สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
 - 3.2 สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบตัวแปรตามพหุนาม (Multivariate Multiple Regression : MMR)

บทที่ 4

ผลการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ในครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากผู้บริหารและครูในปีการศึกษา 2566 จำนวน 345 คน และได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งการนำเสนอเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ปีการศึกษา 2566 ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง ระดับชั้นที่สอน และประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษา โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของงานวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับบรรยากาศโรงเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยรวม รายด้าน และรายข้อโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. ผลการวิเคราะห์ระดับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยรวม รายด้าน และรายข้อโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Simple Correlation Coefficient) ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
4. ผลการวิเคราะห์บรรยากาศโรงเรียนที่พยากรณ์การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบวิธีการคัดเลือกเข้า (Multiple Regression Analysis - Enter Method)

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ใน F-distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของผลบวกของคะแนน (sum of square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของผลบวกของคะแนน (mean of square)
Df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)
Sig.	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	อำนาจหรือประสิทธิภาพการพยากรณ์
R^2_a	แทน	อำนาจหรือประสิทธิภาพการพยากรณ์ (ปรับปรุง)
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
Y'	แทน	การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรีในรูปคะแนนดิบที่ได้จากการพยากรณ์

Z_y แทน การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรีในรูปคะแนนมาตรฐานที่ได้รับจากการพยากรณ์

Y	แทน	การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี
Y_1	แทน	ด้านร่างกาย
Y_2	แทน	ด้านจิตใจ
Y_3	แทน	การละเมิดทางเพศ
Y_4	แทน	การระรานทางไซเบอร์
X	แทน	บรรยากาศโรงเรียน

X_1 แทน	ด้านความปลอดภัย
X_2 แทน	ด้านความสัมพันธ์
X_3 แทน	ด้านการสอนและการเรียนรู้
X_4 แทน	ด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน

2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี ปีการศึกษา 2566 ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง ระดับชั้นที่สอน และประสบการณ์ในการทำงานในสถานศึกษา ด้วยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ (Percentage) ดังตารางที่ 2

ตาราง 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	56	16.2
หญิง	285	82.6
ไม่ระบุ	4	1.2
รวม	345	100.0
อายุ		
น้อยกว่า 30 ปี	90	26.1
31-40 ปี	130	37.7
41-50 ปี	82	23.8
50 ปี ขึ้นไป	43	12.5
รวม	345	100.0
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	3.5

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	281	81.4
ปริญญาโท	49	14.2
ปริญญาเอก	3	0.9
รวม	345	100
ตำแหน่ง		
ผู้บริหาร	21	6.1
ครู	324	93.9
รวม	345	100.0
ระดับชั้นที่สอน		
ก่อนประถมศึกษา	27	7.8
ประถมศึกษา	192	55.7
มัธยมศึกษาตอนต้น	68	19.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย	58	16.8
รวม	345	100.0
ประสบการณ์ในการทำงานในสถานศึกษา		
1-5 ปี	109	31.6
6-10 ปี	84	24.3
11-15 ปี	62	18.0
16 ปี ขึ้นไป	90	26.1
รวม	345	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประกอบไปด้วยเพศชาย 56 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 เพศหญิง 285 คน คิดเป็นร้อยละ 82.6 และ ไม่ระบุเพศ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมาอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 อายุ 41-50 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 และ 50 ปี ขึ้นไป 43 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 81.4 รองลงมาคือระดับปริญญาโท จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 ต่ำกว่าปริญญาตรี 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 และปริญญาเอก 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างอยู่ในตำแหน่งผู้บริหาร 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 และตำแหน่งครู 324 คน คิดเป็นร้อยละ 93.9

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สอนในระดับชั้นประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 55.7 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 68 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 58 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 และระดับก่อนประถมศึกษา 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษามากที่สุด 1-5 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 รองลงมา มีประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษา 16 ปี ขึ้นไป จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 6-10 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 และ 11-15 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของงานวิจัย

ตอนที่ 2.1 การวิเคราะห์ระดับบรรยากาศโรงเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยรวมและแยกตามรายด้านโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตาราง 3 แสดงระดับบรรยากาศโรงเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี แยกตามรายด้าน

ด้านที่	บรรยากาศโรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	ความปลอดภัย	4.57	0.45	มากที่สุด
2	ความสัมพันธ์	4.57	0.46	มากที่สุด
3	การสอนและการเรียนรู้	4.69	0.38	มากที่สุด
4	สิ่งแวดล้อมในสถาบัน	4.63	0.45	มากที่สุด
รวม		4.62	0.39	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่าระดับบรรยากาศโรงเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39 เมื่อ

พิจารณาตามรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการสอนและการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 รองลงมา ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 ด้านความสัมพันธ์และความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 และ 0.45 ตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบรรยากาศโรงเรียน ด้านความปลอดภัย แยกตามรายข้อ

ข้อที่	บรรยากาศโรงเรียน (ด้านความปลอดภัย)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	โรงเรียนมีแผนเผชิญเหตุภัยพิบัติทางธรรมชาติ และภัยจากมนุษย์ ที่ชัดเจน	4.34	0.83	มาก
2	โรงเรียนมีการฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	4.20	0.88	มาก
3	โรงเรียนมีมาตรการในการแก้ปัญหาความรุนแรงในโรงเรียน ช่วยเหลือ เยียวยา นักเรียนที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงทั้งด้านร่างกายและจิตใจ	4.47	0.69	มาก
4	โรงเรียนมีกฎในการห้ามพกพาอาวุธหรือสิ่งของที่ก่อให้เกิดอันตราย ไม่ให้เข้ามาในโรงเรียน	4.81	0.46	มากที่สุด
5	เมื่อเกิดความขัดแย้ง บุคคลในโรงเรียนหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรง	4.76	0.47	มากที่สุด
6	โรงเรียนมีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในตนเอง และความเข้าใจในความแตกต่างของผู้อื่น	4.55	0.62	มากที่สุด
7	บุคคลในโรงเรียนแก้ไขเมื่อเกิดความรุนแรงในโรงเรียนในที่	4.66	0.61	มากที่สุด
8	โรงเรียนส่งเสริมให้ครูและบุคลากรใน	4.80	0.45	

ข้อที่	บรรยากาศโรงเรียน (ด้านความปลอดภัย)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	โรงเรียนดูแลความปลอดภัยของนักเรียน อย่างใกล้ชิด			มากที่สุด
9	ทุกคนในโรงเรียนปฏิบัติตามระเบียบ			
	ข้อบังคับของโรงเรียน อย่างเคร่งครัด	4.53	0.65	มากที่สุด
10	โรงเรียนมีมาตรการเอาผิดต่อบุคคลที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบของโรงเรียน	4.62	0.63	มากที่สุด
รวม		4.57	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับบรรยากาศโรงเรียนด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา เอกชน จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ ระดับมากที่สุด จำนวน 7 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ โรงเรียนมีกฎในการห้ามพกพาอาวุธหรือสิ่งของที่ก่อให้เกิดอันตราย ไม่ให้เข้ามาในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 โรงเรียนส่งเสริมให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนดูแลความปลอดภัยของนักเรียนอย่างใกล้ชิด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 และเมื่อเกิดความขัดแย้ง บุคคลในโรงเรียนหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47 ตามลำดับ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ โรงเรียนมีการฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.88

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบรรยากาศโรงเรียน ในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ด้านความสัมพันธ์ แยกตามรายชื่อ

ข้อที่	บรรยากาศโรงเรียน (ด้านความสัมพันธ์)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	นักเรียนมีความเคารพในความแตกต่างซึ่งกันและกัน	4.28	0.63	มาก
2	ผู้บริหารและครู มีการสังเกตพฤติกรรมที่	4.63	0.62	

ข้อที่	บรรยากาศโรงเรียน (ด้านความสัมพันธ์)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	เปลี่ยนไปของนักเรียนและพร้อมที่จะ ช่วยเหลือเสมอ			มากที่สุด
3	ครูมีความเข้าใจในพื้นฐานสภาพแวดล้อม และปัญหาของนักเรียนแต่ละบุคคล	4.58	0.59	มากที่สุด
4	ผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครองมี ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน	4.53	0.58	มากที่สุด
5	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมใน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน	4.57	0.62	มากที่สุด
6	โรงเรียนมีการสื่อสารข้อมูลต่าง ๆ ต่อ ผู้ปกครองอย่างรวดเร็วและสม่ำเสมอ	4.67	0.61	มากที่สุด
7	เมื่อนักเรียนมีปัญหาด้านการเรียน อารมณ์ หรือสังคม ครูช่วยทำความเข้าใจ กับผู้ปกครองถึงปัญหาเหล่านี้	4.66	0.54	มากที่สุด
8	ครูและนักเรียนได้รับการชมเชย เมื่อ กระทำสิ่งที่ดี	4.73	0.49	มากที่สุด
9	ผู้บริหารทำให้ครูรู้สึกว่างานของตนเองมี ความสำคัญต่อโรงเรียน	4.53	0.74	มากที่สุด
รวม		4.57	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับบรรยากาศโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ ระดับมากที่สุด จำนวน 8 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ครูและนักเรียนได้รับการชมเชย เมื่อกระทำสิ่งที่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 โรงเรียนมีการสื่อสารข้อมูลต่าง ๆ ต่อผู้ปกครองอย่างรวดเร็วและสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 และเมื่อนักเรียนมีปัญหาด้านการเรียน อารมณ์ หรือสังคม ครูช่วยทำความเข้าใจกับผู้ปกครองถึงปัญหาเหล่านี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54

ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนมีความเคารพในความแตกต่างซึ่งกันและกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบรรยากาศโรงเรียน ในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ด้านการสอนและการเรียนรู้ แยกตามรายชื่อ

ข้อที่	บรรยากาศโรงเรียน (ด้านการสอนและการเรียนรู้)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	ครูต้องการเห็นนักเรียนประสบ ความสำเร็จในการเรียน	4.92	0.30	มากที่สุด
2	ครูมีแผนการสอนและปฏิบัติการสอนตาม แผนการสอนนั้น	4.77	0.53	มากที่สุด
3	ครูสอนนักเรียนด้วยความเคารพในตัว บุคคลของนักเรียน	4.77	0.49	มากที่สุด
4	นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	4.15	0.68	มาก
5	เมื่อนักเรียนทำผิดในห้องเรียน ครูมีการ ชี้แจงเหตุและผลให้นักเรียนเข้าใจ	4.70	0.52	มากที่สุด
6	ครูจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ทำให้ นักเรียนรู้สึกปลอดภัย และเป็นที่ต้อนรับ	4.70	0.57	มากที่สุด
7	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน	4.67	0.60	มากที่สุด
8	ในห้องเรียนครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ในระหว่างการสอน	4.74	0.47	มากที่สุด
9	ครูเห็นความสำคัญในการพัฒนาตนเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอนและการ เรียนรู้ของนักเรียน	4.76	0.53	มากที่สุด
	รวม	4.69	0.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่า ระดับบรรยากาศโรงเรียนด้านการสอนและการเรียนรู้ของสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ ระดับมากที่สุด จำนวน 8 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ครูต้องการเห็นนักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 ครูมีแผนการสอนและปฏิบัติการสอนตามแผนการสอนนั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 และ ครูสอนนักเรียนด้วยความเคารพในตัวบุคคลของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.68

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบรรยากาศโรงเรียน ในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน แยกตามรายข้อ

ข้อที่	บรรยากาศโรงเรียน (ด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	โรงเรียนมีขนาดพื้นที่เพียงพอในการจัดสภาพแวดล้อม เช่น อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สนามกีฬา ให้นักเรียนในโรงเรียน	4.56	0.61	มากที่สุด
2	จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน	4.54	0.63	มากที่สุด
3	บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน สนามกีฬา และภายในห้องเรียนมีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย	4.64	0.56	มากที่สุด
4	โรงเรียนมีการบำรุงรักษาอาคารเรียน ห้องเรียน สนามกีฬา หรือแหล่งเรียนรู้ ภายในโรงเรียนให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัย อย่างสม่ำเสมอ	4.61	0.64	มากที่สุด
5	มีการป้องกันอันตราย ในบริเวณที่มีความเสี่ยง เช่น การติดป้ายเตือน หรือมีรั้วกั้น	4.66	0.58	มากที่สุด

ข้อที่	บรรยากาศโรงเรียน (ด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	เป็นต้น			
6	โรงเรียนจัดหาสื่อ อุปกรณ์ และจัดแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้ครูและนักเรียนอย่างพอเพียง	4.61	0.59	มากที่สุด
7	ครูและนักเรียนสามารถเข้าถึงอุปกรณ์และสื่อเทคโนโลยี ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างสะดวก	4.54	0.65	มากที่สุด
8	โรงเรียนจัดครูเวรเพื่อดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดในเวลานักเรียนพัก วังเล่น	4.78	0.49	มากที่สุด
9	โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมและทัศนียภาพภายในบริเวณโรงเรียนให้สวยงาม	4.69	0.57	มากที่สุด
10	โรงเรียนมีการตัดแต่งต้นไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและตรวจสอบกำจัดสัตว์มีพิษอย่างสม่ำเสมอ	4.70	0.55	มากที่สุด
รวม		4.63	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า ระดับบรรยากาศโรงเรียนด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบันของสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ โรงเรียนจัดครูเวรเพื่อดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดในเวลานักเรียนพัก วังเล่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 โรงเรียนมีการตัดแต่งต้นไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและตรวจสอบกำจัดสัตว์มีพิษอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 และ โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมและทัศนียภาพภายในบริเวณโรงเรียนให้สวยงาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 ตามลำดับ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน และครูและนักเรียนสามารถเข้าถึงอุปกรณ์และสื่อเทคโนโลยี ที่ส่งเสริมการเรียนรู้

ของนักเรียนได้อย่างสะดวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 และ 0.59 ตามลำดับ

ตอนที่ 2.2 วิเคราะห์ระดับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยรวม รายด้าน และรายชื่อโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตาราง 8 แสดงระดับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวมและแยกตามรายด้าน

ด้านที่	การตกเป็นเหยื่อของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	ด้านร่างกาย	1.51	0.68	น้อย
2	ด้านจิตใจ	1.56	0.70	น้อย
3	การละเมิดทางเพศ	1.26	0.46	น้อยที่สุด
4	การระรานทางไซเบอร์	1.37	0.60	น้อยที่สุด
รวม		1.42	0.51	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 8 พบว่า ระดับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.42 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับน้อย 2 ด้าน และระดับน้อยที่สุด 2 ด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านจิตใจ มีค่าเฉลี่ย 1.56 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.70 รองลงมาคือ ด้านร่างกาย มีค่าเฉลี่ย 1.51 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 การระรานทางไซเบอร์ มีค่าเฉลี่ย 1.37 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 และการละเมิดทางเพศ มีค่าเฉลี่ย 1.26 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46 ตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ในสถานศึกษา
เอกชน จังหวัดราชบุรี ด้านร่างกาย แยกตามรายชื่อ

ข้อที่	การตกเป็นเหยื่อของนักเรียน (ด้านร่างกาย)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	นักเรียนของท่านหยอกล้อเพื่อนทาง ร่างกาย เช่น ผลัก หยิก ตบศีรษะ เป็นต้น	2.06	1.13	น้อย
2	เมื่อเกิดความขัดแย้ง นักเรียนของท่านมี การทำร้ายร่างกาย เช่น ตบ ตี เตะ ต่อย กัน	1.82	1.03	น้อย
3	นักเรียนของท่าน ทูบ ขว้างปา ทำลาย สิ่งของ เมื่อเกิดอารมณ์โกรธ	1.70	1.00	น้อย
4	นักเรียนของท่านมีการนัดพบกันเพื่อ ทะเลาะกัน	1.55	0.87	น้อย
5	นักเรียนของท่านถูกบังคับให้ทำการใด ๆ ที่เสี่ยงต่อการบาดเจ็บ	1.40	0.79	น้อยที่สุด
6	นักเรียนของท่านถูกกักขัง หรือกักบริเวณ จากบุคคลในโรงเรียน	1.29	0.67	น้อยที่สุด
7	นักเรียนของท่านพกอาวุธ หรือสิ่งของที่ ก่อให้เกิดอันตรายเข้ามาในโรงเรียน	1.30	0.66	น้อยที่สุด
8	ทรัพย์สินของนักเรียนของท่านสูญหาย จากการถูกขโมยหรือนำไปซ่อน	1.43	0.71	น้อยที่สุด
9	นักเรียนของท่านเกิดอาการบาดเจ็บจาก การลงโทษ	1.30	0.67	น้อยที่สุด
10	มีการลงโทษนักเรียนของท่านด้วยการอด อาหาร	1.21	0.56	น้อยที่สุด
รวม		1.51	0.68	น้อย

จากตารางที่ 9 พบว่า ระดับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัด
ราชบุรี ด้านร่างกาย ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เท่ากับ 0.68 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าอยู่ในระดับน้อย 4 ข้อ และระดับน้อยที่สุด 6 ข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักเรียนของท่านหยอกล้อเพื่อนทางร่างกาย เช่น ผลัก หยิก ตบศีรษะ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 2.06 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.13 รองลงมาคือ เมื่อเกิดความขัดแย้ง นักเรียนของท่านมีการทำร้ายร่างกาย เช่น ตบตี เตาะ ต่อย กัน มีค่าเฉลี่ย 1.82 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.03 และนักเรียนของท่าน ทบ ขว้างปา ทำลายสิ่งของ เมื่อเกิดอารมณ์โกรธ มีค่าเฉลี่ย 1.70 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00 ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ มีการลงโทษนักเรียนของท่านด้วยการอดอาหาร มีค่าเฉลี่ย 1.21 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ด้านจิตใจ แยกตามรายข้อ

ข้อที่	การตกเป็นเหยื่อของนักเรียน (ด้านจิตใจ)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	นักเรียนของท่านถูกล้อเลียนชื่อ หรือล้อชื่อ บิดา มารดา	2.04	1.14	น้อย
2	นักเรียนของท่านถูกตั้งชื่อเรียกจาก ลักษณะร่างกาย บุคลิกภาพ หรือจากการ แสดงออกทางเพศ	1.74	0.91	น้อย
3	เมื่อเกิดความขัดแย้ง นักเรียนของท่าน ได้เถียงด้วยถ้อยคำหยาบคาย รุนแรง ด้อย ค่า	1.79	1.03	น้อย
4	นักเรียนของท่านถูกว่ากล่าวตักเตือนด้วย การใช้ถ้อยคำดูถูก เสียดสี	1.50	0.78	น้อย
5	นักเรียนของท่านถูกแพร่กระจายข่าวลือที่ ไม่เป็นความจริง	1.41	0.71	น้อยที่สุด
6	นักเรียนของท่านถูกทำให้เป็นตัวตลก	1.43	0.73	น้อยที่สุด
7	นักเรียนของท่านโดดเดี่ยว ไม่มีกลุ่มเพื่อน เล่นด้วยกัน	1.47	0.81	น้อยที่สุด
8	นักเรียนของท่านรู้สึกไม่ได้รับความสนใจ			

ข้อที่	การตกเป็นเหยื่อของนักเรียน (ด้านจิตใจ)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	ในชั้นเรียน	1.41	0.70	น้อยที่สุด
9	นักเรียนของท่านรู้สึกไม่อยากมาโรงเรียน	1.51	0.76	น้อย
10	นักเรียนของท่านรู้สึกถูกล่วงโทษอย่างไม่เป็นธรรม	1.31	0.65	น้อยที่สุด
	รวม	1.56	0.70	น้อย

จากตารางที่ 10 พบว่า ระดับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ด้านจิตใจ ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.56 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าอยู่ในระดับน้อย 5 ข้อ และระดับน้อยที่สุด 5 ข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักเรียนของท่านถูกล้อเลียนชื่อ หรือล้อชื่อบิดา มารดา มีค่าเฉลี่ย 2.04 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.14 รองลงมาคือ เมื่อเกิดความขัดแย้ง นักเรียนของท่านได้เถียงด้วยถ้อยคำหยาบคาย รุนแรง ด้อยค่า มีค่าเฉลี่ย 1.79 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.03 และนักเรียนของท่านถูกตั้งชื่อเรียกจากลักษณะร่างกาย บุคลิกภาพ หรือจากการแสดงออกทางเพศ มีค่าเฉลี่ย 1.74 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.91 ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนของท่านรู้สึกถูกล่วงโทษอย่างไม่เป็นธรรม มีค่าเฉลี่ย 1.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ในสถานศึกษา
เอกชน จังหวัดราชบุรี ด้านการละเมิดทางเพศ แยกตามรายชื่อ

ข้อที่	การตกเป็นเหยื่อของนักเรียน (การละเมิดทางเพศ)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	นักเรียนได้รับถ้อยคำชมที่ทำให้รู้สึกโดน คุกคามทางเพศ เช่น ขาว ใหญ่ ยาว เป็น ต้น	1.31	0.61	น้อยที่สุด
2	นักเรียนของท่านถูกล้อเลียนจากลักษณะ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น หน้าอก ใหญ่ เป็นต้น	1.29	0.58	น้อยที่สุด
3	นักเรียนของท่านถูกวิจารณ์การแต่งกายที่ ส่อไปในทางหยาบคาย	1.26	0.53	น้อยที่สุด
4	บุคคลในโรงเรียนคุยเรื่องตลกส่อในทาง เพศให้นักเรียนของท่านได้ยิน	1.26	0.54	น้อยที่สุด
5	นักเรียนของท่านนำสื่อลามกอนาจารเข้า มาในโรงเรียน	1.24	0.49	น้อยที่สุด
6	นักเรียนของท่านอยู่กับเพื่อนในที่ลับตา เพียงสองต่อสอง	1.29	0.58	น้อยที่สุด
7	นักเรียนของท่านเคยอึดอัดใจจากการที่ เพื่อนสนิทสัมผัสร่างกาย เช่น จับมือ โอบ กอด หอมแก้ม เป็นต้น	1.28	0.53	น้อยที่สุด
8	นักเรียนของท่านเคยอึดอัดใจและ หวาดกลัวจากการที่ถูกครูหรือบุคลากรใน โรงเรียนสัมผัสร่างกาย	1.21	0.47	น้อยที่สุด
9	นักเรียนของท่านถูกชักชวนให้มี เพศสัมพันธ์	1.23	0.51	น้อยที่สุด
10	นักเรียนของท่านถูกข่มขู่ บังคับ หรือมีข้อ แลกเปลี่ยน เพื่อมีเพศสัมพันธ์	1.19	0.46	น้อยที่สุด
รวม		1.26	0.46	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 11 พบว่า ระดับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ด้านการละเมิดทางเพศ ภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.26 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าอยู่ในระดับระดับน้อยที่สุดทุกข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักเรียนได้รับถ้อยคำชมที่ทำให้รู้สึกโดนคุกคามทางเพศ เช่น ขาว ใหญ่ ยาว เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 1.31 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 รองลงมาคือ นักเรียนของท่านถูกล้อเลียนจากลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น หน้าอกใหญ่ เป็นต้น และนักเรียนของท่านอยู่กับเพื่อนในที่ลับตาเพียงสองต่อสอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 1.29 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากัน คือ 0.58 และนักเรียนของท่านเคยอึดอัดใจจากการที่เพื่อนสนิทสัมผัสร่างกาย เช่น จับมือ โอบกอด หอมแก้ม เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 1.28 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนของท่านเคยอึดอัดใจและหวาดกลัวจากการที่ถูกครูหรือบุคลากรในโรงเรียนสัมผัสร่างกาย มีค่าเฉลี่ย 1.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ด้านการระรานทางไซเบอร์ แยกตามรายข้อ

ข้อที่	การตกเป็นเหยื่อของนักเรียน (การระรานทางไซเบอร์)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	นักเรียนของท่านได้รับข้อความ หรือการแสดงความคิดเห็นอย่างหยาบคาย จากบุคคลในโรงเรียนผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย	1.55	0.81	น้อย
2	นักเรียนของท่านได้รับข้อความข่มขู่ จากบุคคลในโรงเรียนผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย	1.37	0.64	น้อยที่สุด
3	นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนเผยแพร่ข้อมูลเท็จเกี่ยวกับตนเองผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย	1.35	0.63	น้อยที่สุด
4	นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนนำ	1.34	0.63	

ข้อที่	การตกเป็นเหยื่อของนักเรียน (การกระรานทางไซเบอร์)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	ข้อมูลที่เป็นความลับไปเผยแพร่ผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย โดยไม่ได้รับอนุญาต			น้อยที่สุด
5	นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนเผยแพร่รูปภาพ หรือคลิปวิดีโอ ที่ทำให้รู้สึกอับอายผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย	1.33	0.62	น้อยที่สุด
6	นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนแอบอ้างชื่อให้ผู้อื่นเข้าใจผิดผ่านทางแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย	1.34	0.62	น้อยที่สุด
7	นักเรียนได้รับการแสดงความคิดเห็นจากบุคคลในโรงเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ เช่น รสนิยมทางเพศ ผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย ไม่ว่าจะจริงหรือไม่	1.34	0.61	น้อยที่สุด
8	นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนปิดกั้นรายชื่อเพื่อนจากห้องสนทนา หรือเกมออนไลน์	1.37	0.68	น้อยที่สุด
9	นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนกีดกันให้ออกจากกลุ่มสนทนา หรือเกมออนไลน์	1.36	0.64	น้อยที่สุด
10	นักเรียนของท่านถูกชักชวนให้ลบผู้อื่นที่ไม่ชอบจากความเป็นเพื่อนทางแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย	1.37	0.67	น้อยที่สุด
รวม		1.37	0.60	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 12 พบว่า ระดับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ด้านการกระรานทางไซเบอร์ ภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.37 ค่าส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าอยู่ในระดับระดับน้อย 1 ข้อ น้อยที่สุด 9 ข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักเรียนของท่านได้รับความ หรือการแสดงความคิดเห็นอย่างหยาบคาย จากบุคคลในโรงเรียนผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย มีค่าเฉลี่ย 1.55 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 รองลงมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 1.37 จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนปิดกั้นรายชื่อเพื่อนจากห้องสนทนา หรือเกมออนไลน์ นักเรียนของท่านถูกชักชวนให้ลบผู้อื่นที่ไม่ชอบจากความเป็นเพื่อนทางแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย และนักเรียนของท่านได้รับความข่มขู่ จากบุคคลในโรงเรียนผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 0.67 และ 0.64 ตามลำดับ และนักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนกีดกันให้ออกจากกลุ่มสนทนา หรือเกมออนไลน์ มีค่าเฉลี่ย 1.36 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนเผยแพร่รูปภาพ หรือคลิปวิดีโอ ที่ทำให้รู้สึกอับอายผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย มีค่าเฉลี่ย 1.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62

ตอนที่ 2.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี

ตาราง 13 ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี

ลำดับ ที่	บรรยากาศโรงเรียน (X)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) การตกเป็นเหยื่อของ นักเรียน
1	ด้านความปลอดภัย	-.29**
2	ด้านความสัมพันธ์	-.26**
3	การสอนและการเรียนรู้	-.18**
4	สิ่งแวดล้อมในสถาบัน	-.23**
รวม		-.24**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 13 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนในด้านความปลอดภัย ความสัมพันธ์ การสอนและการเรียนรู้ และสิ่งแวดล้อมในสถาบัน กับการตกเป็น

เหลือของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี มีค่าระหว่าง $-.29$ ถึง $-.18$ และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนกับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี เท่ากับ $-.24$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ และพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนรายด้าน ได้ดังนี้

บรรยากาศโรงเรียน ด้านความปลอดภัย มีความสัมพันธ์ในทางแปรผกผันกับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ $.29$

บรรยากาศโรงเรียน ด้านความสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ในทางแปรผกผันกับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ $.26$

บรรยากาศโรงเรียน ด้านการสอนและการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ในทางแปรผกผันกับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ $.18$

บรรยากาศโรงเรียน ด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน มีความสัมพันธ์ในทางแปรผกผันกับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ $.23$

ตอนที่ 2.4 ผลการวิเคราะห์บรรยากาศโรงเรียนที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบตัวแปรตามพหุนาม (Multivariate Multiple Regression: MMR) ด้วยวิธี Enter

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares (SS)	Df	Mean Square (MS)	F	p-value
Regression	8.196	4	2.049	8.652	<.0001
Residual	80.523	340	.237		
Total	88.719	344			

จากตารางที่ 14 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับกลุ่มตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถสร้างสมการพยากรณ์เชิงเส้นตรงได้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ สามารถคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ได้ดังนี้

ตาราง 15 ค่า Coefficients จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยการใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบตัวแปรตามพหุนาม (Multivariate Multiple Regression: MMR) ด้วยวิธี Enter

ตัวแปรพยากรณ์ (X)	การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี						
	B	SE _b	β	t	p-value	Tolerance	VIF
ค่าคงที่	2.874	.332		8.647	<.001		
ด้านความปลอดภัย (X ₁)	-.241	.096	-.216	-2.498	.013	.358	2.796
ด้านความสัมพันธ์ (X ₂)	-.110	.111	-.100	-.997	.319	.266	3.763
ด้านการสอนและการเรียนรู้ (X ₃)	.149	.122	.111	1.216	.225	.319	3.131
ด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน (X ₄)	-.116	.104	-.103	-1.115	.266	.313	3.196
r =	.304						
R ² =	.092						
Adjust R ² =	.082						
SE =	.48665						

จากตารางที่ 15 พบว่า ในการทดสอบความไม่สัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ค่า Variance inflation factor (VIF) ทุกตัวมีค่าน้อยกว่า 10 และค่า Tolerance ทุกตัวมีค่ามากกว่า 0.1 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการ

วิเคราะห์ ไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งไม่ก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity ผลการการวิจัยข้างต้นจึง
 เหมาะกับการวิเคราะห์พหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า มีตัวแปรพยากรณ์ (X) ที่สามารถพยากรณ์การตกเป็นเหยื่อของ
 นักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี (Y) ได้ 1 ตัวแปร ได้แก่ ด้านความปลอดภัย (X₁) มี
 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ -.241 มีอิทธิพลในการพยากรณ์การตกเป็นเหยื่อของนักเรียน
 ในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ได้ร้อยละ 8.2 (Adjust R² = 0.082) โดยมีค่าความ
 คลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย (SE) เท่ากับ 0.48665

สามารถเขียนเป็นสมการที่ทำนายการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน
 จังหวัดราชบุรี ได้ดังนี้

สมการในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y' = 2.874 - 2.41X_1$$

สมการในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$Zy' = -0.216Z_{x_1}$$

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาระดับบรรยากาศโรงเรียน ในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนกับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี 3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บรรยากาศโรงเรียนส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครู ที่สังกัดในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี จำนวน 345 คน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี จำนวน 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศโรงเรียน แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1. ด้านความปลอดภัย 2. ด้านความสัมพันธ์ 3. ด้านการสอนและการเรียนรู้ 4. ด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และสถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบตัวแปรตามพหุนาม แบบวิธีการคัดเลือกเข้า (Multiple Regression Analysis – Enter Method)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์งานวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ระดับบรรยากาศโรงเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาเรียงค่าเฉลี่ยรายด้านจากมากไปน้อย คือ ด้านการสอนและการเรียนรู้ ด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน ด้านความสัมพันธ์และความปลอดภัย ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายข้อของแต่ละด้าน ได้ดังนี้

1.1 บรรยายภาพรวมของโรงเรียน ด้านความปลอดภัย ของสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาเรียงลำดับรายชื่อ ของด้านความปลอดภัย ด้วยค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้ดังนี้ โรงเรียนมีกฎในการห้ามพกพาอาวุธหรือสิ่งของที่ก่อให้เกิดอันตราย ไม่ให้เข้ามาในโรงเรียน โรงเรียนส่งเสริมให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนดูแลความปลอดภัยของนักเรียนอย่างใกล้ชิด และเมื่อเกิดความขัดแย้ง บุคคลในโรงเรียนหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรง ตามลำดับ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ โรงเรียนมีการฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

1.2 บรรยายภาพรวมของโรงเรียน ด้านความสัมพันธ์ ของสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาเรียงลำดับรายชื่อ ของด้านความสัมพันธ์ ด้วยค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้ดังนี้ ครูและนักเรียนได้รับการชมเชย เมื่อกระทำความดี โรงเรียนมีการสื่อสารข้อมูลต่าง ๆ ต่อผู้ปกครองอย่างรวดเร็วและสม่ำเสมอ และเมื่อนักเรียนมีปัญหาด้านการเรียน อารมณ์ หรือสังคม ครูช่วยทำความเข้าใจกับผู้ปกครองถึงปัญหาเหล่านี้ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนมีความเคารพในความแตกต่างซึ่งกันและกัน

1.3 บรรยายภาพรวมของโรงเรียน ด้านการสอนและการเรียนรู้ ของสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาเรียงลำดับรายชื่อ ของด้านการสอนและการเรียนรู้ ด้วยค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้ดังนี้ ครูต้องการเห็นนักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ครูมีแผนการสอนและปฏิบัติการสอนตามแผนการสอน และ ครูสอนนักเรียนด้วยความเคารพในตัวบุคคลของนักเรียน ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

1.4 บรรยายภาพรวมของโรงเรียน ด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน ของสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาเรียงลำดับรายชื่อ ของด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน ด้วยค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้ดังนี้ โรงเรียนจัดครูเวรเพื่อดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดในเวลานักเรียนพัก วังเล่น โรงเรียนมีการตัดแต่งต้นไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและตรวจสอบกำจัดสัตว์มีพิษอย่างสม่ำเสมอ และ โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมและทัศนียภาพภายในบริเวณโรงเรียนให้สวยงาม ตามลำดับ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน และครูและนักเรียนสามารถเข้าถึงอุปกรณ์และสื่อเทคโนโลยี ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างสะดวก

2. ระดับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับ น้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเรียงค่าเฉลี่ยรายด้านจากมากไปน้อย คือ ด้านจิตใจ

รองลงมาคือ ด้านร่างกาย การระรานทางไซเบอร์ และการละเมิดทางเพศ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายชื่อของแต่ละด้าน ได้ดังนี้

2.1 การตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ด้านร่างกาย ของสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย พิจารณาเรียงลำดับรายชื่อ ของด้านร่างกาย ด้วยค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้ดังนี้ นักเรียนของท่านหยอกล้อเพื่อนทางร่างกาย เช่น ผลัก หยิก ตบ ศีรษะ เป็นต้น รองลงมาคือ เมื่อเกิดความขัดแย้ง นักเรียนของท่านมีการทำร้ายร่างกาย เช่น ตบ ตี เตะ ต่อย กัน และนักเรียนของท่าน ทบ ขว้างปา ทำลายสิ่งของ เมื่อเกิดอารมณ์โกรธ ชื่อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ มีการลงโทษนักเรียนของท่านด้วยการอดอาหาร

2.2 การตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ด้านจิตใจ ของสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย พิจารณาเรียงลำดับรายชื่อ ของด้านจิตใจ ด้วยค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้ดังนี้ นักเรียนของท่านถูกล้อเลียนชื่อ หรือล้อชื่อบิดา มารดา รองลงมาคือ เมื่อเกิดความขัดแย้ง นักเรียนของท่านได้เถียงด้วยถ้อยคำหยาบคาย รุนแรง ด้อยค่า และนักเรียนของท่านถูกตั้งชื่อเรียกจากลักษณะร่างกาย บุคลิกภาพ หรือจากการแสดงออกทางเพศ มีตามลำดับ ชื่อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนของท่านรู้สึกถูกลงโทษอย่างไม่เป็นธรรม

2.3 การตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ด้านการละเมิดทางเพศ ของสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด พิจารณาเรียงลำดับรายชื่อ ของด้านการละเมิดทางเพศ ด้วยค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้ดังนี้ นักเรียนได้รับถ้อยคำชมที่ทำให้รู้สึกโดนคุกคามทางเพศ เช่น ขาว ใหญ่ ยาว เป็นต้น รองลงมาคือ นักเรียนของท่านถูกล้อเลียนจากลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น หน้าอกใหญ่ เป็นต้น และนักเรียนของท่านอยู่กับเพื่อนในที่ลับตาเพียงสองต่อสอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน และนักเรียนของท่านเคยอึดอัดใจจากการที่เพื่อนสนิทสัมผัส ตามลำดับ ชื่อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนของท่านเคยอึดอัดใจและหวาดกลัวจากการที่ถูกครูหรือบุคลากรในโรงเรียนสัมผัสร่างกาย

2.4 การตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ด้านการระรานทางไซเบอร์ ของสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด พิจารณาเรียงลำดับรายชื่อ ของด้านการระรานทางไซเบอร์ ด้วยค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้ดังนี้ นักเรียนของท่านได้รับข้อความ หรือการแสดงความคิดเห็นอย่างหยาบคาย จากบุคคลในโรงเรียนผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย รองลงมามีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 1.37 จำนวน 3 ชื่อ ได้แก่ นักเรียนของท่านได้รับข้อความข่มขู่ จากบุคคลในโรงเรียนผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย นักเรียนของท่านถูกชักชวนให้ลบผู้อื่นที่ไม่ชอบจากความเป็นเพื่อนทางแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย และนักเรียนของท่านถูกบุคคล

ในโรงเรียนปิดกั้นรายชื่อเพื่อนจากห้องสนทนา หรือเกมออนไลน์ และนักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนกีดกันให้ออกจากกลุ่มสนทนา หรือเกมออนไลน์ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนเผยแพร่รูปภาพ หรือคลิปวิดีโอ ที่ทำให้รู้สึกอับอายผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย

3. บรรยากาศโรงเรียนรายด้าน มีความสัมพันธ์ในทางแปรผกผันกับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่าง -0.290 ถึง -0.186 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนโดยรวมกับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี เท่ากับ -0.243 แสดงว่าตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับ ต่ำ

4. บรรยากาศโรงเรียนโดยรวมส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบรรยากาศโรงเรียนด้านความปลอดภัย มีอำนาจพยากรณ์การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ได้มากที่สุด ได้ร้อยละ 8.2 ส่วนตัวแปรด้านที่เหลือ ไม่มีอำนาจพยากรณ์การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและข้อสรุปผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียน และการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยได้นำประเด็นต่าง ๆ ที่สำคัญทั้งในภาพรวมและรายด้าน มาอภิปรายได้ ได้ดังนี้

1. บรรยากาศโรงเรียนของสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งในภาพรวมและรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ การสอนและการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมในสถาบัน ความปลอดภัย และความสัมพันธ์ เนื่องจากผู้บริหารและครู เห็นความสำคัญของบรรยากาศโรงเรียนสามารถสร้างองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน โดยเฉพาะด้านการสอน และการเรียนรู้ และการสร้างสภาพแวดล้อมในสถาบัน ก่อให้เกิดบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวก เป็นคุณลักษณะทางสังคมของชีวิตในโรงเรียน ส่งผลให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ทุกคนในโรงเรียนร่วมมือกันทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของโรงเรียน สอดคล้องกับ พิศุทธิ์ สร้อยไมรี (2559) ที่ศึกษาอิทธิพลภาวะผู้นำแบบรับใช้ บรรยากาศโรงเรียน และอัตลักษณ์โรงเรียนคาทอลิก ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนคาทอลิกในเครือข่ายคริสตสังฆมณฑลกรุงเทพฯ พบว่าบรรยากาศโรงเรียนอยู่ในระดับมาก จากการที่ครูเห็นความสำคัญในการอบรม สั่งสอน และให้ความรู้แก่นักเรียน

และ วัชรศักดิ์ สุธหล้า (2560) ได้ศึกษาได้ การพัฒนาเครื่องมือวัดและส่งเสริมบรรยากาศโรงเรียน เพื่อสุขภาวะและความยืดหยุ่นผูกพันกับของครู : การวิจัยประสบการณ์ผู้ใช้ พบว่า บรรยากาศโรงเรียนอยู่ในระดับมาก โดยบรรยากาศโรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสาธิต มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนสังกัดสพฐ.และท้องถิ่น เนื่องจากการจัดสภาพแวดล้อมโรงเรียนมีความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ เช่น ไฟรั่ว สัตว์มีพิษ กิ่งไม้ เป็นต้น

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าบรรยากาศโรงเรียนด้านความปลอดภัยและความสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ในด้านความปลอดภัยอาจเป็นเพราะแผนเผชิญเหตุภัยพิบัติต่าง ๆ ยังไม่ชัดเจน จากการที่มีแนวทางในการทำแผนเผชิญเหตุจากหลายหน่วยงาน และขาดการฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุที่ได้ทำไว้อย่างสม่ำเสมอ และมาตรการเฝ้าระวังนักเรียนที่ตกเป็นเหยื่อยังไม่ชัดเจน สอดคล้องกับ สุกัญญา พรน้อย (2562) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้ความปลอดภัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ภาพรวมด้านการเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินและภัยพิบัติ อยู่ในระดับมาก แต่อย่างไรก็ตาม ในตัวบ่งชี้ย่อย โรงเรียนมีการฝึกซ้อมการป้องกันอันตรายจากภัยธรรมชาติ ให้แก่นักเรียน ครู และบุคลากร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และสุชีรา ใจหวัง (2560) ได้ศึกษาการศึกษาการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 พบว่า การจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยในการจัดทำแผนการฝึกอบรม ด้านความปลอดภัยและจัดให้มีการฝึกซ้อมหนีไฟเป็นประจำทุกปีน้อยที่สุดในส่วนของบรรยากาศโรงเรียนด้านความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากแต่ยังมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเช่นกัน เนื่องจากนักเรียนยังขาดความเคารพในความแตกต่างซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับ สุรไกร นันทบุรณย์ (2556) ได้ศึกษา ผลของการใช้กิจกรรมลดอคติตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมศึกษาที่มีต่อความเข้าใจในความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรมในประชาคมอาเซียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่านักเรียนไทยยังมีอคติต่อวัฒนธรรมที่หลากหลาย เนื่องจากการจัดศึกษาที่แบ่งไปด้วยอคติต่อประเทศเพื่อนบ้าน แต่หลังจากการใช้กิจกรรมลดอคติตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมศึกษา นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงเจตคติความเข้าใจในความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญ และ ศิริพร ไกรสมศาสตร์ (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นพลเมืองดีในมิติการเคารพความแตกต่าง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงาน พบว่าทัศนคติที่มีต่อด้านความเคารพความแตกต่างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมาก แต่เมื่อได้การเรียนรู้แบบโครงงาน ค่าเฉลี่ยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

2. การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับ น้อยที่สุด ในรายด้านอยู่ในระดับ น้อย 2 ด้าน และระดับน้อยที่สุด 2 ด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ ด้านจิตใจ ด้านร่างกาย การระรานทางไซเบอร์ และการละเมิดทางเพศ ตามลำดับ สาเหตุที่ยังพบการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา สามารถเกิดได้จากหลายปัจจัย ดังนี้ 1. สาเหตุด้านตนเอง 2. สาเหตุด้านครอบครัว และ 3. สาเหตุทางสังคม ศรัณญา อิทธิตะ (2553) หรือเกิดจาก ลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะด้านครอบครัว และลักษณะด้านสิ่งแวดล้อม อุษาวดี โคตรคำภา, ประวีต เอรารวรรณ and ไพบุลย์ บุญไชย (2555) ผลวิจัยการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรียังสอดคล้องกับ นุชิดา ทวีชีพ (2565) ที่ได้ศึกษา ผลของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งในโรงเรียนที่มีต่อความผูกพันของนักเรียนในระดับประถมศึกษา : การวิจัยแบบผสมวิธี พบว่าระดับการกลั่นแกล้งของนักเรียนในโรงเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุดในทุกด้าน โดยพบค่าเฉลี่ยการกลั่นแกล้งในด้านจิตใจมากที่สุด และ สุภัทรา ภูษิตรัตนาวลี, อัจฉรา ธรรมาภรณ์ and จรรยา ทองจีน (2567) ได้ศึกษาความรุนแรงและแนวทางการดำเนินงานป้องกันปัญหาความรุนแรงภายในโรงเรียนของโรงเรียนในเครือข่ายท่าชนะ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต 2 พบว่าค่าเฉลี่ยการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในโรงเรียนด้านจิตใจ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี พบว่า บรรยากาศโรงเรียนสัมพันธ์กับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้สร้างไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่าง -.290 ถึง -.186 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย Best, J. W. (1977) กล่าวคือ หากบรรยากาศโรงเรียนมีค่าอยู่ในระดับสูง การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา จะมีค่าอยู่ในระดับต่ำ ในทางกลับกัน หากบรรยากาศโรงเรียนมีค่าอยู่ในระดับต่ำ การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา จะมีค่าอยู่ในระดับสูง เพราะเป็นความสัมพันธ์แบบแปรผกผัน เนื่องจากบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวก ช่วยเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และทำให้ทุกคนในโรงเรียนรู้สึก สุขกาย สุขใจ แ่งน้อย เพ็งพันธ์ (2562) ทั้งยังส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและนักเรียน และช่วยในการรักษากฎและวินัยของโรงเรียน อธิภัทร กุโลภาส (2560) นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มระดับความพึงพอใจและการมีส่วนร่วมในการทำงานของครู (Bradshaw, Waasdorp et al., 2010) ซึ่งหากโรงเรียนมีบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวก ปัจจัยเหล่านี้ จะส่งผลให้การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาลดลง สอดคล้องกับ A., A. and Larson Alvin O. (2014) Chun et al. (2020) ได้

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียน การกลั่นแกล้ง และการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในรัฐ New England ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกช่วยลดการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนทั้งในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เนื่องจากก่อให้เกิดการเคารพในความหลากหลาย ทั้งในด้านวัฒนธรรมเพศ ภาษา และสถานะทางการศึกษา บรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกช่วยควบคุมการคุกคามและการต่อสู้นักเรียน และช่วยเพิ่มการได้รับการสนับสนุนหรือยอมรับจากเพื่อนนักเรียน Cixin et al. (2018) ศึกษาความสัมพันธ์ของบรรยากาศโรงเรียนที่ส่งผลการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในประเทศจีน พบว่าการสร้างบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน และครู ช่วยลดพฤติกรรมกรรมการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.30 Jocelyn Yao and B.S. ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ในระดับมัธยมต้นในประเทศจีน พบว่าบรรยากาศโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนด้านร่างกาย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .341 บรรยากาศโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนด้านจิตใจด้วยวาจา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .289 บรรยากาศโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนเชิงความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .321 และบรรยากาศโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนเชิงด้านการระรานทางไซเบอร์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .234 Sullivan Kathryn et al. (2021) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตกเป็นเหยื่อ พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน และบรรยากาศโรงเรียน ของนักเรียนระดับประถมศึกษาในประเทศจีน พบว่า บรรยากาศโรงเรียนเชิงบวก มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตกเป็นเหยื่อและพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน โดยบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกสามารถพยากรณ์การลดลงของการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ -.099 p-value = .004 ชีรภัทร ภูโกลาส (2560) ได้ศึกษาปัจจัยด้านบรรยากาศโรงเรียนที่ส่งผลต่อความสุขของนักเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย พบว่าบรรยากาศโรงเรียนสัมพันธ์กับความสุขของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทิศทางบวกระดับปานกลาง และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .518

4. บรรยากาศโรงเรียนส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบรรยากาศโรงเรียนด้านความปลอดภัยมีอิทธิพลในการพยากรณ์การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ได้ร้อยละ

ละ 8.2 ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากบรรยากาศโรงเรียนเป็นสภาวะที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ก่อให้เกิดเป็นมวลประสบการณ์ ซึ่งส่งผลต่อความประพฤติและอุปนิสัยของบุคคล สังคมในโรงเรียนที่มีบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวก จะมีความเข้มแข็ง นักเรียนรู้สึกปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ทุกคนในโรงเรียนมีความสัมพันธ์แบบร่วมมือกันทำงาน เพื่อบรรลุเป้าหมายของโรงเรียน เป็นการช่วยลดการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา สอดคล้องกับ Thapa et al. (2013) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรบรรยากาศโรงเรียน พบว่า โรงเรียนที่มีบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวก จะช่วยลดปัญหาการลงโทษนักเรียน ช่วยลดพฤติกรรมก้าวร้าวและรุนแรงของนักเรียน โดยองค์ประกอบบรรยากาศโรงเรียนประกอบไปด้วย การจัดการในด้านความปลอดภัย ความสัมพันธ์ การสอนและการเรียนรู้ และสิ่งแวดล้อมในสถาบัน Thapa et al. (2012)

โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยอิทธิพลในการพยากรณ์การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี สะท้อนให้เห็นถึงการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาที่มีกฎระเบียบในการห้ามนำสิ่งมีอันตรายเข้ามาในโรงเรียน ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดและให้หลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงเมื่อเกิดความขัดแย้งในโรงเรียน สอดคล้องกับ ธนัทธวัฒน์ วรวัชรบรรชัย et al. (2567) ได้ศึกษาการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร สรุปได้ว่า การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนมีความสำคัญสำหรับทุกคนในโรงเรียนเนื่องจาก เป็นตัวบ่งชี้ถึงความสุขในการเรียนของนักเรียน และความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรที่เป็นส่วนในการขับเคลื่อนองค์กรให้สำเร็จ ผู้บริหาร บุคลากร ครูต้องร่วมกันดำเนินงาน สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความปลอดภัย มีแนวทางการปฏิบัติความปลอดภัยในโรงเรียนให้เกิดขึ้นเพื่อทำให้เด็กนักเรียนเกิดความปลอดภัยสูงสุดอย่างเป็นรูปธรรม

ในด้านความสัมพันธ์ ไม่มีอิทธิพลในการพยากรณ์การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี แม้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในโรงเรียนจะมีบทบาทในการสร้างบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวก เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในโรงเรียนมีอิทธิพลพยากรณ์โดยตรงต่อพฤติกรรมด้านอื่น ๆ ของนักเรียนมากกว่า ได้แก่ ด้านปัญหาการเรียน และการเห็นคุณค่าในตนเอง สอดคล้องกับ สุวภัทร์ แก้วกล้า (2554) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกาวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน การเอาใจใส่ทางการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนและครู มิติ

ไอชานนท์ and มุสิกพันธ์ (2563) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน และการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 กรณีศึกษาโรงเรียนราชวินิต พบว่า หากความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนมีความขัดแย้งสูง จะส่งผลให้ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมีระดับต่ำ ในทางกลับกัน หากความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนมีความขัดแย้งต่ำ จะส่งผลให้ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมีระดับสูง

ในด้านการสอนและการเรียนรู้ในห้องเรียน ไม่มีอิทธิพลในการพยากรณ์การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี แม้การสอนและการเรียนรู้จะมีบทบาทในการสร้างบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวก เนื่องจากการสอนและการเรียนรู้ อาจเป็นปัจจัยในการป้องกันการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา มากกว่าปัจจัยด้านพฤติกรรมการตกเป็นเหยื่อสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) ได้กำหนดมาตรการในการป้องกันความรุนแรงในสถานศึกษา คือ มาตรการ 3 ป หนึ่งในมาตรการคือ การปลูกฝัง นั่นคือ การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ จิตสำนึก และเจตคติที่ดี และการสร้างเสริมประสบการณ์เพื่อให้เกิดทักษะในการป้องกันภัยให้แก่ นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา แต่อย่างไรก็ตามหากนักเรียนได้รับการสอนหรือปลูกฝังจากรุ่นพี่ หรือ ศิษย์เก่า หรือได้รับข่าวสารซึ่งเกินจากความเป็นจริงจากสื่อต่าง ๆ รวมไปถึงการได้รับข้อมูลเก่าซ้ำ ๆ ได้แก่ การส่งคลิปเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทในอดีต เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้ จะส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา สอดคล้องกับ ญัฐกร เทียนจันทร์ (2563) ได้ศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมรุนแรง ของนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุที่สำคัญที่จะทำให้เกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทซึ่งเป็น พฤติกรรมความรุนแรง มีสาเหตุหลักอยู่ทั้งหมด 3 ปัจจัยดังต่อไปนี้ 1) การปลูกฝังจากรุ่นพี่ ศิษย์เก่า 2) ข่าว และสื่อสังคมออนไลน์ และ 3) ความคึกคะนองของวัยรุ่น และการ ยั่วยุ

ในด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน ไม่มีอิทธิพลในการพยากรณ์การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี แม้สิ่งแวดล้อมในสถาบันจะมีบทบาทในการสร้างบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวก ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากสิ่งแวดล้อมในสถาบัน ไม่ได้มีอิทธิพลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนโดยตรง การจัดสิ่งแวดล้อมในสถาบันที่ปลอดภัยให้กับนักเรียน จะเป็นการช่วยลดการบาดเจ็บ ความพิการ รวมไปถึงการเสียชีวิตของนักเรียนอันเกิดจากอุบัติเหตุจากสิ่งแวดล้อม หรือภัยธรรมชาติ รวมไปถึงเป็นการป้องกันความเจ็บป่วยของนักเรียนจากเชื้อโรค โรคระบาด เป็นต้น สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2552) ซึ่งแตกต่างกับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาซึ่งเป็นการละเมิดทางร่างกาย การละเมิดทางจิตใจ

และการละเมิดทางวาจา ตลอดจนการล่วงละเมิดทางเพศ และการระรานทางไซเบอร์จากบุคคลในสถานศึกษา แต่อย่างไรก็ตามปัจจัยในด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน มีส่งผลต่อพฤติกรรมด้านจิตสำนึกของนักเรียน สอดคล้องกับ สิริินาฏ วารินสุข, ไชยรัตน์ ปราณี and สุพัฒนา หอมบุปผา (2557) ที่ได้ศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมด้านจิตสำนึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ พบว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านจิตสำนึกของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ปัจจัยด้านอิทธิพลกลุ่มเพื่อน ด้านกิจกรรมนักเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านพฤติกรรมครูและด้านอาคารสถานที่ แต่ปัจจัยด้านอาคารสถานที่ ไม่มีอิทธิพลพยากรณ์พฤติกรรมด้านจิตสำนึกของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ระดับบรรยากาศโรงเรียนของสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ด้านความปลอดภัยและความสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้นผู้บริหารและครู ควรมีการจัดทำแผนเชิงยุทธศาสตร์จากภัยพิบัติทางธรรมชาติ และภัยจากมนุษย์ ที่ชัดเจน มีมาตรการเฝ้าระวังนักเรียนที่ตกเป็นเหยื่อในสถานศึกษา และจัดกิจกรรมการฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ควรจัดการเรียนการสอน หรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการรับรู้ ความเข้าใจในความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรมของแต่ละบุคคล เพื่อให้ให้นักเรียนเคารพในความแตกต่างซึ่งกันและกัน

2. ระดับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ทางด้านจิตใจมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด สถานศึกษาควรมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ตกเป็นเหยื่อในสถานศึกษา และมีการดำเนินงานตามกระบวนการอย่างจริงจัง มีการคัดกรองนักเรียนกลุ่มเสี่ยง หลังจากนั้นมีการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่มเสี่ยง เพื่อทำความเข้าใจและขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง โดยเฉพาะในการใช้วาจารุนแรง ดุถูก เสียดสี หรือล้อเลียน บุคคลในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู หรือบุคลากร ควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน สื่อสารอย่างตรงไปตรงมา ต่อให้นักเรียนต่อการพูดจาให้ถูกกาลเทศะ เป็นต้น

3. ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้น สถานศึกษาจำเป็นต้องสร้างบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกที่บ่งบอกถึงคุณลักษณะทางสังคมของชีวิตในโรงเรียน เพื่อลดการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา โดยต้องมีการสร้างความปลอดภัย ความสัมพันธ์ระหว่าง

บุคคลในโรงเรียนที่ดี การสอนและการจัดการเรียนรู้ รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมในสถาบัน เพื่อให้ นักเรียนรู้สึกปลอดภัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ

4. บรรยาภาศโรงเรียนส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบรรยาภาศโรงเรียนด้านความปลอดภัย สามารถพยากรณ์การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ได้ร้อยละ 8.2 จึงควรส่งเสริมมาตรการด้านความปลอดภัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ ให้กับบุคคลในสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งถัดไป

1. ควรมีการทำวิจัยต่อยอดศึกษาแนวทางการสร้างบรรยาภาศโรงเรียนเชิงบวก ที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า บรรยาภาศโรงเรียนส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา โดยบรรยาภาศโรงเรียนด้านความปลอดภัย มีอิทธิพลต่อการพยากรณ์การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา

2. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหาร ครู บุคลากร ผู้ปกครองและนักเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในบรรยาภาศโรงเรียน และการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา

3. การวิจัยในครั้งต่อไปควรพิจารณาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษา เช่น ปัจจัยด้านตนเอง ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยด้านพฤติกรรมของตัวเหยื่อ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- A., G. N., A., P. D., & Larson Alvin O. (2014). School climate and bullying victimization: a latent class growth model analysis. *School psychology quarterly : the official journal of the Division of School Psychology, American Psychological Association*, 29(3), 256-271.
- Ahmad Nuraini, & Md Hassan Nurulhuda. (2020). RELATIONSHIP BETWEEN THE FACTORS OF SCHOOL CLIMATE IN PRIMARY SCHOOL STUDENTS' ACADEMIC ACHIEVEMENT. *Science International*, 32, 143-145.
- Attar-Schwartz, S. (2009). Peer Sexual Harassment Victimization at School: The Roles of Student Characteristics, Cultural Affiliation, and School Factors. *American Journal of Orthopsychiatry*, 79, 407-420. <https://doi.org/10.1037/a0016553>
- Block, M. (2011). School Climate. In S. Goldstein & J. A. Naglieri (Eds.), *Encyclopedia of Child Behavior and Development* (pp. 1291-1293). Springer US. https://doi.org/10.1007/978-0-387-79061-9_2500
- Boe, E. E., Cook, L. H., & Sunderland, R. J. (2008). Teacher Turnover: Examining Exit Attrition, Teaching Area Transfer, and School Migration. *Exceptional Children*, 75(1), 7-31. <https://doi.org/10.1177/001440290807500101>
- Borgonovi, F., & Pál, J. (2016). *A Framework for the Analysis of Student Well-Being in the PISA 2015 Study*. <https://doi.org/10.1787/5jlpszwghvzb-en>
- Bradshaw, C. P., Sawyer, A. L., & O Brennan, L. M. (2009, 2009/01/01/). A Social Disorganization Perspective on Bullying-Related Attitudes and Behaviors: The Influence of School Context.
- Brown, K. E., & Medway, F. J. (2007). School climate and teacher beliefs in a school effectively serving poor South Carolina (USA) African-American students: A case study. *Teaching and Teacher Education*, 23(4), 529-540. <https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.tate.2006.11.002>
- Caven Meg. (2022). School safety for all students [Article]. *Phi Delta Kappan*, 104(4), 6-11. <https://doi.org/10.1177/00317217221142974>

Centers for Disease Control and Prevention. (2016, September 2). *Understanding School Violence Fact Sheet*.

https://www.cdc.gov/violenceprevention/pdf/school_violence_fact_sheet-a.pdf

Chun, C., Chunyan, Y., Meiki, C., & Jimerson Shane R. (2020). Association between school climate and bullying victimization: Advancing integrated perspectives from parents and cross-country comparisons. *School Psychology*, 35(5), 311-320.

<https://doi.org/10.1037/spq0000405>

Cixin, W., Dengting, B., M., R. A.-S., Li, L. J., Kathryn, S., & Anh Do Kieu. (2018). School climate, victimization, and mental health outcomes among elementary school students in China. *School Psychology International*, 39(6), 587-605.

<https://doi.org/10.1177/0143034318805517>

Cohen, J., McCabe, E. M., Michelli, N. M., & Pickeral, T. (2009). School Climate: Research, Policy, Practice, and Teacher Education. *Teachers College Record*, 111(1), 180-213. <https://doi.org/10.1177/016146810911100108>

Eccles, J. S., Wigfield, A., Midgley, C., Reuman, D., Iver, D. M., & Feldlaufer, H. (1993). Negative Effects of Traditional Middle Schools on Students' Motivation [research-article]. *The Elementary School Journal*, 93(5), 553-574.

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsjsr&AN=edsjsr.1001828&site=eds-live&custid=ns016262>

Environments, N. C. o. S. S. L. (2014, May 22). *Relationships*.

<https://safesupportivelearning.ed.gov/topic-research/engagement/relationships>

Erika, L., Jeungeun, Y., Amie, L., & Ro Eunye. (2009). Is Psychological Aggression as Detrimental as Physical Aggression? The Independent Effects of Psychological Aggression on Depression and Anxiety Symptoms. *Violence Vict*, 24(1), 20-35.

<https://doi.org/10.1891/0886-6708.24.1.20>

Ezzat A. Fattah. (2000). Victimology Today Recent Theoretical and Applied Developments. *Material Series*, 56, 60-70.

Gottfredson, G. D., Gottfredson, D. C., Payne, A. A., & Gottfredson, N. C. (2005). School Climate Predictors of School Disorder: Results from a National Study of

Delinquency Prevention in Schools [article]. *Journal of Research in Crime and Delinquency*, 42(4), 412-444.

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edshol&AN=edshol.hein.journals.jrcd42.21&site=eds-live&custid=ns016262>

Gregory, A., Cornell, D., Fan, X., Sheras, P., Shih, T.-H., & Huang, F. (2010). Authoritative School Discipline: High School Practices Associated With Lower Bullying and Victimization. *Journal of Educational Psychology*, 102, 483-496.

<https://doi.org/10.1037/a0018562>

Jamigorn Wongchompoo. (2563, 30 มกราคม). กรมสุขภาพจิตเผยเด็กไทยรังแกกันในโรงเรียน ติดอันดับ 2 ของโลก. คณะสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

<https://mac.ru.ac.th/ramintouch-blog/กรมสุขภาพจิต-เผยเด็กไทย/>

Jocelyn Yao, & B.S. *The Relationships Between School Climate, Peer Victimization and Psychosocial Adjustment in China*. University of Maryland.

John P. J. Dussich. (2006). Victimology-Past, Present and Future. *Resource Material Series*, 70, 116-129.

Kearney, C. A., Sanmartín, R., & González, C. (2020). The School Climate and Academic Mindset Inventory (SCAMI): Confirmatory factor analysis and invariance across demographic groups. *Frontiers in Psychology*, 11.

<https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.02061>

Krug, E. G., Dahlberg, L. L., Mercy, J. A., Zwi, A. B., & Rafael Lozano. (2002). *World report on violence and health*.

<https://www.refworld.org/reference/themreport/who/2002/en/103236>

LaRusso, M., Romer, D., & Selmán, R. (2008). Teachers as builders of respectful school climates: implications for adolescent drug use norms and depressive symptoms in high school. *Journal of Youth & Adolescence*, 37(4), 386-398.

<https://doi.org/10.1007/s10964-007-9212-4>

Lee, T., Cornell, D., Gregory, A., & Xitao, F. (2011). High Suspension Schools and Dropout Rates for Black and White Students [Article]. *Education & Treatment of Children (West Virginia University Press)*, 34(2), 167-192.

<https://doi.org/10.1353/etc.2011.0014>

Manla Vilma. (2021). School Climate: Its Impact on Teachers' Commitment and School Performance. *Journal of World Englishes and Educational Practices*, 3, 21-35.

<https://doi.org/10.32996/jweep.2021.3.2.3>

Marta, M., Vítor, A. C., & Maria Romão Ana. (2022). The influence of school climate in bullying and victimization behaviors during middle school transition. *Contemporary Educational Psychology*, 71, 102111.

<https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.cedpsych.2022.102111>

Meadows Robert J. (2007). *Understanding Violence and Victimization; 4th Edition* (4th ed ed.). Pearson/Prentice Hall.

Moran, J. D. (2016, September 15). *School Climate Definition in Other States*.

<https://www.cga.ct.gov/2016/rpt/2016-R-0169.htm>

Munna, A., & Kalam, M. A. (2021). Teaching and learning process to enhance teaching effectiveness: literature review. *International Journal of Humanities and Innovation (IJHI)*, 4, 1-4. <https://doi.org/10.33750/ijhi.v4i1.102>

Muratore Maria Giuseppina. (2014). Victimization. In A. C. Michalos (Ed.), *Encyclopedia of Quality of Life and Well-Being Research* (pp. 6917-6921). Springer Netherlands.

https://doi.org/10.1007/978-94-007-0753-5_3156

National Multicultural Education Center. (2020, April 16). ความรุนแรงในโรงเรียน การป้องกัน และการแก้ไข.

https://www.gne.go.kr/upload_data/board_data/BBS_0000300/160522737623397.pdf

Noori Abdul Qawi, Said Hamdan, Orfan Sayeed Naqibullah, Nisrin Siti, & Anis Mohd. (2024). The influence of school climate on high school teachers' job satisfaction in a conflict-affected country. *International Journal of Evaluation and Research in Education (IJERE)*, 13, 321-328. <https://doi.org/10.11591/ijere.v13i1.22890>

OECD. (2019). *PISA 2018 Results (Volume III)*.

<https://doi.org/https://doi.org/10.1787/acd78851-en>

Pietro, F., Giulia, F., Alberto, V., & Corsello Giovanni. (2019). Physical, psychological and

- social impact of school violence on children. *Italian Journal of Pediatrics*, 45.
<https://doi.org/10.1186/s13052-019-0669-z>
- PPTV Online. (2563, 28 กันยายน). แฉพฤติกรรม “ครูจุ่ม” ใช้สารพัดวิธี ทำร้ายเด็ก.
<https://www.pptvhd36.com/news/ประเด็นร้อน/133989>
- PPTV Online. (2566, 26 กันยายน). ผลสำรวจพบเด็ก-เยาวชนเคยถูกบูลลี่ถูกกลั่นแกล้งในโรงเรียน
 สูง! <https://www.pptvhd36.com/health/news/4077>
- PPTV Online. (2567, 20 กุมภาพันธ์). ดราม่ารร.ตั้งย่านศรีราชา! เพื่อนแกล้ง "เหยียบหัว-ถ่มน้ำลาย
 ใส่. <https://www.pptvhd36.com/news/สังคม/217599>
- Ruus, V.-R., Veisson, M., Leino, M., Ots, L., Pallas, L., Sarv, E.-S., & Veisson, A. (2007).
 STUDENTS' WELL-BEING, COPING, ACADEMIC SUCCESS, AND SCHOOL
 CLIMATE [Article]. *Social Behavior & Personality: an international journal*, 35(7),
 919-936. <https://doi.org/10.2224/sbp.2007.35.7.919>
- Ryberg, R., Her, S., Temkin, D., Madill, R., Kelley, C., Thompson, J., & Gabriel, A. (2020).
 Measuring School Climate: Validating the Education Department School Climate
 Survey in a Sample of Urban Middle and High School Students. *AERA Open*, 6(3),
 2332858420948024. <https://doi.org/10.1177/2332858420948024>
- Schools, M. H. (2019, December 20). *Relationships and belonging*.
<https://mentallyhealthyschools.org.uk/factors-that-impact-mental-health/school-based-risk-factors/relationships-and-belonging/>
- Siti Heri Hidayati. (2022, 2022/11/12). The Impact of School Climate on School Quality
 During Covid-19 Pandemic and Beyond. Proceedings of the 2nd Padang
 International Conference on Educational Management and Administration 2021
 (PICEMA 2021),
- Srichai, P., Yodmongkol, P., Sureephong, P., & Meksamoot, K. (2013). Managing School
 Safety in Thailand ; Assessing the Implications and Potential of a Lean Thinking
 Framework [article in journal/newspaper]. *SAGE Open ; volume 3, issue 2, page*
215824401348998 ; ISSN 2158-2440 2158-2440.
<https://doi.org/10.1177/2158244013489985>
- Stewart, E. B. (2008). School Structural Characteristics, Student Effort, Peer Associations,

and Parental Involvement: The Influence of School- and Individual-Level Factors on Academic Achievement. 40(2), 179-204.

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=sso&db=edsbl&AN=RN221904320&site=eds-live&custid=ns016262>

Sullivan Kathryn, Zhu Qianyu, Wang Cixin, & Boyanton Dengting. (2021). Relations Among Peer Victimization, Aggression, and School Climate Among Elementary School Students in China. *School Psychology Review*, 53, 1-13.

<https://doi.org/10.1080/2372966X.2021.1898290>

Thai PBS. (2566a, 23 มกราคม). "บูลลี่"ในโรงเรียนต้นเหตุเด็ก 15 ผูกคอตเสียชีวิต.

<https://www.thaipbs.or.th/news/content/323809>

Thai PBS. (2566b, 20 กุมภาพันธ์). แม่ไม่ทน! ลูกถูกบูลลี่ในโรงเรียน จนป่วยซึมเศร้า.

<https://www.thaipbs.or.th/news/content/324758>

Thai PBS. (2567, 5 กุมภาพันธ์). ผู้ปกครองเอาเรื่อง "ครู" ล่วงละเมิด "ลูก" ในห้องเรียน.

<https://www.thaipbs.or.th/news/content/336707>

Thailand Plus Online. (2566, 29 มีนาคม). สช.เผยแพร่คู่มือการจัดทำแนวทางการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียนสำหรับโรงเรียนเอกชน พร้อมเน้นย้ำความปลอดภัยช่วงปิดเทอม.

<https://www.thailandplus.tv/archives/686663>

Thapa, A., Cohen, J., Guffey, S., & Higgins-D'Alessandro, A. (2013). A Review of School Climate Research. *Review of Educational Research*, 83(3), 357-385.

<https://doi.org/10.3102/0034654313483907>

Thapa, A., Cohen, J., Higgins-D'Alessandro, A., & Guffey, S. (2012). School Climate Research Summary: August 2012. School Climate Brief, Number 3.

Thomas Miller. (2008). *School Violence and Primary Prevention*.

<https://doi.org/10.1007/978-0-387-77119-9>

UN Educational, S. a. C. O. U. (2017, January 13). *School Violence and Bullying: Global Status Report*.

<https://www.refworld.org/reference/annualreport/unesco/2017/en/115146>

UNESCO. (2023, April 20). *What you need to know about school violence and bullying*.

<https://www.unesco.org/en/articles/what-you-need-know-about-school-violence->

[and-bullying](#)

- Wang, M.-T., & Degol, J. L. (2016). School Climate: a Review of the Construct, Measurement, and Impact on Student Outcomes. *Educational Psychology Review*, 28(2), 315-352. <https://doi.org/10.1007/s10648-015-9319-1>
- Wang Yigui, & Xian Xiang. (2024). The teacher–student relationship and student burnout: Mediating effect of supportive school climate [Article]. *Social Behavior & Personality: an international journal*, 52(4), 1-8. <https://doi.org/10.2224/sbp.13079>
- Yanyan, Z., Yuhan, G., Alex, H., & Du Yueying. (2023). School Violence: Types, Impacts and Support. *Lecture Notes in Education Psychology and Public Media*, 5, 87-110. <https://doi.org/10.54254/2753-7048/5/20220423>
- Zhu, Y., & Yiyong Teng. (2022). Influences of Teachers, Students and School Climate on Bullying Victimization: Evidence from China. *Best Evidence in Chinese Education*, 12(1), 1547-1571.
- กชพรรณ มณีภาค. (2561). การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจากการกระทำผิดในโลกอินเทอร์เน็ต: ศึกษากรณีการรังแกกันในโลกโซเชียลในรูปแบบการคุกคามทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. CHULALONGKORN UNIVERSITY THESES AND DISSERTATIONS (CHULA ETD). <https://digital.car.chula.ac.th/cgi/viewcontent.cgi?article=3092&context=chulaetd>
- กรรณิการ์ สุขสม. (2558). ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ด้านวิชาการ และด้านบรรยากาศโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์]. Kasetsart Library Catalog. <https://kasetart.idm.oclc.org/login?url=https://www.lib.ku.ac.th/KUthesis/2558/kan-nikar-sus-all.pdf>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2566, 4 มกราคม). นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567. <https://www.moe.go.th/360policy-and-focus-moe-fiscal-year-2024/>
- กรุงเทพโพลล์. (2565, 17 กันยายน). ผลสำรวจเรื่อง “เยาวชน กับการบูลลี่ในสังคมไทย ”. <https://bangkokpoll.bu.ac.th/poll/result/poll987.php?pollID=871&Topic=เยาวชน%20กับการบูลลี่ในสังคมไทย&fileDoc=poll987.pdf>

กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดราชบุรี. (2566, ม.ป.ป.). ข้อมูลสารสนเทศด้าน
การศึกษาจังหวัดราชบุรี ประจำปีการศึกษา 2566.

<https://online.anyflip.com/udsfr/mcvi/mobile/index.html>

จริยา ฉายศรี. (2550). การจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับประถมศึกษา
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สารนิพนธ์ (กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
2550.]. http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Bus_Ed/Chariya_C.pdf

http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000102670&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_REC&ORDS&service_type=MEDIA

จินดารัตน์ โพธิ์นอก. (2561, 14 กุมภาพันธ์). ความรุนแรงในโรงเรียน. เดลินิวส์.

ฐาศุภกร จันประเสริฐ, อ้อมเดือน สดมณี, สุธัญญ์ ภูคัง, & มนูญ มุกข์ประดิษฐ์. (2554). โครงสร้างทาง
สังคมที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงที่เด็กและเยาวชนถูกกระทำในโรงเรียน : กรณีศึกษา
โรงเรียนแห่งหนึ่งในเขตภาคกลาง. วารสารพฤติกรรมศาสตร์, 4(1), 93-108.

ณัฐกร เทียนจันทร์. (2563). สาเหตุและปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมรุนแรง ของนักศึกษาใน
กรุงเทพมหานคร. วารสารนวัตกรรมสังคม, 3(1), 79-92.

ธนัทวัฒน์ วรวัชรบรรชัย, สุภาภรณ์ ตั้งดำเนินสวัสดิ์, ปาจริย์ นาคะประทีป, & จักร์ จิตตรธรรม.

(2567). การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล, 10(1), 151-157.

ธวัชรรัตน์ มงคลลักษณ์. (2560). การบริหารสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา เครือข่ายโรงเรียนที่ 15 สังกัด
กรุงเทพมหานคร สารนิพนธ์ (กศ.ม. (การบริหารและการจัดการการศึกษา)) -- มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, 2560.].

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_Adm_M/Thawanrut_M.pdf

http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000430274&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_REC&ORDS&service_type=MEDIA

ธีรภัทร คุโลภาส. (2560). ปัจจัยด้านบรรยากาศโรงเรียนที่ส่งผลต่อความสุขของนักเรียน: กรณี
โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย. วารสารปัญญาภิวัฒน์, 9(2), 132-143.

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์. (2565). โรงเรียนที่ดี (พิมพ์ครั้งที่ 1.. ed.). กรุงเทพฯ : โรงเรียนนิวัตน์.

นพธิ์ หอมชื่นชม. (2565). การบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์

- ทางการเรียน และการจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัด นครปฐม ปริญญานิพนธ์ (กศ.ม.(การบริหารการศึกษา))--มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2565.]. <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/1629>
- นุธิดา ทวีชีพ. (2565). ผลของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งในโรงเรียนที่มีต่อความผูกพันของนักเรียน ระดับประถมศึกษา : การวิจัยแบบผสมวิธี [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย บูรพา]. DSpace Repository. <https://buuir.buu.ac.th/xmlui/handle/1234567890/10229>
- เนตรชนก ทองดำ. (2565). การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 7 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่].
- แน่นน้อย เพ็งพันธ์. (2562). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขต บริมณฑลของกรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์]. Kasetart Library Catalog. https://kasetart.idm.oclc.org/login?url=https://www.lib.ku.ac.th/KUthesis/2562/nan_gnoi-bhe-all.pdf
- แนวหน้า. (2567, 8 มีนาคม). สูดหุดหู่! นร.หญิงม.2ถูกเพื่อนรุ่นพี่ 5 คนรุมทำร้ายเจ็บหนักถ่ายคลิปขู่ ประจานว่อน. <https://www.naewna.com/local/791928>
- ประภารัตน์ ธิติศุภกุล. (2559). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ปริญญานิพนธ์ (กศ.ด. (การบริหาร การศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2559.]. http://thesis.swu.ac.th/swudis/Ed_Adm/Praparar_T.pdf
- http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000413708&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_REC ORDS&service_type=MEDIA
- ปราณี ปวีณชนา. (ม.ป.ป.). เด็กแกล้งกัน (Bullying) ผลร้ายต่อทั้งคนโดนแกล้งและคนแกล้ง. โรงพยาบาลมนารมย์. <https://www.manarom.com/blog/bullying.html>
- ปิยนารถ ประยูร. (2556, 6 กันยายน). สถานการณ์ด้านความรุนแรงต่อเด็กในโรงเรียน. GotoKnow. <https://www.gotoknow.org/posts/180680>
- พัชรมัย อินอ่อน. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูใน สถานศึกษาโครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพ รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดปทุมธานี [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี]. TDC Database.

<https://opac.rmutt.ac.th/catalog/BibItem.aspx?BibID=b00176970>

พิศุทธิ์ สร้อยโมรี. (2559). อิทธิพลภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้บรรยากาศโรงเรียน และอัตลักษณ์โรงเรียน
คาทอลิกที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนคาทอลิกในเครือข่ายคริสตังฆมณฑลกรุงเทพฯ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์]. TDC Database.

<https://kasetsart.idm.oclc.org/login?url=https://www.lib.ku.ac.th/KUthesis/2559/phisulee-sro-all.pdf>

พิสิฐ ระวังวงษ์. (2561). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับ
ผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์]. TDC Database. <http://www.thailis.or.th/tdc/>

แพรวพรรณ ดีใหม่, สุวิมล ตีรกันันท์, & บุญมี พันธุ์ไทย. (2559). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
บรรยากาศในโรงเรียนและบรรยากาศในครอบครัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. พิษณุเวชสาร, 12(1), 103-
113.

โกษณงค์, พ. (2562). บรรยากาศองค์การกับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร].
Silpakorn University Repository.
<https://sure.su.ac.th/xmlui/handle/123456789/23984>

มิตี ไชยสถานนท์, & มุสิกพันธ์, ว. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพความสัมพันธ์ของครูกับ
นักเรียน และการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 กรณีศึกษา
โรงเรียนราชวินิต. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 12(2), 140-155.

มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก. (2563). คู่มือป้องกันความรุนแรงต่อเด็ก (พ. 1, Ed.). มูลนิธิศูนย์พิทักษ์
สิทธิเด็ก.

เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2567, 26 มกราคม). ชักซ้อมการดูแลรักษา
ความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชน. <https://opee.go.th/news/detail/1412>

วัชพล ตูลย์วิไลกุล. (2564). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของครูในการส่งเสริม
พฤติกรรมปราศจากความรุนแรงของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ปริญญาโท (วท.ม.
(การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์)) --มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2564.]. <http://ir-thesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/1984>

วัชรศักดิ์ สุธหล้า. (2560). การพัฒนาเครื่องมือวัดและส่งเสริมบรรยากาศโรงเรียนเพื่อสุขภาวะและความยืดหยุ่นผูกพันกับงานของครู: การวิจัยประสบการณ์ผู้ใช้ [วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. CUIR at Chulalongkorn University.

<http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/59863>

ศรัญญา อธิตะ. (2553). การศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น ปริญญาโท (กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2553.].

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Gui_Cou_Psy/Saranya_I.pdf

[http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000313381&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_REC
ORDS&service_type=MEDIA](http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000313381&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_REC ORDS&service_type=MEDIA)

ศรีสมบัติ โชคประจักษ์ชัด. (2561). ดำรงเหยื่ออาชญากรรม : สิทธิและการช่วยเหลือเยียวยา.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.

ศิริพร ไกรสมมาตร. (2557). การพัฒนาคุณลักษณะความเป็นพลเมืองดีในมิติการเคารพความ
แตกต่างของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงาน [วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. TDC Database.

[https://tdc.thailis.or.th/tdc/dccheck.php?Int_code=90&RecId=20669&obj_id=4330
2&showmenu=no](https://tdc.thailis.or.th/tdc/dccheck.php?Int_code=90&RecId=20669&obj_id=43302&showmenu=no)

ศิริพร อนุสสา. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

โรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. iThesis

Srinakharinwirot University.

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_Adm/Siriporn_A.pdf

[http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_n
umber=000366668&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_REC
ORDS&service_type=MEDIA](http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000366668&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_REC ORDS&service_type=MEDIA)

ศึกษาธิการจังหวัดราชบุรี. (2567, 14 พฤษภาคม). การเตรียมความพร้อมเปิดภาคเรียนที่ 1 ปี
การศึกษา 2567.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2567, 18 เมษายน). รายงานและบทความวิชาการ.

<https://www.niets.or.th/th/catalog/view/497>

สราวุธ เบญจกุล. (2551, 17 มีนาคม). บทบาทศาลในการคุ้มครอง “เหยื่ออาชญากรรม”. ผู้จัดการ

ออนไลน์. <https://mgronline.com/daily/detail/9510000032257>

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). คู่มือการดำเนินงานความปลอดภัย
สถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2566a, ม.ป.ป.). ประวัติความเป็นมา.

https://opec.go.th/aboutus?cate_id=2

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2566b). แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ.

2566 - 2570. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2567, 26 มกราคม). ชักซ้อมการดูแลรักษาความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชน. <https://opec.go.th/news/detail/1412>

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2565, 4 มีนาคม). SAFEสถานศึกษาปลอดภัย 4 ภัยควรรู้.

<http://ops.moe.go.th/safeสถานศึกษาปลอดภัย-4-ภัยควรรู้/>

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 (พิมพ์ครั้งที่ 1 ed.). สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดราชบุรี. (2566, ม.ป.ป.). แผนพัฒนาการศึกษา จังหวัดราชบุรี พ.ศ.

2566-2570. <https://anyflip.com/udsfr/oysj/basic/151-200>

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2565). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566—2570)

http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2565/E/258/T_0001.PDF

สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2552). คู่มือสิ่งแวดล้อมปลอดภัยในโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

สิรินาฏ วารินสุข, ไชยรัตน์ ปรานี, & สุพัฒนา หอมบุปผา. (2557). ปัจจัยสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี. วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ, 4(6), 85-100.

สุกัญญา พรน้อย. (2562). การพัฒนาตัวบ่งชี้ความปลอดภัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มหาวิทยาลัยบูรพา]. TDC Database.

<http://www.thailis.or.th/tdc/>

สุจิน คุ่มครอง. (2555). การศึกษาการบริหารสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในสหวิทยาเขตวิภาวดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 สรรนิพนธ์

(กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2555.].

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_Adm/Suchin_K.pdf

http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000348563&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_REC ORDS&service_type=MEDIA

สุชีรา ใจหวัง. (2560). การศึกษาการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 สารนิพนธ์ (กศ.ม. (การบริหารและการจัดการการศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2560.].

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_Adm_M/Sucheera_C.pdf

http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000420415&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_REC ORDS&service_type=MEDIA

สุนิสา เนาวรัตน์. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อบรรยากาศองค์การของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา]. TDC Database. <http://www.thailis.or.th/tdc/>

สุภาววัลย์ ชนະศักดิ์. (2561). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาการรู้ซึ่งถึงความรู้สึก ในการกลั่นแกล้งกันบนโลกไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 [วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. CHULA ETD.

<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/2896/>

สุภัทรา ภูษิตรัตนาวลี, อัจฉรา ธรรมาภรณ์, & จรรยา ทองจีน. (2567). ความรุนแรงและแนวทางการ ดำเนินงานป้องกันปัญหาความรุนแรงภายในโรงเรียนของโรงเรียนในเครือข่ายท่าชนะ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต 2. วารสารเทคโนโลยี ภาคใต้, 17(1), 91-99.

สุรไกร นันทบุรณย์. (2556). ผลของการใช้กิจกรรมลดอคติตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมศึกษาที่มีต่อ ความเข้าใจในความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรมในประชาคมอาเซียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย]. TDC Database.

https://tdc.thailis.or.th/tdc/dccheck.php?Int_code=90&RecId=19742&obj_id=4172 0&showmenu=no

สุวภัทร์ แก้วกล้า. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังการวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกุล) จังหวัดแพร่ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. SWU IR.

https://ir.swu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/1116/1/Suwaphat_K.pdf

สุวิตรา บุญแจ้ง, วิสุทธิ วิจิตรพัชรามรณ, อัจฉรา นิยมมาภา, & เกิดสุวรรณ4, ส. (2566). โมเดลเชิงสาเหตุของภาวะผู้นำดิจิทัล บรรยายภาคโรงเรียน ความคล่องตัวขององค์กร ผ่านสมรรถนะครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 8(6), 407-425.

อนุชา เงินแพทย์. (2559). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและบรรยาภาศ โรงเรียนที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลโรงเรียนมาตรฐานสากลในประเทศไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์]. TDC Database.

<http://www.lib.ku.ac.th/KUthesis/2559/anucha-nge-all.pdf>

อารีญา สตาร์ตัน. (2556). การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตราชเทวี สารนิพนธ์ (กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2556.]. http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_Adm/Areeya_S.pdf

[http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000365927&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_REC](http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000365927&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_RECORDS&service_type=MEDIA)

อุษาวดี โคตรคำภา, ประวิต เอรารวรรณ, & ไพบุญย์ บุญไชย. (2555). พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา. *วารสารการวัดผลการศึกษา*, 17(1), 343-353.

อุธณา สุระตะนัย. (2561). การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา: กรณีศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].

CHULALONGKORN UNIVERSITY THESES AND DISSERTATIONS (CHULA ETD).

<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/3615/>



ภาคผนวก



ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะนาถ บุญมีพิพิธ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
2. อาจารย์ ดร.ดลศักดิ์ ไทรเล็กทิม อาจารย์ประจำ ภาควิชาการบริหารการศึกษาและการ อุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ดร.ลฎาภา นาคคูบัว ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระบุรี เขต 1
4. อาจารย์ ดร. ถาวร เส้งเอียด อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมู่บ้านจอมบึง
5. อาจารย์ ดร.นิดา จำปาทิพย์ อาจารย์ประจำภาควิชาวิทยาการภาษาและวัฒนธรรม คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน



ภาคผนวก ข

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญและขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญและขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย



บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 12412

ที่ อว 8718.1/1595

วันที่ 18 พฤศจิกายน 2567

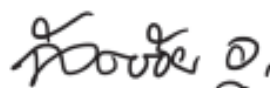
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุธาสินี สมบูรณ์ทรัพย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ ภูลานภาตล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.ศลศักดิ์ ไทรเล็กทิม เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 063 313 8484

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวสุธาสินี สมบูรณ์ทรัพย์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้



(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8718/1594



บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 พฤศจิกายน 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

เนื่องด้วย นางสาวสุราสินี สมบูรณ์ทรัพย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะนารถ บุญมีพิพิธ เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวสุราสินี สมบูรณ์ทรัพย์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 007 9923

ที่ อว 8718/1594



บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 พฤศจิกายน 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

เนื่องด้วย นางสาวสุธาสินี สมบูรณ์ทรัพย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ กุศลภาค เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ดร.สุภาภา นาคคุบัว เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวสุธาสินี สมบูรณ์ทรัพย์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 007 9923

ที่ อว 8718/1594



บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 พฤศจิกายน 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

เนื่องด้วย นางสาวสุธาสินี สมบูรณ์ทรัพย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.ถาวร เส่งเอียด เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวสุธาสินี สมบูรณ์ทรัพย์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 007 9923

ที่ อว 8718/1594



บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 พฤศจิกายน 2567

เรื่อง ขออนุญาตขอความช่วยเหลือบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

เนื่องด้วย นางสาวสุธาสินี สมบูรณ์ทรัพย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ กุลนภาตล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.นิตา จำปาทิพย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตขอความช่วยเหลือบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวสุธาสินี สมบูรณ์ทรัพย์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 007 9923



ภาคผนวก ค

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (IOC)

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (IOC)

บรรยากาศโรงเรียน

บรรยากาศโรงเรียน		ผลพิจารณาความสอดคล้อง					ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
		คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5		
ความปลอดภัย								
1	มีแผนเผชิญเหตุภัยพิบัติทางธรรมชาติ และภัยจากมนุษย์ ที่ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
2	มีการฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุที่กำหนดไว้ อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
3	มีมาตรการในการแก้ปัญหาความรุนแรงในโรงเรียน ช่วยเหลือ เยียวยา นักเรียนที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงทั้ง ด้านร่างกายและจิตใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
4	มีกฎในการห้ามพกพาอาวุธหรือสิ่งของที่ก่อให้เกิดอันตราย ไม่ให้เข้ามาในโรงเรียน	0	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5	เมื่อเกิดความขัดแย้ง บุคคลในโรงเรียน หลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรง	0	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6	มีการส่งเสริมโครงการหรือกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในตนเอง และความเข้าใจในความแตกต่างของผู้อื่น	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
7	บุคคลในโรงเรียนไม่ละเลยหรือเพิกเฉยต่อความรุนแรงในโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
8	มีการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรใน	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้

บรรยากาศโรงเรียน		ผลพิจารณาความสอดคล้อง					ค่า IOC	ผลการ วิเคราะห์
		คนที่ ที่1	คนที่ ที่2	คนที่ ที่3	คนที่ ที่4	คนที่ ที่5		
	โรงเรียนดูแลความปลอดภัยของ นักเรียนอย่างใกล้ชิด							
9	ทุกคนในโรงเรียนปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน อย่างเคร่งครัด	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
10	มีมาตรการเอาผิดต่อบุคคลที่ฝ่าฝืน กฎระเบียบของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	-1	0.75	ใช้ได้
ความสัมพันธ์								
11	นักเรียนมีความเคารพในความแตกต่าง ซึ่งกันและกัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
12	ผู้บริหารและครู มีการสังเกตพฤติกรรม ที่เปลี่ยนไปของนักเรียนและพร้อมที่จะ ช่วยเหลือเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
13	ครูมีความเข้าใจในพื้นฐาน สภาพแวดล้อม และปัญหาของนักเรียน แต่ละบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
14	ครูมีความรู้สึกกังวลหรือหวาดกลัวต่อ การพูดถึงความรู้สึกของตนเองต่อ ผู้บริหาร	0	0	+1	-1	+1	0.25	ใช้ไม่ได้
15	ผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครองมี ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
16	มีการเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมใน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
17	มีการสื่อสารข้อมูลต่าง ๆ ต่อผู้ปกครอง อย่างรวดเร็วและสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
18	เมื่อนักเรียนมีปัญหาด้านการเรียน อารมณ์ หรือสังคม ครูช่วยทำความเข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้

บรรยาภาควิทยารเรียน		ผลพิจารณาความสอดคล้อง					ค่า IOC	ผลการ วิเคราะห์
		คน ที่1	คน ที่2	คน ที่3	คน ที่4	คน ที่5		
	เข้าใจกับผู้ปกครองถึงปัญหาเหล่านี้							
19	ครูและนักเรียนได้รับการชมเชย เมื่อ กระทำสิ่งที่ดี	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
20	ผู้บริหารทำให้ครูรู้สึกกว้างขวางของตนเอง มีความสำคัญต่อโรงเรียน	0	+1	+1	+1	0	0.75	ใช้ได้
การสอนและการเรียนรู้								
21	ครูต้องการเห็นนักเรียนประสบ ความสำเร็จในการเรียน	0	+1	+1	+1	-1	0.5	ใช้ได้
22	ครูมีการวางแผน และเขียนแผนการ สอนก่อนทำการสอน	+1	+1	+1	+1	0	1	ใช้ได้
23	ครูสอนนักเรียนด้วยความเคารพในตัว บุคคลของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	-1	0.75	ใช้ได้
24	นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	+1	+1	+1	0	+1	1	ใช้ได้
25	เมื่อนักเรียนทำผิดในห้องเรียน ครูมีการ ชี้แจงเหตุและผลให้นักเรียนเข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
26	ครูจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ทำให้ นักเรียนรู้สึกปลอดภัย และเป็นที่ยอมรับ	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
27	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
28	ในห้องเรียนครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับ นักเรียนในระหว่างการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
29	ครูได้รับรางวัลจากหน่วยงานทาง การศึกษา	0	0	+1	+1	+1	0.75	ใช้ได้
30	ครูเห็นความสำคัญในการพัฒนาตนเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอนและการ	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้

บรรยากาศโรงเรียน		ผลพิจารณาความสอดคล้อง					ค่า IOC	ผลการ วิเคราะห์
		คนที่ ที่1	คนที่ ที่2	คนที่ ที่3	คนที่ ที่4	คนที่ ที่5		
	เรียนรู้ของนักเรียน							
สิ่งแวดล้อมในสถาบัน								
31	โรงเรียนมีขนาดพื้นที่เพียงพอในการจัดสภาพแวดล้อม เช่น อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สนามกีฬา ให้นักเรียนในโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
32	ในห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน ไม่เกินตามกฎหมายที่กำหนด	+1	+1	+1	+1	0	1	ใช้ได้
33	บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน สนามกีฬา และภายในห้องเรียนมีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
34	มีการบำรุงรักษาอาคารเรียน ห้องเรียน สนามกีฬา หรือแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
35	มีการป้องกันอันตราย ในบริเวณที่มีความเสี่ยง เช่น การติดป้ายเตือน หรือมีรั้วกัน เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
36	มีการจัดหาสื่อ อุปกรณ์ และจัดแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้ครูและนักเรียนอย่างเพียงพอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
37	ครูและนักเรียนสามารถเข้าถึงอุปกรณ์และสื่อเทคโนโลยี ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างสะดวก	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
38	มีการจัดครูเวรเพื่อดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดในเวลานักเรียนพัก วังเล่น	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้

บรรยายภาคโรงเรียน		ผลพิจารณาความสอดคล้อง					ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
39	มีการจัดสภาพแวดล้อมและทัศนียภาพภายในบริเวณโรงเรียนให้สวยงาม	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
40	มีการตัดแต่งต้นไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและตรวจสอบกำจัดสัตว์มีพิษอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้

การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในโรงเรียน

การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในโรงเรียน		ผลพิจารณาความสอดคล้อง					ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ด้านร่างกาย								
1	นักเรียนของท่านหยอกล้อเพื่อนทางร่างกาย เช่น ผลัก หยิก ตบศีรษะ เป็นต้น	+1	+1	+1	0	+1	1	ใช้ได้
2	เมื่อเกิดความขัดแย้ง นักเรียนของท่านมีการทำร้ายร่างกาย เช่น ตบ ตี เตะ ต่อย กัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
3	นักเรียนของท่าน ทบ ขว้างปา ทำลายสิ่งของ เมื่อเกิดอารมณ์โกรธ	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
4	นักเรียนของท่านมีการนัดพบกันเพื่อต่อสู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
5	นักเรียนของท่านถูกบังคับให้ทำการใด ๆ ที่เสี่ยงต่อการบาดเจ็บ	+1	+1	+1	0	+1	1	ใช้ได้
6	นักเรียนของท่านถูกกักขัง หรือกักบริเวณ	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้

การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในโรงเรียน		ผลพิจารณาความสอดคล้อง					ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
7	นักเรียนของท่านพกอาวุธ หรือสิ่งของที่ก่อให้เกิดอันตรายเข้ามาในโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
8	ทรัพย์สินของนักเรียนของท่านสูญหายจากการถูกขโมยหรือนำไปซ่อน	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
9	นักเรียนของท่านเกิดอาการบาดเจ็บจากการลงโทษ	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
10	มีการลงโทษนักเรียนของท่านด้วยการลดอาหาร	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
ด้านจิตใจ								
11	นักเรียนของท่านถูกล้อเลียนชื่อ หรือล้อชื่อบิดา มารดา	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
12	นักเรียนของท่านถูกตั้งชื่อเรียกจากลักษณะร่างกาย บุคลิกภาพ หรือจากการแสดงออกทางเพศ	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
13	เมื่อเกิดความขัดแย้ง นักเรียนของท่านได้เถียงด้วยถ้อยคำหยาบคาย รุนแรง ด้อยค่า	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
14	นักเรียนของท่านถูกว่ากล่าวตักเตือนด้วยการใช้ถ้อยคำดูถูก เสียดสี	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
15	นักเรียนของท่านถูกแพร่กระจายข่าวลือที่ไม่เป็นความจริง	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
16	นักเรียนของท่านถูกทำให้เป็นต้วตลก	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
17	นักเรียนของท่านโดดเดี่ยว ไม่มีกลุ่มเพื่อนเล่นด้วยกัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
18	นักเรียนของท่านรู้สึกไม่ได้รับความสนใจในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้

การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในโรงเรียน		ผลพิจารณาความสอดคล้อง					ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
19	นักเรียนของท่านรู้สึกไม่ยอมมาโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
20	นักเรียนของท่านรู้สึกถูกละเมิดอย่างไม่เป็นธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
ด้านการละเมิดทางเพศ								
21	นักเรียนได้รับถ้อยคำชมที่ทำให้รู้สึกโดนคุกคามทางเพศ เช่น ขาว ใหญ่ ยาว เป็นต้น	+1	+1	+1	0	+1	+1	ใช้ได้
22	นักเรียนของท่านถูกล้อเลียนจากลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น หน้าอกใหญ่ เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
23	นักเรียนของท่านถูกวิจารณ์การแต่งกายที่สื่อไปในทางหยาบคาย	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
24	บุคคลในโรงเรียนคุยเรื่องตลกสื่อในทางเพศให้นักเรียนของท่านได้ยิน	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
25	นักเรียนของท่านนำสื่อลามกอนาจารเข้ามาในโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
26	นักเรียนของท่านอยู่กับเพื่อนต่างเพศในที่ลับตาเพียงสองต่อสอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
27	นักเรียนของท่านอึดอัดใจเมื่อเพื่อนสนิทสัมผัสร่างกาย เช่น จับมือ โอบกอด หอมแก้ม เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
28	นักเรียนของท่านอึดอัดใจและหวาดกลัวเมื่อถูกครูหรือบุคลากรในโรงเรียนสัมผัสร่างกาย	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
29	นักเรียนของท่านถูกชักชวนให้มี	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้

การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในโรงเรียน		ผลพิจารณาความสอดคล้อง					ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
	เพศสัมพันธ์							
30	นักเรียนของท่านถูกข่มขู่ บังคับ หรือมีข้อแลกเปลี่ยน เพื่อมีเพศสัมพันธ์	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
ด้านการระรานทางไซเบอร์								
31	นักเรียนของท่านได้รับข้อความ หรือการแสดงความคิดเห็นอย่างหยาบคายจากบุคคลในโรงเรียนผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
32	นักเรียนของท่านได้รับข้อความข่มขู่จากบุคคลในโรงเรียนผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
33	นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนเผยแพร่ข้อมูลเท็จเกี่ยวกับตนเองผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
34	นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนนำข้อมูลที่เป็นความลับไปเผยแพร่ผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย โดยไม่ได้รับอนุญาต	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
35	นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนเผยแพร่รูปภาพ หรือคลิปวิดีโอ ที่ทำให้รู้สึกอับอายผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
36	นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนแอบอ้างชื่อให้ผู้อื่นเข้าใจผิดผ่านทางแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
37	นักเรียนได้รับการแสดงความคิดเห็น	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้

การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในโรงเรียน		ผลพิจารณาความสอดคล้อง					ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
	จากบุคคลในโรงเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ เช่น รสนิยมทางเพศผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย ไม่ว่าจะจริงหรือไม่							
38	นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนปิดกั้นรายชื่อเพื่อนจากห้องสนทนาหรือเกมออนไลน์	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
39	นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนกีดกันให้ออกจากกลุ่มสนทนา หรือเกมออนไลน์	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้
40	นักเรียนของท่านถูกชักชวนให้ลบผู้อื่นที่ไม่ชอบจากความเป็นเพื่อนทางแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย	+1	+1	+1	+1	+1	1.25	ใช้ได้



ภาคผนวก ง
แบบสอบถามเพื่องานวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อ
ของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี
2. ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาจังหวัดราชบุรี
3. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ มีจำนวน 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบ
ตรวจสอบรายการ(Check list)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศโรงเรียน ในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี
มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนใน
สถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating
Scale)

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
บรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี โดยการ
เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ผลในภาพรวมเท่านั้น ไม่มีการเปิดเผยเป็น
รายบุคคล จึงไม่มีผลกระทบต่อตัวผู้ตอบแบบสอบถาม หรือสถานศึกษาที่ผู้ตอบแบบสอบถาม
สังกัดอยู่แต่ประการใด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี
ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางสาวสุธาสินี สมบูรณ์ทรัพย์

นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : ให้ท่านตอบคำถามลงในช่องว่าง และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ของแต่ละข้อ

คำถามที่ตรงกับท่านเพียงคำตอบเดียว

1. เพศ

() ชาย () หญิง () ไม่ระบุ

2. อายุ

() น้อยกว่า 30 ปี () 31 - 40 ปี
() 41 - 50 ปี () 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

() ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี () ปริญญาโท () ปริญญาเอก

4. ตำแหน่ง

() ผู้บริหาร () ครู

5. ระดับชั้นที่สอน

() ก่อนประถมศึกษา () ประถมศึกษา
() มัธยมศึกษาตอนต้น () มัธยมศึกษาตอนปลาย

6. ประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษา

() 1 - 5 ปี () 6 - 10 ปี
() 11 - 15 ปี () 16 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศโรงเรียน ในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ที่ละข้อ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศโรงเรียน ในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

- 5 หมายถึง บรรยากาศโรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มากที่สุด
 4 หมายถึง บรรยากาศโรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก
 3 หมายถึง บรรยากาศโรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง
 2 หมายถึง บรรยากาศโรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อย
 1 หมายถึง บรรยากาศโรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ข้อ ที่	บรรยากาศโรงเรียน	ระดับความ คิดเห็น				
		1	2	3	4	5
ด้านความปลอดภัย (Safety)						
1	โรงเรียนมีแผนเผชิญเหตุภัยพิบัติทางธรรมชาติ และภัยจากมนุษย์ ที่ชัดเจน					
2	โรงเรียนมีการฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ					
3	โรงเรียนมีมาตรการในการแก้ปัญหาความรุนแรงในโรงเรียน ช่วยเหลือเยียวยา นักเรียนที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงทั้งด้านร่างกายและจิตใจ					
4	โรงเรียนมีกฎในการห้ามพกพาอาวุธหรือสิ่งของที่ก่อให้เกิดอันตรายไม่ให้เข้ามาในโรงเรียน					
5	เมื่อเกิดความขัดแย้ง บุคคลในโรงเรียนหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรง					
6	โรงเรียนมีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในตนเอง และความเข้าใจในความแตกต่างของผู้อื่น					
7	บุคคลในโรงเรียนแก้ไขเมื่อเกิดความรุนแรงในโรงเรียนในทันที					
8	โรงเรียนส่งเสริมให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนดูแลความปลอดภัยของ					

ข้อ ที่	บรรยากาศโรงเรียน	ระดับความ คิดเห็น				
		1	2	3	4	5
	นักเรียนอย่างใกล้ชิด					
9	ทุกคนในโรงเรียนปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน อย่าง เคร่งครัด					
10	โรงเรียนมีมาตรการเอาผิดต่อบุคคลที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบของโรงเรียน					
ด้านความสัมพันธ์ (Relationships)						
1	นักเรียนมีความเคารพในความแตกต่างซึ่งกันและกัน					
2	ผู้บริหารและครู มีการสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปของนักเรียนและ พร้อมที่จะช่วยเหลือเสมอ					
3	ครูมีความเข้าใจในพื้นฐานสภาพแวดล้อม และปัญหาของนักเรียนแต่ละ บุคคล					
4						
5	ผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครองมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของ โรงเรียน					
6	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ใน โรงเรียน					
7	โรงเรียนมีการสื่อสารข้อมูลต่าง ๆ ต่อผู้ปกครองอย่างรวดเร็วและ สม่ำเสมอ					
8	เมื่อนักเรียนมีปัญหาด้านการเรียน อารมณ์ หรือสังคม ครูช่วยทำความเข้าใจกับ ผู้ปกครองถึงปัญหาเหล่านี้					
9	ครูและนักเรียนได้รับการชมเชย เมื่อกระทำความดี					
10	ผู้บริหารทำให้ครูรู้สึกว่างานของตนเองมีความสำคัญต่อโรงเรียน					
ด้านการสอนและการเรียนรู้ (Teaching and Learning)						
1	ครูต้องการเห็นนักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน					
2	ครูมีแผนการสอนและปฏิบัติการสอนตามแผนการสอนนั้น					
3	ครูสอนนักเรียนด้วยความเคารพในตัวตนของนักเรียน					

ข้อ ที่	บรรยากาศโรงเรียน	ระดับความ คิดเห็น				
		1	2	3	4	5
4	นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง					
5	เมื่อนักเรียนทำผิดในห้องเรียน ครูมีการชี้แจงเหตุและผลให้นักเรียนเข้าใจ					
6	ครูจัดบรรยากาศให้ห้องเรียนที่ทำให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัย และเป็นที่ยอมรับ					
7	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน					
8	ในห้องเรียนครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนในระหว่างการสอน					
9	ครูเห็นความสำคัญในการพัฒนาตนเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน					
ด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบัน (Institution Environment)						
1	โรงเรียนมีขนาดพื้นที่เพียงพอในการจัดสภาพแวดล้อม เช่น อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สนามกีฬา ให้นักเรียนในโรงเรียน					
2	จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน					
3	บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน สนามกีฬาและภายในห้องเรียนมีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย					
4	โรงเรียนมีการบำรุงรักษาอาคารเรียน ห้องเรียน สนามกีฬา หรือแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ					
5	มีการป้องกันอันตราย ในบริเวณที่มีความเสี่ยง เช่น การติดป้ายเตือน หรือมีรั้วกั้น เป็นต้น					
6	โรงเรียนจัดหาสื่อ อุปกรณ์ และจัดแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้ครูและนักเรียนอย่างพอเพียง					
7	ครูและนักเรียนสามารถเข้าถึงอุปกรณ์และสื่อเทคโนโลยี ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างสะดวก					
8	โรงเรียนจัดครูเวรเพื่อดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดในเวลานักเรียนพัก ว่าง เล่น					

ข้อ ที่	บรรยากาศโรงเรียน	ระดับความ คิดเห็น				
		1	2	3	4	5
9	โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมและทัศนียภาพภายในบริเวณโรงเรียนให้ สวยงาม					
10	โรงเรียนมีการตัดแต่งต้นไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและตรวจสอบ กำจัดสัตว์มีพิษอย่างสม่ำเสมอ					

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ที่ละข้อ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความ
คิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัด
ราชบุรี ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

5 หมายถึง การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนอยู่ในระดับ **มากที่สุด** มีนักเรียนกระทำหรือ
ถูกกระทำคิดเป็นร้อยละ 80-100

4 หมายถึง การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนอยู่ในระดับ **มาก** มีนักเรียนกระทำหรือถูก
กระทำคิดเป็นร้อยละ 60-79

3 หมายถึง การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนอยู่ในระดับ **ปานกลาง** มีนักเรียนกระทำ
หรือถูกกระทำคิดเป็นร้อยละ 40-59

2 หมายถึง การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนอยู่ในระดับ **น้อย** มีนักเรียนกระทำหรือถูก
กระทำคิดเป็นร้อยละ 20-39

1 หมายถึง การตกเป็นเหยื่อของนักเรียนอยู่ในระดับ **น้อยที่สุด** มีนักเรียนกระทำ
หรือถูกกระทำคิดเป็นร้อยละ 0-19

ข้อ ที่	การตกเป็นเหยื่อของนักเรียน	ระดับความ คิดเห็น				
		1	2	3	4	5

ข้อ ที่	การตกเป็นเหยื่อของนักเรียน	ระดับความ คิดเห็น				
		1	2	3	4	5
ด้านร่างกาย						
1	นักเรียนของท่านหยอกล้อเพื่อนทางร่างกาย เช่น ผลัก หยิก ตบศีรษะ เป็นต้น					
2	เมื่อเกิดความขัดแย้ง นักเรียนของท่านมีการทำร้ายร่างกาย เช่น ตบ ตี เตะ ต่อย กัน					
3	นักเรียนของท่าน ทูบ ขว้างปา ทำลายสิ่งของ เมื่อเกิดอารมณ์โกรธ					
4	นักเรียนของท่านมีการนัดพบกันเพื่อทะเลาะกัน					
5	นักเรียนของท่านถูกบังคับให้ทำการใด ๆ ที่เสี่ยงต่อการบาดเจ็บ					
6	นักเรียนของท่านถูกกักขัง หรือกักบริเวณจากบุคคลในโรงเรียน					
7	นักเรียนของท่านพกอาวุธ หรือสิ่งของที่ก่อให้เกิดอันตรายเข้ามาในโรงเรียน					
8	ทรัพย์สินของนักเรียนของท่านสูญหาย จากการถูกขโมยหรือนำไปซ่อน					
9	นักเรียนของท่านเกิดอาการบาดเจ็บจากการลงโทษ					
10	มีการลงโทษนักเรียนของท่านด้วยการอดอาหาร					
ด้านจิตใจ						
1	นักเรียนของท่านถูกล้อเลียนชื่อ หรือล้อชื่อบิดา มารดา					
2	นักเรียนของท่านถูกตั้งชื่อเรียกจากลักษณะร่างกาย บุคลิกภาพ หรือจากการแสดงออกทางเพศ					
3	เมื่อเกิดความขัดแย้ง นักเรียนของท่านได้เถียงด้วยถ้อยคำหยาบคาย รุนแรง ด้อยค่า					
4	นักเรียนของท่านถูกว่ากล่าวตักเตือนด้วยการใช้ถ้อยคำดูถูก เสียดสี					
5	นักเรียนของท่านถูกแพร่กระจายข่าวลือที่ไม่เป็นความจริง					
6	นักเรียนของท่านถูกทำให้เป็นตัวตลก					
7	นักเรียนของท่านโดดเดี่ยว ไม่มีกลุ่มเพื่อนเล่นด้วยกัน					

ข้อ ที่	การตกเป็นเหยื่อของนักเรียน	ระดับความ คิดเห็น				
		1	2	3	4	5
8	นักเรียนของท่านรู้สึกไม่ได้รับความสนใจในชั้นเรียน					
9	นักเรียนของท่านรู้สึกไม่ยอมมาโรงเรียน					
10	นักเรียนของท่านรู้สึกถูกล่วงละเมิดอย่างไม่เป็นธรรม					
การละเมิดทางเพศ						
1	นักเรียนได้รับถ้อยคำชมที่ทำให้รู้สึกโดนคุกคามทางเพศ เช่น ขาว ใหญ่ ยาว เป็นต้น					
2	นักเรียนของท่านถูกล้อเลียนจากลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น หน้าอกใหญ่ เป็นต้น					
3	นักเรียนของท่านถูกวิจารณ์การแต่งกายที่ส่อไปในทางหยาบคาย					
4	บุคคลในโรงเรียนคุยเรื่องตลกส่อในทางเพศให้นักเรียนของท่านได้ยิน					
5	นักเรียนของท่านนำสื่อลามกอนาจารเข้ามาในโรงเรียน					
6	นักเรียนของท่านอยู่กับเพื่อนในที่ลับตาเพียงสองต่อสอง					
7	นักเรียนของท่านเคยอึดอัดใจจากการที่เพื่อนสนิทสัมผัสร่างกาย เช่น จับมือ โอบกอด หอมแก้ม เป็นต้น					
8	นักเรียนของท่านเคยอึดอัดใจและหวาดกลัวจากการที่ถูกครูหรือบุคลากรในโรงเรียนสัมผัสร่างกาย					
9	นักเรียนของท่านถูกชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์					
10	นักเรียนของท่านถูกข่มขู่ บังคับ หรือมีข้อแลกเปลี่ยน เพื่อมีเพศสัมพันธ์					
การกระรานทางไซเบอร์						
1	นักเรียนของท่านได้รับข้อความ หรือการแสดงความคิดเห็นอย่างหยาบคาย จากบุคคลในโรงเรียนผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย					
2	นักเรียนของท่านได้รับข้อความข่มขู่ จากบุคคลในโรงเรียนผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย					
3	นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนเผยแพร่ข้อมูลเท็จเกี่ยวกับตนเองผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย					

ข้อ ที่	การตกเป็นเหยื่อของนักเรียน	ระดับความ คิดเห็น				
		1	2	3	4	5
4	นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนนำข้อมูลที่เป็นความลับไปเผยแพร่ผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย โดยไม่ได้รับอนุญาต					
5	นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนเผยแพร่รูปภาพ หรือคลิปวิดีโอ ที่ทำให้รู้สึกอับอายผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย					
6	นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนแอบอ้างชื่อให้ผู้อื่นเข้าใจผิดผ่านทางแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย					
7	นักเรียนได้รับการแสดงความคิดเห็นจากบุคคลในโรงเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ เช่น รสนิยมทางเพศ ผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย ไม่ว่าจะจริงหรือไม่					
8	นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนปิดกั้นรายชื่อเพื่อนจากห้องสนทนา หรือเกมออนไลน์					
9	นักเรียนของท่านถูกบุคคลในโรงเรียนกีดกันให้ออกจากกลุ่มสนทนา หรือเกมออนไลน์					
10	นักเรียนของท่านถูกชักชวนให้ลบผู้อื่นที่ไม่ชอบจากความเป็นเพื่อนทางแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย					



ภาคผนวก จ

หนังสือรับรองการพิจารณารับรองจริยธรรมการวิจัย

หนังสือรับรองการพิจารณารับรองจริยธรรมการวิจัย

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ฉบับภาษาไทย



AF19-03-03.1
August, 2023

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

ชื่อโครงการวิจัย : การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวสุธาสินี สมบูรณ์ทรัพย์

หน่วยงานต้นสังกัด : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หมายเลขรับรองโครงการวิจัย : SWUEC-672539

รายการเอกสารที่รับรอง :

- | | |
|---|------------------------------------|
| 1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณา | ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 22 กันยายน 2567 |
| 2. โครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์ | ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 12 สิงหาคม 2567 |
| 3. เอกสารข้อมูลและขอความยินยอมสำหรับอาสาสมัคร | ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 12 สิงหาคม 2567 |
| 4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย | ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 12 สิงหาคม 2567 |
| 5. ประวัติผู้วิจัย | |

ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยยึดหลักเกณฑ์ตาม Declaration of Helsinki, Belmont Report, International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP), International Guidelines for Human Research ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิจัยนี้ได้

วันที่รับรอง : 30 กันยายน 2567

วันที่หมดอายุ : 29 กันยายน 2568

(ลงชื่อ).....

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนภักดิ์สกุล)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

ชุดสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ (ชุดที่ 2)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หน่วยจริยธรรมและมาตรฐานการวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาคารนวัตกรรม ศ.ดร.สาโรช บัวศรี ชั้น 17

โทร. (02) 6495000 ต่อ 17503, 17506 โทรสาร (02) 2042590

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ฉบับภาษาอังกฤษ



AF20-03-03.0
May, 2023

Certificate of Ethical Committee Approval

This is to certify that:

Protocol Title: RELATIONSHIP BETWEEN SCHOOL CLIMATE AND STUDENT VICTIMIZATION IN RATCHABURI PRIVATE SCHOOL.

Principal investigator: Ms.Suthasinee Somboonsap

Institution: Faculty of Education, Srinakharinwirot University

Protocol code: SWUEC-672539

Documents approved:

- | | |
|---|--------------------------------------|
| 1. Submission form | version no. 2 date 22 September 2024 |
| 2. Full research proposal | version no. 1 date 12 August 2024 |
| 3. Participant information sheet and consent form | version no. 1 date 12 August 2024 |
| 4. Questionnaire/data collection form | version no. 1 date 12 August 2024 |
| 5. Investigator's biography | |

have been reviewed and approved by the Human Research Ethics Committee of Srinakharinwirot University based on Declaration of Helsinki, Belmont Report, International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP), International Guidelines for Human Research, along with laws and regulations of Thailand. Thus, the approval for conducting the study is granted.

Date of approval: 30/09/2024

Date of expiration: 29/09/2025

(Associate Professor Sittipong Wattananonsakul, Ph.D.)

Chairman, Social Science and Behavioral Science Research Sub-Committee
of Srinakharinwirot University (Panel 2)



ภาคผนวก จ
การรับรองการนำไปใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย

การรับรองการนำไปใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย

ที่ 41 / 2568



โรงเรียนสมศักดิ์วิทยา
70/1 หมู่ 4 ตำบลบ้านเลือก
อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

25 มีนาคม 2568

เรื่อง การรับรองการนำไปใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย

เรียน คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ (สอบปากเปล่า) หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- | | |
|-------------------------------------|---|
| 1. รศ.ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรารักษ์ | ประธาน (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย) |
| 2. ผศ.ดร.ทวีศิลป์ กุลนาคดล | กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก) |
| 3. ผศ.ดร.จันทร์ศรัณย์ ภูติอริยวัฒน์ | กรรมการ (กรรมการบริหารหลักสูตร) |

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือรับรองการให้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ จำนวน 1 ฉบับ

ตามที่นางสาวสุธาสินี สมบูรณ์ทรัพย์ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรีนั้น โรงเรียนสมศักดิ์วิทยาเห็นว่าเป็นงานวิจัยที่มีประโยชน์ สามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการบริหาร โดยนำผลการวิจัยเป็นแนวทางในการวางแผนการบริหารจัดการบรรยากาศโรงเรียน ทั้งในด้านความปลอดภัย ด้านความสัมพันธ์ ด้านการสอนและการเรียนรู้ และด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบันต่อไป

ทั้งนี้โรงเรียนได้พิจารณานำผลการวิจัยไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในส่วนของการกำหนดแผนนโยบายในการสร้างบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน เพื่อตอบสนองต่อคุณภาพผู้เรียนและคุณภาพของโรงเรียน ผ่านการบูรณาการกับงานวิจัยดังกล่าว และขอนำส่งหนังสือรับรองการนำไปใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัยให้แก่ท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพงศธร สมบูรณ์ทรัพย์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสมศักดิ์วิทยา

หนังสือรับรองการให้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ชื่อหน่วยงานที่รับรอง โรงเรียนสมศักดิ์วิทยา
 ที่อยู่หน่วยงานที่รับรอง 70/1 หมู่ 4 ตำบลบ้านเลือก อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี
 วัน เดือน ปี ที่รับรอง 24 มีนาคม 2568

เรื่อง การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็น
 เหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี
 เรียน นางสาวสุธาสินี สมบูรณ์ทรัพย์

ข้าพเจ้า นายพงศธร สมบูรณ์ทรัพย์ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ หน่วยงาน โรงเรียนสมศักดิ์วิทยา ขอ
 รับรองว่าได้นำความรู้จากการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากงานวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
 บรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ไปใช้ประโยชน์ ใน
 การกำหนดแนวนโยบายในการสร้างบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน เพื่อ
 ตอบสนองต่อคุณภาพผู้เรียนและคุณภาพของโรงเรียน ผ่านการบูรณาการกับงานวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ลงชื่อ.....
 (นายพงศธร สมบูรณ์ทรัพย์)
 ผู้อำนวยการโรงเรียนสมศักดิ์วิทยา

ที่ 70/2568



โรงเรียนอุดมวิทยา
257/1 ถนนบ้านดอนตูม ตำบลบ้านโป่ง
อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

25 มีนาคม 2568

เรื่อง การรับรองการนำไปใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย

เรียน คณะกรรมการสอบปริญญาณิพนธ์ (สอบปากเปล่า) หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- | | |
|--------------------------------|---|
| 1. รศ.ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชรารณ | ประธาน (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย) |
| 2. ผศ.ดร.ทวีศิลป์ กุลนภาดล | กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก) |
| 3. ผศ.ดร.จันทร์ศม ภูมิอริวัฒน์ | กรรมการ (กรรมการบริหารหลักสูตร) |

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือรับรองการใช้ผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ จำนวน 1 ฉบับ

ตามที่นางสาวสุธาสินี สมบูรณ์ทรัพย์ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรีนั้น โรงเรียนอุดมวิทยาเห็นว่าเป็นผลงานวิจัยที่มีประโยชน์สามารถนำไปปรับใช้เป็นแนวทางการพัฒนาโรงเรียน ในส่วนของการกำหนดแนวนโยบายในการสร้างบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวก ที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน ทั้งในด้านความปลอดภัย ด้านความสัมพันธ์ ด้านการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

ทั้งนี้ โรงเรียนอุดมวิทยาได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการกำหนดเป็นนโยบายโรงเรียน อันจะนำสู่การปฏิบัติผ่านโครงการและกิจกรรมต่างๆ ตลอดจนการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนและคุณภาพของโรงเรียน และขอส่งหนังสือรับรองการนำไปใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัยให้แก่อำนาจต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวเจนจิรา ศรีพิจารณ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอุดมวิทยา

หนังสือรับรองการใช้น้ำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ชื่อหน่วยงานที่รับรอง โรงเรียนอุดมวิทยา

ที่อยู่หน่วยงานที่รับรอง 257/1 ถนนบ้านดอนตูม ตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

วัน เดือน ปี ที่รับรอง 25 มีนาคม 2568

เรื่อง การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี

เรียน นางสาวสุรลณี สมบูรณ์ทรัพย์

ข้าพเจ้า นางสาวเจนจิรา ศรีพิจารณ์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนอุดมวิทยา ขอรับรองว่าได้นำความรู้จากการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากงานวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดแนวนโยบายในการสร้างบรรยากาศโรงเรียนเชิงบวกที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อของนักเรียน เพื่อตอบสนองต่อคุณภาพผู้เรียนและคุณภาพของโรงเรียน ผ่านการบูรณาการกับงานวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ลงชื่อ..... 

(นางสาวเจนจิรา ศรีพิจารณ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอุดมวิทยา

ประวัติผู้เขียน

